The Latvian Newspaper for Canada and U. S. A.
Published twice weekly by the Latvian Relief Society of Canada „Daugavas Vanagi". Editor-in-Chief: ALEKSANDRS KUNDRATS. Editorial and Business Office: 123 Huron St. Toronto, Ontario, Canada. Telephones: EM 8-0792, EM 8-3239. United States Editorial Offices: New York: Editor — V. IRBE, 87 Ellwood St., New York 40, N. Y., USA. Telephone LOrraine 7-6470. Chicago: Editor — K. KEZBERS, 2727 Milwaukee Ave., Chicago 47, Ill., USA.
WEDNESDAY, FEBRUARY 6, 1963.

LATVIJA
AMERIKĀ

11. n-rs. TREŠDIEN, 1963. GADA 6. FEBRUĀRĪ 13. GADS

„AUTHORIZED AS SECOND CLASS MAIL BY THE POST OFFICE DEPARTMENT, OTTAWA AND FOR PAYMENT OF POSTAGE IN CASH".

Latviešu laikraksts Amerikā
Iznāk divas reizes nedēļā — trešdienās un sestdienās. Izdevējs — Latviešu aprūpes biedrība Kanadā „Daugavas Vanagi". REDAKTORS: ALEKSANDRS KUNDRATS. Redakcija un kantoris: 123 Huron Street Toronto, Ontario, Canada. Telefoni: redakcijai — EM 8-3239, kantorim — EM 8-0792 vakaros tālrunis — 766-2001. Ņujorkas redakcijas vadītājs red. V. IRBE, 87 Ellwood St., New York 40, N. Y., USA. Tālrunis LOrraine 7-6470. Čikagas redakcijas vadītājs red. K. ĶEZBERS 2727 N. Milwaukee Ave., Chicago 47, Ill., USA. Tālruņi: DI 2-2324, BR 8-8681.

1,68

ATGĀDINA KANADAI BALTIJAS VALSTU LIKTENI

Diskusijās par Baltijas valstīm CFTO televīzijā pag. svētdienas raidījumā runāja Igaunijas, Lietuvas un Latvijas diplomātiskie pārstāvji Kanadā. Uzņēmumā no kreisās: Lietuvas ģenerālkonsuls J. Smuidzinas, Igaunijas ģenerālkonsuls ministrs I. Markuss, Latvijas konsuls V. Tomsons un pazīstamais kanadiešu publicists un komentātors, baltiešu draugs Leons Kosars. Foto JAK.

Toronto 9. raidceļa televīzijas raidījumā pag. svētdienā paneļa diskusijā par Baltijas valstīm piedalījās šo valstu diplomātiskie pārstāvji Kanadā — Igaunijas ģenerālkonsuls J. Markuss, Latvijas konsuls V. Tomsons un Lietuvas konsuls J. Smuidzinas. Diskusijās, ko vadīja pazīstamais kanadiešu žurnālists un komentātors Leons Kosars, Latvijas konsuls V. Tomsons cita starpā norādīja:

„Padomju Savienības un hitleriskās Vācijas slepena nolīguma rezultātā 1940. gadā brīvās un neatkarīgās Baltijas valstis okupēja Kremļa [illegible]. Nelaimīgā kārtā mūsu īstie draugi Rietumos šajās kritiskajās dienās nevarēja sniegt palīdzīgu roku Igaunijai, Latvijai un Lietuvai. Tā neatkarīgās Baltijas valstis bija 2. pasaules kaŗa Kremļa imperiālisma pirmie upuri.

Mēs esam pateicīgi Kanadai par to, ka šī brīvības un īstas demokratijas valsts atvēra savas durvis un deva patvēruma tiesības tiem latviešiem, igauņiem un lietuviešiem, kam izdevās nokļūt Rietumos.

Šodien baltieši ir lepni, ka viņi var dzīvot zemē, kur cilvēka tiesības un brīvību bauda ik[illegible]. Mēs bijām aculiecinieki, kas notiek, ja brīvu valsti varmācīgi okupē komūnistu imperiālisms. Baltieši uzskatīja par savu pienākumu brīdināt ne vien Kanadu, bet visu brīvo pasauli par Kremļa agresīviem nodomiem.

Baltieši nerimsies šos brīdinājumus izteikt arī šodien, tā arī rītu, jo viņi ir pārliecināti, ka brīvo igauņu, latviešu un lietuviešu balsi uzklausa un ka tiesības un brīvība reiz valdīs zemēs, kas atrodas padomju jūgā.

Mēs esam lepni, ka tieši Kanada ir viena no pirmām Rietumu demokratijām, kas iestājās par taisnības principiem un vēr[illegible] Kremļa nežēlīgo rīcību okupētajās Baltijas valstīs.

Kanadas balss ir devusi cerības tiem, kas ir apspiesti un kas tic, ka pasaulē nebūs miera, kamēr taisnība valdīs visās zemēs."

Igaunijas konsuls J. Markuss debatēs pateicās Kanadai par tālredzīgo politiku un uzsvēra, ka ar Baltijas valstu diplomātisko pārstāvju oficiālu atzīšanu Kanada ir ievērojami sekmējusi baltiešu centienus cīņā par brīvu Igauniju, Latviju un Lietuvu.

Lietuvas ģenerālkonsuls J. Smuidzinas pastāstīja par baltiešu aktivitāti diplomātiskā [illegible] tuālām problēmām.

Krievi pārtrauc atomsarunas

VIENOŠANĀS ATOMIEROČU MĒĢINĀJUMU PĀRTRAUKŠANĀ VĒL VIENMĒR NEIESPĒJAMA. MASKAVAS KONFERENCES ATSKAŅAS EIROPĀ. MEKLĒS JAUNUS CEĻUS ANGLIJAS UZŅEMŠANAI EIROPAS KOPĪGĀ TIRGŪ. KANADAS MINISTRU PREZIDENTS PRASA BRITU KOPVALSTS TIRDZNIECĪBAS KONFERENCI

Slepenās sarunas atomieroču mēģinājumu pārtraukšanai un pārtraukuma pārraudzībai atkal izjukušas. Kopš šī gada 14. janvāra, Vašingtonā un Ņujorkā, Sav. Valstu, Anglijas un Padomju Savienības diplomāti iztirzāja atomieroču jautājumu; sarunas sākās zem pamatotas cerību zīmes — vēstulē prezidentam Kenedijam Chruščevs paziņoja, ka Padomju Savienība principā piekrīt inspekcijas ierēdņu darbībai padomju robežās un ka viņam nebūtu iebildumu pret divām vai trim gadskārtējām atomieroču mēģinājumu punktu pārbaudēm.

Ar Chruščeva solījumu pietika, lai sabiedrotie būtu uzkodušies un Vašingtonas un Ņujorkas sarunas ņemtu pavisam nopietni. Tas, ko Padomju Savienība cerēja, tomēr nenotika. Maskava domāja, ka principā piekritot atomieroču mēģinājumu pārraudzībai sabiedrotie, no savas puses, mīkstinās līdzšinējos pārraudzības noteikumus, atļaujot krieviem kā parakstīt līgumu ar sabiedrotiem, tā turpināt slepenu atomieroču izmēģināšanu.

[illegible] Vašingtonas un Ņujorkas sarunas boikotēja. Citiem vārdiem, tā kā franči nepiedalās atbrīvošanas konferencē Ženēvā, tie konferences pārtraukuma laikā netika aicināti uz Sav. Valstīm. Bet kā prezidents Kenedijs, tā ministru prezidents Makmillans uz privātsarunām ar krieviem lika lielas cerības. Pirmais aizgāja pat tik tālu, ka pirms apmēram nedēļas izdeva rīkojumu pārtraukt visus apakšzemes mēģinājumus Nevadas tuksnesī — lai tikai nedotu vielu Padomju Savienības protestiem un sarunu traucēšanai.

Bet kā redzams, arī ar to nepietika, lai sarunas novestu līdz sekmīgam iznākumam. Kad tās jau bija izjukušas, Sav. Valstu ārlietu ministrs Rasks preses pārstāvjiem izteicās, ka trīs nāciju debašu laikā no patiesa progresa nav bijis ne vēsts. Visos svarīgākos jautājumos domstarpības palikušas tādas pašas kā līdz šim.

Slepenās privātsarunas Padomju Savienība pārtrauca bez jebkāda iemesla un bez iepriekšēja brīdinājuma. Pēc garas sēžu dienas padomju delegācija vienkārši paziņoja, ka tagad diezgan runāts un ka atomieroču mēģinājumu pārtraukšanas un pārraudzības jautājumu iztirzāšana atliekama uz vēlāku laiku — divpadsmito februāri, kad Ženēvā darbību atsāks septiņpadsmit valstu atbruņošanās konference.

Ļoti iespējams, ka tagad, pēc Vašingtonas un Ņujorkas sarunu izjukšanas, amerikāņi nekavējoties atsāks apakšzemes mēģinājumus Ženēvā.

Sav. Valstu galvaspilsētā klīst baumas, ka Chruščevs atomsarunas licis pārtraukt, lai labāk izmantotu pašreizējo plaisu starp Franciju un tās sabiedrotiem: ar Angliju Eiropas kopīgā tirgus un Sav. Valstīm Rietumeiropas aizsardzības jautājumā. Ārlietu ministrs Rasks šādu varbūtību tomēr noliedz, paskaidrojot, ka, ja krievi atrastu par nepieciešamu sarunas pārtraukt, tad tikai tādēļ, ka nebijis iespējams vienoties svarīgākos punktos mēģinājumu pārtraukšanas pārraudzībā.

EIROPAS KOPĪGĀ TIRGUS VALSTIS BOIKOTĒ FRANCIJU

Anglijas liktenis Eiropas kopīgā tirgū vēl nebūt nav izlemts. Francija gan noraidīja Anglijas uzņemšanu, bet pārējās kopīgā tirgus saimes nācijas stāv par angļu līdzdalību.

Pamazām sāk likties, ka ar Anglijas izstumšanu prezidents de Golls var būt pārspekulējies. Francijas prezidents baidījās, ka paturot izdevīgos Britu kopvalsts muitas likumus un iegūstot no kopīgā tirgus tarifiem, Anglija ar laiku varētu mēģināt uzkundzēties Eiropai. No otras puses atkal, ar savu patvarīgo rīcību pret Angliju de Golls saviem kaimiņiem licis mazliet padomāt. Rezultātā, ja Anglija arī būtu potenciāls Eiropas virskundzības lomas kandidāts, tad de Golls par tādu sevi uzskata jau tagad.

Pašreiz vēl daudz par agru minēt, kādu virzienu ņems Eiropas kopīgais tirgus un kāds būs galīgais iespaids Francijas nostājai pret Angliju.

Dažas lietas tomēr ir skaidras jau tagad. Pat pēc cīņas zaudēšanas Briselē Anglijas valdība paziņojusi, ka tā Eiropai muguru nepagriezīs, turpinās strādāt Rietumeiropas interesēs un darboties Ziemeļatlantijas organizācijā. Otrkārt, Anglijai vēl vienmēr izdevīgāka izskatās iestāšanās Eiropas kopīgā tirgū, nekā Britu kopvalsts tirgus dibināšana, ko tik ļoti iecerējis Kanadas ministru prezidents anglofils Dīfenbēkers. Pēdējais patiesībā apsveica faktu, ka Anglijas uzņemšana kopīgā tirgū noraidīta un kā līdz ar to radusies iespēja nekavējoši Britu kopvalsts tirdzniecības konferencei. Cik var spriest pēc notikumiem pagājušā nedēļā, Anglijas un Kanadas ministru prezidenta domas šai jautājumā nebūt neiet vienā un tai pašā virzienā. Makmillans ir licis uz spēles visas savas partijas prestižu, cerēdams iekļūt Eiropas kopīgā tirgū un viņš par iekļūšanu turpinās cīnīties. Un viņš šai cīņā nebūs viens. Neskatot Franciju, kuras nostāja šai jautājumā prezidents de Golls ir nodeklarējis nepārprotami, pārējās tirgus valstis aktīvi atbalsta Anglijas uzņemšanu.

Nedēļas nogalē Makmillanam bija garāka saruna ar Italijas [illegible] pināt atbalstu Anglijai. To pašu solījusi Rietumvācija, Beļģija, Holande un Luksemburga. Ar laiku prezidentam de Gollam var nākties savu soli nožēlot. Jau tagad pārējās tirgus valstis boikotē katru Francijas soli. Var viegli vien gadīties, ka mēģinājumā nostabilizēt Eiropas kopīgo tirgu, de Golls to būs pavājinājis, par lielu apmierinājumu Padomju Savienībai.

Tirgus lietā tiek pieminēta vēl kāda cita iespēja — Francijas veto apiešana. Tas nozīmētu, ka katrā svarīgākā jautājumā Anglijai „draudzīgie pieci" vispirms sarunātos ar to un uzklausītu Anglijas domas.

To valstu valdību aprindās, kas tieši ieinteresētas Eiropas kopīgā tirgū, valda pārliecība, ka pārējo nāciju pretestības priekšā prezidentam de Gollam nebūs cita ceļa, kā svītrot savu veto un samierināties ar Anglijas uzņemšanu.

DOMSTARPĪBAS EIROPAS AIZSARDZĪBĀ

Rietumu lielo domstarpības nepastāv vairs tikai Eiropas kopīgā tirgus, bet arī Rietumeiropas aizsardzības jautājumā. Pagājušā gada decembŗa sarunās Maskavā, uz kuŗām Francijas prezidents de Golls netika aicināts, Sav. Valstis un Anglija pieņēma veselu rindu lēmumu, kas netieši skar arī Franciju. Nepiekrisdams franču nacionālā atomarsenāla domai, Sav. Valstu prezidents Kenedijs piedāvāja militāru palīdzību — izmantojamu Ziemeļatlantijas organizācijas bruņotos spēkos — ne tikai kā Anglijai, kas to akceptēja, bet arī Francijai, kas to noraidīja.

Pagājušā nedēļā Sav. Valstu aizsardzības ministrs Maknamara iepazīstināja kongresu ar piecu gadu Rietumeiropas aizsardzības programmu, kuŗā paredzētas kā mazu kariņu, tā atomuzbrukumu iespējas.

Atsaucoties uz Francijas prezidenta ģen. de Golla iebildumiem, Maknamara uzsvēra, ka Sav. Valstis nebūt negrib dominēt Ziemeļatlantijas organizāciju. No otras puses atkal, tā kā Rietumeiropas aizsardzības smagums joprojām gulstas uz Sav. Valstu pleciem, būtu tikai dabīgi, ja minētās organizācijas bruņoto spēku vadība atrastos amerikāņu rokās.

(Nobeigums 8. lpp.)

Dr. K. Kundziņš, Latvijas ev.-lut. baznīcas archibīskaps

KAS IZŠĶIRS MŪSU UN VISAS CILVĒCES NĀKOTNI?

Tas ir Dieva (brīnum)spēks par pestīšanu ikvienam, kas tic. Rom. 1,16.

Dažs labs, sākot jaunu gadu, sev ir jautājis: ko gan man dos Jaunais gads? Sekmes darbā? Sekmes, vispār, dzīves „augšupejā"? Varbūt, pārmaiņas personiskā dzīvē? Vai tikai pārmaiņas? Vai arī neveiksmes, zaudējumus?

Tos, kas ieslēgušies savas personiskās dzīves lokā, stipri nodarbinās tīri materiālās dzīves labklājības jautājumi. Kas gan varētu tiem pilnīgi iet garām? Kas savā sirdī un domās vairāk saaudzis ar savu apkārtni, saviem likteņa biedriem, savu tautu, tie, varbūt, ar bažām jautās: vai varēsim vēl pastāvēt? Vai mūsu zvaigzne nesāk jau rietēt? Bet vai mēs tomēr nevarētu būt tik stipri, ka varētum spītēt visiem vējiem un joprojām ar lielu paļāvību raudzīties pretim jauniem apvāršņiem?

Un, beidzot, kāds liktenis sagaida mūsu brāļus un māsas dzimtenē? Vai viņi vēl būs tik stipri, ka tautas dvēsele visus iznīcības draudus varēs pārvarēt?

Mūsu laikmeta prātnieku domas jautājumā par spēkiem, kas izšķirs mūsu un cilvēces nākotni, ļoti dalās. Skeptiskie gari spriež: mūsu izredzes nav lielas. Labāk meklēt „reālāku" nākotnes nodrošinājumu, iemācīties dzīves mākslu, kā cauri visiem grūtumiem atrast „visprātīgāko" ceļu. Gudrs būs taču tikai tas, kas peldēs straumei līdzi. Vai arī, ja gribi sasniegt sprausto mērķi, neesi pārāk kautrīgs līdzekļu izvēlē. Vai pēdējā laikā daudzi šīs zemes varenie ar savu piemēru nav parādījuši šo ceļu?

Cik galvu, tik padomu un ieteikumu! Kas lai mūs vada? Kas lai mums nodrošina mūsu nākotni? Vai mums par šiem visai aizdomīgajiem ieteikumiem mūsu dzejnieks nav dibināti teicis: „Šiem vējiem, šiem vējiem neticiet. Kas ar vējiem nāk, tas ar vējiem iet."

Tiešām, laimīgs būs tikai tas, kam dziļi ieskanējis sirdī kāds

MŪŽĪBAS VĀRDS — ZELTA VĀRDS.

Šis mūžības vārds ar savu tik vienkāršo, bet reizē tik lapidāro atbildi ir spējīgs izklīdināt katru miglu. Kā stipra pils, kas celta akmens kalnā ,kā varens kalna milzenis ,kā Ēģiptes piramida šie zelta vārdi paceļas pāri laikmeta tvanā visai dzīves kņadai un s[illegible]kumiem. Tāds zelta vārds — mūžības vārds ir vārds par D i e v a b r ī n u m s p ē k u, grieķiski: dynamis Theū, latīniski — virtus Dei. Tiešām, nekas mums nevar nodrošināt pastāvēšanu, augšanu, uzvaru kā šis Dieva brīnumspēks.

Tālu no visādiem laikmeta spēkiem un varām, kas sola labāku nākotni, ir aizmaldījies mūsu laiks.

Reiz Staļina laikos, kad Kremļa varenais bija sācis „atbrīvot" krievu zemnieku no katras ticības Dievam un pārdabiskiem spēkiem, Maskavā bija sarīkota liela technisko ieguvumu izstāde. Kad pārsteigtie skatītāji stāvēja lielo dinamo mašīnu priekšā, tie, izjuzdami viņiem nesaprotamo spēku, sāka . . . krustīties! Modernā technoloģija ,meklēdama pēc seno laiku vārdiem grieķu leksikonā, modernā brīnumspēka apzīmēšanai izlietoja vārdus „dinamo", „dinamisks", „dinamīts" . . . Un līdz ar to daudziem likās, ka nācis „jaunas reliģijas", techniskā dinamisma laiks. Vai tas būs šis „brīnumspēks", par kuŗu zelta vārdi saka: Dynamis Theū eis sosterian — Dieva brīnumspēks, kas mūs glābs, kas izbeigs savstarpējo tautu iznīcināšanu, kaŗa šausmas, iekaroto tautu verdzību un nesīs cilvēcei sen gaidītos „atspirgšanas laikus"? Vai modernais dinamisms un dinamīts liks atkal atzelt labajiem tikumiem, dailes kultam, brīvības saulei?

Ja kāds stāds vai koks grib augt, tam ir vajadzīgs noslēpumainais dzīvības spēks. Bet ja kokā iemeties puvums vai kirmji sāk saēst tā serdi, tad nenovēršami jāiet bojā.

Tas pats ir ar katru dzīvu organismu. Ja sabiedrības it sevišķi augšējos slāņos parādās šādas puvuma pazīmes, ja tikuma grauzēji ķirmji sāk saēst tās audus un nervus — pie nākotnes apvāršņiem parādās bīstami slimības simptomi. Vai no tiem var glābt militārā vara vai dzelzs dūre, likuma bardzība un smagi sodi? . . . Varbūt kādu laiku. Bet vai tiešām šādi soļi var dot c i l v ē c ī g u d z ī v i, īsto dzīves sauli, taisnību, brīvību?

Tikai kad Dieva gara vēsma sāk staigāt pa pasauli, tikai kad tā skaŗ jauno audzi, ģimeni, tautu, tikai tad, kad pēc pacietīgas gaidīšanas postā un grēkā kritušo cilvēci vai tautu, vai kaut vienu dvēseli skaŗ šis „Dieva brīnumspēks", tad sāk raisīties jauni pavasaŗa asni, sāk plūst jaunas straumes. Notiek tas, kas notika, kad pēc satrunējušiem viduslaikiem nāca reformācija, kad sāka grūt cilvēku varas kāres un neprāta celtie mūŗi. Tad vairs nebija grūti — ticēt, cerēt un mīlēt, kalpot un iepriecu sniegt vājākiem brāļiem, pat ziedoties viņu labā!

Ir daudziem no mums pazīstama dzejnieka Teodora Fontanes balāde „Džons Meinards". Ērts, pasažieriem pārpildīts tvaikonis slīd pa Īri (Erie) ezera viļņiem pretim savam gala mērķim — Bafalo pilsētai. Bet mašīnu telpās izceļas uguns, un pie mašīnas savu pienākumu veic Džons Meinards. Nav vairs tālu līdz mērķim. Bet mašīnas telpas jau smacē dūmi. Pa balss cauruli kapteinis jautā: „Vai vari izturēt?" „Vēl turos!" skaņ atbilde. Vēl tikai pāris minūšu brauciens. „Vai vēl turies?" Un atbilde jau skan vājāk: „Vēl turos." Beidzot liesmas pārņem mašīntelpu. Bet jau osta ir sasniegta. Visa tūkstošgalvainā pasažieŗu saime ir izglābta. Tikai viena vīra trūkst: Džona Meinarda! Bet šis notikums kā augstāks spēks saviļņo tūkstošus. „Viņš mira par mums, viņš izglāba mūs — Džons Meinards!"

Kad Dynamis Theū pieskaŗas dzīves ikdienā saistītām sirdīm, tad dzīvi sāk atkal noteikt citi spēki. Tad sava „es" čaulā ieslēgtais cilvēks sāk kaunēties savas patmīlības un savas niecības, viņš pāraug savu nenozīmības līmeni, atrod jaunas ierosmes draudzības, ģimenes, tautas dzīves novados. Visa cilvēces dzīve kļūst pilna paraugu, kas rāda uzvaras ceļu visgrūtākos pārbaudījumu laikos. Rodas atkal karsta apņemšanās kalpot nākotnes uzvarai, ko mums nodrošināji; Jēzus Kristus. Viņa vislielākā un vissvētākā mīlestības upurī ir dota vislielākā uzvara par grēku un nāvi, un jaunas dzīves augšāmcelšanās spēks. Lūk, mūsu skaistais un aizvien jaunais uzdevums! Tajā uzvaras zīmē, kas tik neskaitāmas reizes atkārtojušies cilvēces vēsturē, Dieva tautai, Kristus ļaudīm arī šoreiz piederēs nākotne. Tāpēc: „Nebīsties, tu mazais pulciņ, jo jūsu Tēvs ir nolēmis jums piešķirt valstību!" Tiešām, priecāsimies par šo evaņģeliju; tas ir Dieva brīnumspēks ikvienam, kas ir stiprs savā ticībā.

Daugavas Vanagu jaunatnes rakstu sacensībā ASV balvu ieguva Aira Valtere Ņujorkā. Balvu — grāmatu „Dzejas un sejas", līdz ar aploksni, uzvarētājai pasniedza V. Hāzners DV ASV valdes sēdes laikā Baltijas brīvības namā. Uzņēmumā no kreisās: A. Puķīte, V. Hāzners, Aira Valtere, I. Lācis, A. Valters, V. Freija, V. Svētulis un V. Neimanis. Foto Bruno Rozītis.

LATVIJA
AMERIKĀ

11. n-rs TREŠDIEN, 1963. GADA 6. FEBRUĀRĪ

Abonēšanas maksa ASV un Kanadā: par mēn. $ 1.50; 3 mēn. $ 4.50; 6 mēn. $ 8.50; par gadu $ 16.00.

Sludinājumu maksa: sludinājumu daļā $ 1.60; tekstā $ 3.20 - $ 6.40 par vienas collas slejas telpu.

Redakcija patur tiesības manuskriptus saīsināt.

Neizlietotos manuskriptus neuzglabā, bet uz vēlēšanos sūta atpakaļ, ja pievienota pastmarka.

Ar autora vārdu vai iniciāļiem parakstītajos rakstos izteiktās domas var neatbilst redakcijas viedoklim.

PADOMJU ‚GAŖĀ ROKA' VĒL SNIEDZAS PĒC TRIMDINIEKU MANTOJUMIEM

Nevar noliegt, ka padomju finansistiem trūktu izdomas, kā tikt pie trimdinieku dolariem. Tie iesāka ar dāvanu sainīšu muitošanu, pieprasot muitas samaksu dolaros, un tad turpināja savu „sociālistiskai dzimtenei" patīkamo darbu ar mirušo trimdinieku mantas pievākšanu. Protams, vērtīgos dolarus trimdinieku mantiniekiem nav lemts redzēt. Labākajā gadījumā viņiem jāapmierinās ar kādu izmaksu mazvērtīgākā Padomju Savienības valūtā, pie kam tanīs gadījumos, kad trimdinieku piederīgiem ir kādi „grēki pret sociālistisko dzimteni," viņi mantojumus vispār pat rubļos var nesaņemt, bet visa summa ieplūst nepiepildāmajā padomju kabatā. Protams, neviens padomju pilsonis nevar apstrīdēt ne kursu, pēc kāda dolarus pārlēš rubļos, nedz arī „mantojuma iekasēšanas izdevumu apmērus."

Kāds veikls Kanadas kreiso ukraiņu aprindu advokāts pēdējā laikā ir ieguvis padomju valdības iestāžu pilnvaru rīkoties kā ar trimdinieku mantojumiem ārpus Padomju Savienības robežām, tā arī trimdinieku piederīgo mantojumiem visā Padomju Savienībā, ieskaitot arī t. s. „autonomās republikas." Ja kāds šinīs jautājumos griežas pēc paskaidrojumiem pie Padomju Savienības sūtniecības Otavā, to oficiāli noraida pie minētā advokāta ar monopoltiesībām visos mantojumu jautājumos, jo tas esot kāds Injurkollēģijas pārstāvis un esot tiesīgs visas šīs lietas kārtot šīs iestādes vārdā. Injurkollēģija gan ir līdz šim bijusi tikai kāda Maskavas apgabala advokātu disciplinārā kollēģija, bet acīmredzot padomju attiecīgās iestādes tagad to grib izmantot arī visu trimdinieku mantojumu pievākšanai.

Techniski to lietu parasti veic tā, ka minētās kollēģijas Kanadas pārstāvis uzzin no Kanadas oficiālā aizgādņa iestādēm par mirušiem trimdiniekiem, kas atstājuši mantojumu, neatstājot testamentu, un tad ar Injurkollēģijas starpniecību no eventuālā mantinieka, kas dzīvo Padomju Savienībā, iegūst pilnvaras rīkoties viņa vārdā.

Pret šo kārtību iebildumus tiesā pirms kāda laika bija cēlis Ontario provinces oficiālais aizgādnis, bet tiesa viņa prasību noraidīja, jo Kanadā nav tādu likumu, kas šādu rīcību noliegtu. Tāpēc stāvoklis pēdējā laikā ir kļuvis vēl ļaunāks, kamēr Kanadas parlaments ar īpašu likumu šim nebūšanām nedarīs galu.

Vienīgais, ko mūsu laikrakstā jau vairāki autori ir vairākkārt pasvītrojuši, ko trimdinieki šinī lietā varētu darīt, būtu attiecīgo testamentu sastādīšana, lai neviens, vai tas jauns vai vecs, turīgs vai mazāk turīgs, nenomirtu bez testamenta sastādīšanas, kas nav nekāda dārga, nedz neērta procedūra.

AKL

AR SARKANĀM SPALVĀM

Kā Eukumēniskās preses dienests ziņo, 27. februārī ar pretvizīti 13 amerikāņu baznīcu vadītāju apciemojumam Padomju Savienībā (no tā viņi atgriezās pag. gada 13. septembrī) Savienotajās Valstīs ieradīsies ap 20 padomju krievu baznīcu vadītāji. Cik zināms, tad viesu grupā būs pārstāvji no Krievijas ortodoksās, Armēnijas apustuliskās, Padomju Savienības evaņģeliski kristīgo, baptistu, Grūzijas ortodoksās, Igaunijas un Latvijas evaņģeliski - luteriskās un Aizkarpātu reformētās baznīcas. Šo baznīcu pārstāvju vārdi vēl nav publicēti. Kā viesi - novērotāji viņi piedalīsies National Council of Churches galvenās padomes sēdē Denveras pilsētā, Kolorado, no 25. februāra līdz 1. martam. Sarkanajiem ciemiņiem paredzētais viesošanās laiks sadalīts tā, lai viņi pēc iespējas vairāk kaut ko uzzinātu virzienā, kāds tiem noteikts, izbraucot no Maskavas. Lai šo novērošanu izvērstu jo plašāku, atbraucējus sadalīs mazākās grupās, lai tādā veidā viņi varētu izsēties pa vairākām vietām un pilsētām, nonākot kontaktā ar lietām un personām, kas viņus interesētu.

Triju nedēļu viesošanās laikā daļa paredzēta apspriedēm un pārrunām ar Savienoto Valstu baznīcu darbiniekiem par draudzu dzīvi, eukumēniskām attiecīsmem, — mieru, evaņģeliju un nākotne iespējām, reliģiskās literātūras, technoloģijas studentu un mācības spēku apmaiņu starp abām valstīm. Tātad viss tas, kas padomju „garīdzniekiem" vajadzīgs, lai stūrētu koeksistences kuģi tai virzienā, ko noteicis kapteinis Ņikita.

Būtu maldīgi teikt, ka sarkano miera baložu atlidošanu un kristīgo uzņemšanu apsveiktu visa amerikāņu tauta. Protesti izmanāmi presē, dažādās aptaujās un savstarpējās pārrunās. Taču tam maz nozīmes, jo nav pirmā reize, kad baznīcu valdošās aprindas nerēķinās ar draudžu noskaņojumu un iebildumiem. Bieži jo bieži viņu lozungos izskan domas: sadarbību un uzticēšanos par katru cenu! Nav vairs noslēpums, ka amerikāņu baznīca ir iesaistīta lielās politikas plūsmā, kas ar sarunu un kultūrālās apmaiņas gājieniem lūko atturēt komūnisma ekspansiju, vājināt tā varaskāri un novērst draudus brīvajai pasaulei. Taču ne jau Maskavas priesteŗi ar neīstām bārdām ieradīsies runāt atklātu un patiesi kristīgu valodu, kuŗai varētu ticēt un pat paļauties. Ne jau amata tērps ir tas, kas nosaka vai izteic tā valkātāja īstos nolūkus.

Ir jāatceras, ko komūnistu vara pastrādāja savā pastāvēšanas laikā: tūkstošiem baznīcas darbinieku nogalināti, miljoniem kristiešu aizgājuši bojā, izcešot elles mocības zemes virsū, neskaitāmi dievnami apgānīti, pārvēršot tos par zirgu staļļiem vai izpriecas vietām. Tagad šīs zvēriskās varas izraudzīti un skubināti, noskaņoti un piekodināti, padomju „garīdznieki" ierodas zemē un valstī, lai pie viena galda nosēstos ar tiem, kas meklē īstu mieru un brīvību tiem, kam tās nav. Miera un īstas kristietības vēstītāji baloži pa tas ti balti. Šoreiz no moku un nāves sludinātājas citadeles šurp atlido putni ar sarkanām spalvām, lai pagozētos rietumu kristiešu priekšā un pavēdinātu un miera palmas zaru, kuŗa vietā gan ikviens kristietis saskatīs ap kaklu apmestas cilpas līkumu.

Dr. C. Makintairs, kuŗa vadītā Kristīgo baznīcu starptautiskā padome ir vai vienīgais pretpols padomju „garīdznieku" līdzdalībai Pasaules baznīcu apvienībā, savā izdevumā Christian Beacon publicē zīmīgu karikatūru par to, kā Padomju Savienība sagatavo savu grīdznieku delegāciju ceļojumam uz Savienotajām Valstīm. Zem karikatūras paraksts „Bīskapu fabrika," Tā ir NKVD telpā. Pie sienas uzraksts „Teoloģiskā sekcija," arī Staļina bilde ar parakstu „Baznīcas aizstāvis". Pie kādas sienas uz tajā iedzītām naglām uzkarināti NKVD vīru formas tērpi ar cepurēm, bet turpat ierindā nostādīti jaunie bīskapi amata tērpos, ar labi sukātām bārdām. Tiem pēdējos norādījumus dod ar pistoli bruņojies NKVD vīrs.

Diemžēl, naivitāte un īstenības izpratne vēl šodien Savienotajās Valstīs valda miljonos iedzīvotāju, kas domā, tic un ir pārliecināti, ka Padomju Savienībā valda īsta kristīga baznīca, ka tās priesteŗi ar spožajiem amata tērpiem un labi koptajām bārdām sludina Dieva vārdu un Viņa valstību padomju cilvēkiem. Vēl vairāk: viņi domā vai iedomājas, ka miera baloži, kas tagad (ne jau pirmo reizi!) lido uz Amerikas pusi, patiešām ir baltā krāsā un — meklē saprašanos, draudzību un savstarpēju uzticību patiesā Kristus garā. Bet viņi arī šoreiz maldās. Padomju zemē ir tikai viena krāsa — uz karogiem, reklāmām, goda zīmēm, simbolizētajām zvaigznēm. Tā ir sarkanā asins krāsa, kas ik uz soļa, ik dienu, ik brīdi atgādina upuŗus, nāvi un mocības. Ne jau nu Maskavas baloži šurp lidos balti. Nākotne rādīs, kāds būs bijis šo baložu nestais miera palmas zars.

P. Grods.

VAI LAIKRAKSTU SAŅEMAT KĀRTĪGI? Vai esat nokārtojuši abonementu?

SĀKS BŪVĒT LATVIEŠU ĢIMNAZIJU

Minsteres ģimnazijas ēku kompleksu pamatakmeni Vinburga ielā vajadzēja iemūrēt jau pirms Ziemsvētkiem, bet pēkšņi uznākušais sals visus būvdarbus pārtrauca. Ģimnazijas celšanu uzsāks, tiklīdz iestāsies siltāks laiks. Viss latviešu centrs sastāvēs no sešām ēkām. Skolai būs atsevišķas trīs ēkas: pārvaldes daļa ar speciālklasēm un mājas pārvaldnieka dzīvokli, pati skolas ēka un vingrošanas zāle. Visas ēkas būs savienotas ar slēgtiem gaiteņiem un ar zālajiem un apstādījumiem pieslēgsies pārvaldes ēkai un divām internāta mājām. Skolā, kas paredzēta divstāvīga, būs 5 normālas klases pamatskolai un pārējās septiņas būs sadalītas 14 mazākās latviešu ģimnazijas vajadzībām.

Otrā ēku kopojumā būs pārvaldes un personāla māja, kur būs iekārtota arī atsevišķa zāle latviešu kolonijas vajadzībām: dievkalpojumiem un kultūrāliem sarīkojumiem. Zāle būs pārdalāma, un tur iekārtos skolas zīmēšanas un mūzikas telpas. Pārvaldes ēkai katrā pusē pieslēgsies skolas internāta ēka, vienā pusē meitenēm, otrā zēniem. Arī internāta ēkas ar pārvaldes māju būs savienotas ar gaiteņiem. Internāta ēkas būs triju stāvu, un tanī katrā būs vietas 45 skolēniem, ieskaitot vieninieku istabiņas. Internāts būs iekārtots tā, ka skolēni tanī jutīsies kā mājās.

Pamatskolas klases cels Minsteres pilsēta ar saviem līdzekļiem, pārējo daļu ar pavalsts valdības līdzekļiem, bet internāta ēkas cels Iekšējā misija.

Skolas ēkas cels pēc dipl. inž. H. Velmana meta, kas būs atbildīgs par visiem būvdarbiem.

Jaunajā skolā vietas būs 90 latviešu jauniešiem, kas gribēs arī trimdā palikt pie latviskās izglītības.

MASKAVAS RADIOFONA DARBINIEKAM PATVĒRUMS ZVIEDRIJĀ

Tikai janvāra beigās zviedru laikraksti atklāja, ka jau pagājušajā rudenī no kādas padomju studiju grupas noškīries nost 25 gadu vecais Maskavas radiofona darbinieks Vladiks Krasnovs un lūdzis patvēruma tiesības Zviedrijā, ko zviedru valdības ārzemnieku komisija pēc apstākļu noskaidrošanas arī piešķīrusi. Liekas, padomju studiju grupa, kurā varējis piedalīties Krasnovs, bijusi tā pati, ar ko pag. rudenī Zviedrijā ieradās Rīgas universitātes prorektors Dr. phil. A. Ozols.

Vladiks Krasnovs Maskavas universitātē beidzis vēstures, etnoloģijas un antropoloģijas studijas. Turpat viņš sācis mācīties zviedru valodu un pirms divi gadiem pēc izturētā pārbaudījuma ieguvis redaktora amatu Maskavas radiofona zviedru raidījumu nodaļā. Tādā sakarā Krasnovam bijusi izdevība iepazīties ar ārzemju presi, sevišķi jau zviedru laikrakstiem. Te atvērusies pilnīgi jauna pasaule, un radušās nenomācamas ilgas, vai nevarētu paraudzīties, kā izskatās ārpus padomju robežām. Kļūt bēglim visvairāk mudinājuši apraksti zviedru presē par cilvēkiem, kas izlauzušies caur dzelzs aizkaru, piemēram, par kādu ķīniešu drošības dienesta darbinieku, kas izbēdzis no vēstniecības Stokholmā; par kādu jaunieti, kas auto piederumu kastē ticis no Tallinas uz Kopenhagenu; par Austrumvācijas jauniešiem, kas kanu laiviņā šķērsojuši Baltijas jūŗu un nokļuvuši Dānijā, kā arī par čehu ģimeni, kas ar traktoru pārbraukuši pāri robežām uz Rietumiem. Stāstot par zviedru laikrakstos gūtajiem iespaidiem, Vladiks Krasnovs atklāja kādu psīcholoģisku kuriozitāti. Saprotamā kārtā Maskavā viņam visvairāk nācies lasīt zviedru komūnistu oficiozu Ny Dag. Krasnovs nu apgalvo, ka tas bijis tieši šis laikraksts, kas vispirms viņam ļāvis rietumvalstu apstākļus labāk saprast nekā tiem, kam iespējams lasīt tikai padomju laikrakstus.

Kad pag. rudenī Krasnovs ar padomju studiju grupu ieradies Zviedrijā, viņam bijis iespējams nobēgt nost jau pirmajās dienās, jo grupā atradušies privilēģēti cilvēki ar mazāk stingru apsardzību. Bet vispirms viņš vēlējies pārliecināties, vai īstenība atbilst zviedru laikrakstos gūstamiem secinājumiem. Kad noskaidrojies, ka tiešām tā tas ir, Vladiks Krasnovs noteikti izšķīries par bēgšanu, un, grupai iepazīstoties ar kādu preču namu Stokholmas centrā, viņš noškīries nost un iejucis ļaužu masā.

Padomju bēglis apmeties Gēteborgā un nodomājis studēt turienes universitātē. Vēlāk viņam nodoms ceļot pa Vakareiropu. Foto attēli zviedru laikrakstos rāda ļoti inteliģentu jaunekli. Žurnālistiem viņš deklarējis: „Visām tautām vajag mācīties pazīt mūsu zemeslodi, nevis to samaitāt ar savstarpēju nezināšanu. Es vēlu laimīgu izdošanos tiem, kam ir drosme šķērsot robežas visos virzienos."

Latvija

AĢENTU SKOLAS KRIEVIJĀ

Ap 2000 jauniešu nākamajos gados Vidus- un Dienvidamerikas valstīm kļūs par nopietnu problēmu. Šos jaunos kubiešus, kuŗu vidū ir vairāk par 300 jaunietēm, speciālās nometnēs, trīs gadu ilgā apmācībā, sagatavo par labākajiem krievu komūnisma aģentiem, kas perfekti pārvalda spāņu valodu, bet krievu valodu kā saprašanās valodu. Viņu nākamajā darbības jomā ietilps Latīņu Amerikas zemēs izraisīt kreiso intellektuāļu aprindu „sociālistisku" revolūciju.

Šajās speciālajās nometnēs Kubas jauniešiem ātrkursos vispirms iemāca krievu valodu, pēc tam tie iegūst pamatīgas slepenā dienesta zināšanas. Pēc tam tos nosūta uz t. s. Lumumba universitāti Maskavā, kur mācās tikai Āzijas, Afrikas un Latīņu Amerikas jau komūnistiski noskaņoti studenti. Tur, mācību plānā, priekšpusdienās Latīņu Amerikas valstu, arī Kubas, studentiem māca visas Latīņu Amerikas ģeografiju un vēsturi, protams, pēc krievu piegrieztnes, bez tam ļoti plaši vēsturisko un dialektisko materiālismu un marksismu - ļeņinismu.

Pēcpusdienās šos kubiešus apmāca konspirācijā, kā organizē komūnistiskās nemiernieku šūniņas, kā organizē sabotāžas aktus, izraisa nemierus un sacelšanos. Ir paredzēts, ka šie kubieši pēc trīs gadu apmācības atgriezīsies Kubā, kur tiem vispirms jāpārņem jaunatnes organizāciju vadība, lai tie izvēlētos kadrus jauniešu sūtījumiem uz aģentu skolām Krievijā, bet pēc tam tiem paredzēta došanās uz Latīņu Amerikas valstīm.

Kubā pastāv divas komūnistisko jauniešu organizācijas: t. s. Jauno revolūcionāru savienība un Revolūcionāro strādnieku jauniešu brigādes, kas organizētas pēc tiem pašiem principiem, kā pārējās komūnistiskās valstīs. Labākos un aktīvākos jauniešus, pēc darba un politisko apmācību nobeigšanas, no šīm organizācijām izrauga sevišķu vienību organizēšanai, kas tad skaitās Fidela Kastro režīma bruņoto spēku papildvienības. Krievi no tiem savukārt izrauga tos, kuŗiem jādodas uz speciālajām aģentu skolām Krievijā.

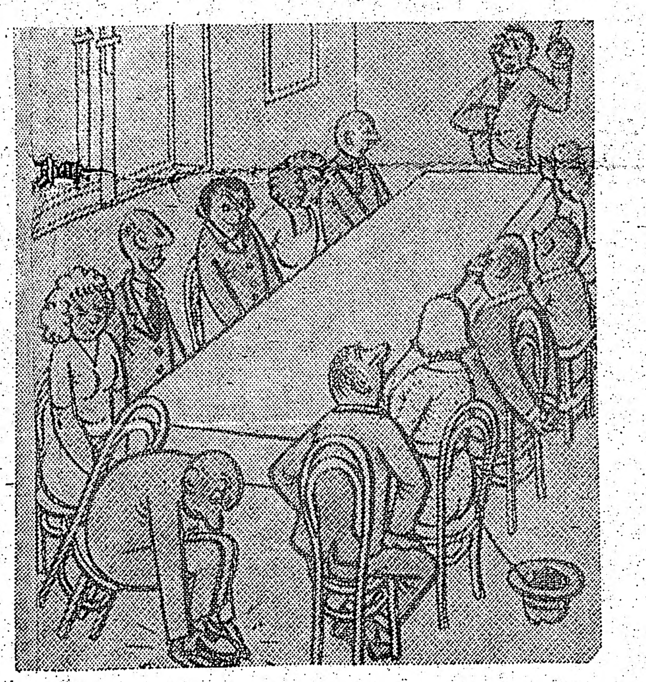

Aiz dzelzs aizkara: „Vai kāds no biedriem ir pret? — lai paceļ roku."

Arturs Voitkus

ZĪMES SMILTĪS

NOVELE

11. turpinājums

Aiz galvenās ieejas durvīm bija dzirdami steidzīgi soļi, un nākošajā mirklī tās strauji atvērās. Istabas maigās, mierīgās gaismas lokā parādījās Ārijas satrauktā seja. Meitene bija piesarkusi, drudžaini nemierīgu spīdumu acīs. Negaidot jautājuma, saraustītiem teikumiem, pusvārdos un aizgūtnēm tā steigšus stāstīja, ka pāris šķērsielas nobraucis, Lelde apturējis auto, jo motorā kaut kas bijis nekārtībā. Kamēr viņš gājis nedaudzos soļus līdz spēkratu priekšgalam, viņu aizķēris kāds gaŗāmbraucošais auto un notriecis zemē.

— Un kur viņš tagad? Turpat? — Dr. Paugurs jautāja Ārijai.

— Nē, slimnīcā. Tūlīt jau ieradās ātrā palīdzība un aizveda. Māte aizbrauca līdzi. Un viņa domāja — ja jūs atnāktu . . . tēvs vienmēr teica, ka jūs esot labākais chirurgs pasaulē . . . Un tāpēc es arī domāju — ja vajadzētu . . . un ja jūs operētu, tad viss būtu labi . . . Jūs nāksit? Jā?

Sagatavojis dzērienu ar vairāk kā puses tīra alkohola piejaukuma, Dr Paugurs to sniedza Ārijai.

— Te. Izdzer to. Tas nomierinās.

Ārija paklausīja, bet viņai bija grūti noturēt glāzi rokās. Tā trīcēja tā, ka glāze vairākkārt atsitās pret zobiem. Kamēr meitene dzēra, Aldis pievērsās Lidijai.

— Tu redzi — man tomēr tiek dota vēl trešā iespēja, Tā, uz kuŗu nemaz necerēju. Un tas būs legāli un saskaņā ar 20. gadu simta tradicijām. Kas var vainot ārstu, ja auto sabraukta slimnieka sirds operāciju neiztur? Vai nē?

Viņš pagriezās un izgāja blakus istabā pēc auto atslēgām.

Pirmajā mirklī Lidija vīra vārdu patieso nozīmi nesaprata, bet tad, kad to jēga visā baigumā sasniedza apziņu ,viņai pēkšņi likās, ka lielais vilnis, kuŗa tuvošanos tā visu laiku nojauta, beidzot viņu apracis. Bet tad viņa noskurinājās: tas nevarēja būt. Aldis — slepkava?! Nekad!

Ārija glāzi bija izdzērusi un novietojusi atpakaļ uz galda. Lidija piegāja un aplika meitenei roku ap pleciem. Viņa juta, ka Ārijas augums raustījās krampjainās konvulsijās. Gribējās teikt kaut ko mierinošu, bet vārdi iespiedās krūtīs, un viņa nekā cita nespēja kā vienīgi noglāstīt Ārijas plecus. Bet likās, ka arī tā pietika, lai nelaimīgajai atdotu drosmi — meitenes satrauktais ķermenis nomierinājās un sasprindzinātie muskuļi atslāba.

Aldis Paugurs atgriezās. Viņš bija uzlicis platmali, kreisajā rokā šķindēja auto atslēgu saišķis. Viņa kustības bija apvaldītas un mērķtiecīgas, gaita izlīdzināta un droša. Tikai lūpu kaktiņos sēdēja agrāk neredzēts, nepatīkams smīns, un acīs dega ļauna, spītīga uguns.

Kad Lidija ieraudzīja vīru, viņa saprata, ka Alža draudi nebija tikai vārdi. Šis cilvēks gāja atriebties. Viņa gribēja to aizturēt, lūgt, saukt, brīdināt, bet pēkšņi viņai vairs nebija balss, un roka nespēkā noslīdēja no Ārijas pleca. Viņa mēmi skatījās, kā Aldis satvēra Ārijas elkoni un saudzīgi virzīja meiteni uz durvju pusi.

Viena vienīga skaņa piepildīja telpu:

— Nē!

Bet tā vairs nebija Lidijas balss.

Pie durvīm Aldis vēlreiz atskatījās.

— Nekavē mūs, sieviņ. Būtu nožēlojami, ja viņš mirtu, pirms es tur ierodos.

*

Bija vēls rīts.

Ecītis posa istabu, pukodamies un šķendēdamies gan par izlaidīgo dzīvi, kādu dzīvojot Aldis ar Lidiju, gan par nekārtību, kādā pašreiz atradās Pauguru māja un dārzs, gan arī par paša māgas brūci.

Tad viņš iedzēra glāzi džina, un viņam kļuva labāk. Viņš zināja, ka vēlāk atkal spiedīs un dedzinās, bet tā bija nākotnes problēma!

Zvanīja tālrunis. Kāds meklēja ārstu.

— Nav, — Ecītis errīgā balsī nepareizā angļu valodā atbildēja, — Kad būs? Kad jau pārnāks, tad būs! Domājat — viņš te uz naglas pakārts?!

Nikni iekāris klausuli, Ecītis atsāka kārtot istabu.

Pēc neilga laika tālrunis zvanīja vēlreiz. Šoreiz zvanīja Maija. Viņa vēlējās runāt ar māti. Ecītis pavēra durvis un sakliedza kāpnēs:

— Lidija! Nāc! Maija grib runāt!

Tad viņš iztipināja dārzā un apsēdās uz soliņa saulītē; labāki bija Lidiju neredzēt un nedzirdēt.

Tā, protams, bija neizdevusies pašapmānīšanās, jo pa atvērto logu Lidijas balss arī dārzā bija tikpat skaidri saklausāma kā istabā. Bez tam viņas saruna ar Maiju bija īsa: jā, nē — nāc; nāc tūlīt.

Ecītis cēlās un atgriezās istabā. Lidija vēl stāvēja pie tālruņa.

— Maija darbā šorīt neies? Kā tā var staigāt apkārt?

Lidija nepatikā sarāvās.

— Vai jums jaunībā arī vajadzēja kaimiņos tēva brālim dot atskaiti par to, ko kuŗu dienu darījāt?

Tik asi viņa ar Ecīti nekad nebija runājusi.

Ecītis pārsteigumā sasita rokas.

— Tā nu tev, meit, gan bija valodiņa! Tad jau nu man, liekas, tagad paldies būs jāsaka par laipniem vārdiem?

Īgnums Lidijā saplaka — galu galā Ecītis nebija vainīgs, ka viņa pati savu dzīvi sabojājusi. Vainīgs? Neviens cits nebija vainīgs .Tikai viņa.

Piedodiet, Ecīt. Bet pagājušajā naktī te tik daudz noticis, ka nespēju pa sakarīgi domāt.

— Ja saskaita tukšās pudeles, tad par to nav jābrīnās.

— Ak nu — pudeles! Kas runā par pudelēm! Tās izsviež ārā atkritumos — un tas ir tas. Bet ziniet, Ecīt, — man tagad liekas, ka es pati esmu tāds iztukšots trauks... Kā vecais jūdu ķēniņš Dāvids teica: kā izliets ūdens — bez vērtības, bez nozīmes — lieks.

— Cikos tad dzeršanu pabeidzāt? — Ecītis lietpratīgi jautāja.

— Ai nē, Ecīt! Bet tā ir, kā saku — es esmu kā tā apgāztā krūze, par ko Fricis Bārda uzrakstīja dzeju — un nav neviena, kas mani gribētu un varētu pacelt. — Runādama viņa bija sākusi no plauktiem un galdiņiem vākt vienuviet dažādus sīkumus — kādu fotografiju, grāmatu, pelnu trauku.

— Vai man tev neuzvārīt kafiju? Tādā reizē stipra kafija palīdz. — Ko tu ar tām bildēm darīsi?

— Ņemšu līdzi.

— Brauksi kaut kur? Uz ilgu?

— Uz vienmēr, Ecīti.

— Nu gan ir sametusies, — Ecītis atmeta ar roku un izsteidzās virtuvē. Viņš negribēja būt klāt, kur tādas aplamības tika runātas. Vai nu viņš bija aizmirsis savus pagājušās nakts novērojumus, vai arī viņam nenāca prātā, ka tiem varētu būt kāds sakars ar Lidijas neizprotamo rīcību.

Pēc nepilnām trīsdesmit minūtēm ieradās Maija. Viņa atrada māti vienu dzīvojamā istabā jaunās Jasmaņa gleznas priekšā. Maijai ienākot, Lidija piecēlās un piespieda sevi pasmaidīt.

— Man jāprasa kā Ecītim: kāpēc neesi šorīt darbā?

— Man ar Edgaru bija ķilda. Mēs, laikam, šķirsimies.

Smaids Lidijas sejā nodzisa. Tieši tā viņai šorīt vēl trūka: kļūt par padomdevēju meitai laulības lietās.

— Vienas ķildas dēļ?

— Tas nav tikai šīs vienas ķildas dēļ. Mums jau sen nesaskan.

— Ko nozīmē — sen? Vēl jau tikai labi gads, kopš apprecējāties.

— Mums nesaskanēja jau pirms laulībām. Mēs — —

— Jums nesaskanēja jau pirms laulībām un tomēr laulājāties?!

— Mēs cerējām, ka tas izlīdzināsies. Mēs taču bijām tik ilgi pazīstami. Gandrīz katru dienu kopā . . . un domājām, ka tik tuvu cilvēku starpā domstarpības ir dabiska parādība. Ka tam tā jābūt, līdz pieskaņosim viens otram savus uzskatus pilnīgi. Jūs ar tēti taču arī dažu reizi strīdaties, bet tad atkal saprotaties, un viss iet tālāk kā agrāk.

— Nu, lūk. Nu tu pasaki to, ko es tev būtu teikusi. Nav laulāto, kuŗu starpā dažreiz nerastos domu atšķirības. Jāmeklē un jāatrod izlīdzinājums.

— Bet mēs nevaram viens otram pieskaņoties. Jūs ar tēti varat, bet mēs nevaram. Mēs esam par daudz individuālisti.

(Turpinājums sekos)

Gara Kultūrai

JĀZEPA VĪTOLA SIMTGADE ŅUJORKĀ

26. janvārī Ņujorkas latvieši pulcējās Mazajā Karnegī zālē godināt Jāzepa Vītola piemiņu. Šogad paiet 100 gadu kopš mūsu nozīmīgā komponista un audzinātāja dzimšanas dienas, un silti apsveicama Ņujorkas organizāciju apvienības iecere jau gada sākumā rīkot Vītola piemiņas koncertu, tā dodot priekšzīmi visas brīvās pasaules latviešiem.

Rīkotāji, netaupot līdzekļu un pūļu, bija rūpējušies par labām koncerta telpām un par svaigu un interesantu programmas izpildījumu, piesaistot māksliniekus no kaimiņu valsts Kanadas.

Mazā Karnegī zāle ierindojama starp vislabākām un prominentākām Ņujorkas koncertzālēm, un tur mēdz koncertēt mūziķi ar pasaules vārdu. Šī vakara izpildītāji mākslinieki bija Līna Karlsone, Vera Leinvebere un Rita Šēfere. Leinvebere mums labā atmiņā no pagājušā gada koncerta, turpretim Karlsoni un viņas pavadītāju Šēferi Ņujorkā dzirdējām pirmo reizi.

Koncertu ievadīja divas Prelūdes klavierēm ,kam sekoja 15 solo dziesmas. Noslēgumā dzirdējām Vītola jaunības darbu Variācijas par tautas dziesmu klavierēm.

Līna Karlsone ir izteikts lirisks soprāns. Viņas pūrā ir labi skolota balss, tīra intonācija, izcili skaidra dikcija un nepārspīlēts dziesmu tulkojums. Taču balss ampluā viņai nav liels, un vienveidīgo dziesmu izvēle koncertu zināmā mērā izvērta monotonu. Programmā izraudzītie skaņdarbi visumā atbilda Karlsones balss iespējām, lai gan vietumis forte augšās balss skanēja nebrīvi. Maria un Zvejnieces dziesmiņa prasa dziļāku un drāmatiskāku balsi, kas Karlsonei trūkst. — Koncerta labākie sniegumi bija Aiju dziesmiņa, kur dziedone aizkustināja ar savu liriski klusināto interpretāciju, kā arī abas piedevas — Aizver actiņas un pirms 80 gadiem komponētā Mēness starus stīgo, kas ar savu zemāko un klusināto rakstību dziedones balsī izcēla samtaino nokrāsu. — Ritas Šēferes pavadījums bija viscaur nevainojams un izcils.

Apdāvinātā pianiste Vera Leinvebere atskaņoja Vītola Variācijas par tautas dziesmu dinamiski un krāsaini, taču sniegums bija par īsu, lai varētu dot plašāku vērtējumu. Gaidām mākslinieces drīzumā paredzēto koncertu Ņujorkā.

Ikvienam latvietim zināma Jāzepa Vītola nozīme un vienreizējā vieta latviešu mūzikā. Mūsu mūzikas pasaule nav iedomājama bez viņa koŗa dziesmām, instrumentālās mūzikas skaņdarbiem, dziesmām dažādām solo balsīm un tautas dziesmu aranžējumiem. Vītolam raksturīga šī daudzpusība, tā ir viņa seja. Šis lirisko dziesmu vakars nespēja reprezentēt Jāzepa Vītola monumentālitāti, bet parādīja tikai šauru izgriezumu viņa mūža darbā. Varam šo vakaru uzskatīt vienīgi par Līnas Karlsones debiju Ņujorkā.

Koncerts bija domāts arī amerikāņu publikai, bet šai laukā maz kas darīts, jo amerikāņu klausītāju neredzējām. Rīkotāju pienākums bija godināt klātesošo komponista dzīvesbiedri — Aniju Vītolu.

Gaidīsim plašākus un vispusīgākus Jāzepa Vītola skaņdarbu koncertus citos lielākos latviešu centros.

Dzidris Treimanis

STEFANĪDAS JANSONES KONCERTS KLĪVLENDĀ

Mēdz teikt, ka latviešu publika prasa pārāk daudz no koncertu devēja. Varbūt šis apstāklis arī bijis par iemeslu, ka dziedone Stefanīda Jansone nav koncertējusi citos lielākos latviešu centros, izņemot saulaino Kaliforniju, kur ir arī viņas dzīves vieta.

Klīvlendas Latviešu biedrības kultūras dienu sarīkojuma koncerta programmai viņa bija izvēlējusies E. Dārziņa, J. Vītola un J. Norviļa dziesmas. Koncerta otrā daļā — tautas dziesmas. Liekas, ka latviešu publiku vairāk saista latviešu dziesmas, kādēļ dziedonei bija labs kontakts ar klausītājiem, kuri neskopojās ar aplausiem. Koncerta abās daļās dziedone deva bagātīgas piedevas.

Dziedonei Stefanīdai Jansonei ir laba, izkopta un izlīdzināta balss. Tās mierīgā plūsma klausītājus valdzināja E. Dārziņa Jaunībai, J. Norviļa Latvietim, bet no tautas dziesmām visjaukāk izskanēja Vizēj' mans vainadziņš, Kam tu pūti, ziemelīti, un Lobs ar lobu sasaitka.

Stefanīda Jansone jaunībā dziedājusi Salaka Dziesmotā senatnē — kā dziesmu teicēja. No 1938.-1944. gadam studējusi Latvijas konservatorijā, [illegible] pie E. Žebranskas, V. Stotta un prof. Vittinga. Tautas teātrim nodibinoties, angažēta galvenoi lomu dziedājumiem operešu ansamblī. Vācijā mācījusies pie Magdas Haderhaueres Wörishofenē un pie Nicas konservatorijas prof. Lukaševa. [illegible] konservatorijā saņēmusi $1200,- stipendiju, lai papildinātos, tur arī beigusi dziedāšanas klasi ar uzslavu.

S. Jansone vairākkārt koncertējusi Losandželosā, Santiego, Sanfrancisko un Sakramento un saņēmusi atzinīgas kritikas.

Klīvlendiešiem Stefanīdas Jansones koncerts bija kā liela pārmaiņa sarīkojumu programmās, un klausītāji bija ļoti sajūsmināti par dziedones priekšnesumu.

A. Pīterāns.

Pēteris Ērmanis

PĀRMETUMI PIRMS RIETA

Ko lūpas pārmet tev? Kā viņām žēl?
— Bij skūpstu ņemto, doto maz tik maz!
Ko acis pārmet tev? Kā viņām žēl?
— Bij redzēts dabā, pasaulē tik maz!
Kāds prātam pārmetums? Kā viņam žēl?
— Maz domu izdomāto, maz, tik maz!

MAZA SARUNA AR DZIEDĀTĀJU ELZU ZĪVERTI

Saņēmis ielūgumu uz Elzas Zīvertes un Alfreda Štromberga mūzikālo pēcpusdienu svētdien, 10. februārī, pīkst. 4 p. p., Hart House mūzikas istabā, apjautājos E. Zīvertei, kāpēc „mūzikālā pēcpusdiena" un ne koncerts?

— Nu gluži vienkārši tāpēc, ka tas nebūs koncerts, kā to parasti saprotam — lielā zālē, ar skatuvi, smagu programmu, bet tā būs mūzicēšana bez lielām pretenzijām, bez frakas un gaŗa tērpa. Mēs sniegsim mūzikālas miniatūras — Hart House mūzikas telpa šāda veida mūzicēšanai ir pilnīgi piemērota. Man patīk sacelties pret vispārpieņemto uzskatu, ka tikai tas, kas smags un drāmatisks, ir arī mākslinieciski vērtīgs. Tā patiešām nav! Mūzikai, tāpat kā visām citām mākslām, ir sava saulainā puse, un to man patīk parādīt.

Manu biogrāfiju, šķiet, nav vērts klāstīt. Kā dziedātāja esmu izveidojusies pēckara gados; kas pārtrauca to, ka Latvijā [illegible] pēc vairākiem Zviedrijā nodzīvotiem gadiem atstāju [illegible] dziedāt un guvu panākumus gan Zviedrijā, gan Vācijā, Anglijā un Amerikā. Nu jau labs laiks pagājis kopš manas turnejas šajā kontinentā, un pēc apmešanās te torontiešiem neesmu dziedājusi lielu programmu, tāpēc domāju, ka ir laiks „pacelt balsi", lai tie, kas mani pazīst, pavisam neaizmirst, un tie, kas nepazīst, ja vēlas, lai iepazīstas.

Esmu ļoti priecīga, ka man ir izdevība strādāt ar Alfredu Štrombergu, jauku mūziķi un apbrīnišķīgu pavadītāju. Viņš apbrīnojami prot uzmundrināt un modināt pašpaļāvību. Ar viņu kopā mūzicējot, aizmirstas ikdienas nogurums un ziemas aukstums.

Svētdien dziedāšu vairākās valodās, jo te, Toronto, dzīvojot, dziedu arī zviedru un vācu sarīkojumos. [illegible]

No latviešu autoriem dziedāšu Jāņa Mediņa skaisto ciklu Pasakas par mīlu ar Elzas Ķezberes tekstu; [illegible] programmas nobeigumā Johanna Štrausa valsi Pavasara balsis.

Alfreds Strombergs spēlēs Alfr. Kalniņa, Volfganga Dārziņa un Prokofjeva darbus. Varu arī pateikt, ka šogad paiet 20 gadu, kopš Strombergs ir profesionāls [illegible] 1943. gadā Liepājas operā. Patlaban [illegible] Alfreds Strombergs strādā Stratfordas Festivālā, Toronto universitātes mūzikas fakultātē un Kanadas operas kompānijā par palīgdiriģentu un repetitoru.

Uz redzēšanos svētdien! —

J. U.

MĀKSLAS CHRONIKA

● Zviedrijas filmu režisors Ingmars Bergmans iecelts par Stokholmas drāmatiskā teātra intendantu Kārļa Ragnara Gierova vietā.

Šī gada Parīzes teātra festivālā, kas sāksies 27. martā, piedalīsies seši vācu teātri, no Anglijas — [illegible] teātris ar Karali Līru, bet Ļeņingradas komēdijas teātris uzvedīs Jevgeņija Švarca Ēnas. Piedalīsies arī Itālijas, Rumānijas, Ungārijas, Luksemburgas un citu zemju teātri.

● Stokholmā nodibinājusies jauna mākslinieku grupa, kas sauc(as) Spirāle (Spiralen). Tajā ir arī talantīgais latviešu jaunās paaudzes gleznotājs Laris Strunke. Grupas pirmā izstāde Zviedrijā tika atklāta Gēteborgā 12. janvārī un turpinājās līdz 27. janvārim turienes Mākslas hallē. Laris Strunke šai izstādē piedalās ar 11 eļļas gleznām un 1 akvareli.

LASĪT MĀCĪŠANA KRUSTUGUNĪS

DISKUSIJA PAR LASĪT MĀCĪŠANAS METODĒM

ALA's kultūras birojs gatavojas izdot jaunu ābeci un, lai to pieskaņotu kādai patlaban zināmai lasīt mācīšanas metodei (analitiskai vai skaņošanas), Biļetena 7. n-rā atļāvis izteikties kompetentām personām, kas šai lietā var teikt nozīmīgu vārdu. Tad nu par šīm metodēm rakstā bērnu psīchologe E. Upatniece un psīchologijas profesors Dr. phil. E. Kāpostiņš.

Bērnu psīchologe, balstoties uz psīchologijas atzinumiem un praktiskiem piedzīvojumiem, noteikti atbalsta analitiskās (visa vārda uztveres) metodes priekšrocības. Viņa argumentē ar to, ka 1.), sākot šo darbu, jāiziet no bērnam pazīstamā un saprotamā, kāds ir vesels vārds jēgpilnā runā vai bērnu saistošā stāstījuma fābulā; tas atbilst viņa **konkrētai** domāšanai un priekšstatu uztverei; 2.) šinī vecumā (ap 5 gadiem) viņam vēl nav izveidojusies **(abstraktā)** domāšana, kas skaņošanas metodē galvenā psīchologijas ievirze, un tāpēc atsevišķa skaņa viņam ir abstrakts, nesaprotams jēdziens un nesaistās ar skaņas attēlu — burtu; 3.) tāpat kā, mācoties runāt, bērns cenšas atdarināt tūlīt veselu vārdu, tā arī lasīt mācīšanā jāiziet no veselā, viņam saprotamā vārda. Visi šie argumenti bazējas uz paidagoģijas pamatprincipa — no vieglākā uz grūtāko, no pazīstamā uz nepazīstamo.

Dr. phil. E. Kāpostiņš laipo starp abām metodēm, nedodams nevienai noteiktas priekšrocības, argumentēdams ar veselu rindu (23 autori) angļu valodas pētījumu un statistiku, tā mulsinādams tos, kam noteikti būs jāizšķiŗas par vienu vai otru metodi. Šo divu metožu izejas punkti diametrāli pretēji, tāpēc grūti iedomāties, pēc kādiem principiem varētu sastādīt tādu ābeci, kas ar vienādiem panākumiem lietojama katrai no šīm metodēm. Ielasoties Dr. E. Kāpostiņa domu gaitā, atklājas viņa savādā nostāja. Viņa argumenti nebalstās uz bērna dabas psīchologiskām atziņām, bet uz angļu valodnieku grūto cīņu ar savas valodas vēsturisko rakstību, kuŗai nav ne mazākā sakara ar fonētisko, kāda ir latviešu valodas rakstība. Šī iemesla dēļ tad arī rodas tās savādības, kuŗām nevaram vienaldzīgi paiet gaŗām.

Jau pašā sākumā, uzskaitot lasīt mācīšanas metodes un pieskaroties analitiskajai, lasām, ka „par to iestājušies arī daži ievērojami latviešu izglītības darbinieki". Pēc šīs metodes bērnam jāmācās pazīt dažādo vārdu vispārējo formu, un šo metodi sauc gan par „redzēt un sacīt" (look-and-say), gan redzes (sight) metodi. No šī citāta vien redzam autora kļūmīgo orientēšanos uz angļu valodu; bet tas rāda arī analitiskās metodes principu neizpratni **fonētiskajā** rakstībā. Tikai angļu valodā bērnam jāmācās pazīt „dažādo vārdu vispārējās formas", jo viņu valodā citādi nemaz nav iespējams pie lasīšanas tikt, ja dažādām skaņām dažādas vārdu formas. Mums pazīstamā analitiskā metode (ne amerikāņu look - and - say vai sight ir paņēmiens, kā visvieglāk un ātrāk bērnam tikt pie sajēgas, ka noteiktai skaņai vārdos atbilst noteikta zīme — burts, resp. noteiktām skaņām noteiktas vārda formas.

Ja nu mums metožu izvēlē padoms jāmeklē pie svešām valodām, tad gan pie tām, kuŗu rakstība tuvāka latviešu valodai, piem., vācu. Dr. E. Kāpostiņam autoru rindā ir tikai 1 vācu autors, un tas pats ir no 1885. g. (!), kad mēs vēl [illegible] šanas metodi. Bet ja ievērojam [illegible]

Ja domājam par lasīt mācīšanas metodi, tad gan par tiem principiem, uz kuŗiem tai jābalstās, lai bērns vieglāk un ātrāk piesavinātos šo prasmi. Dr. E. Kāpostiņš nav pievērsies šai [illegible] domas. Vispārīgi viņa princips — var tā un var arī šitā; tāpat nav nekāda principa. No tā arī izriet viņa doma, ka „abas metodes var būt sekmīgas vai nesekmīgas gan skolēnu, gan skolotāju, gan arī pašu valodu dažādību dēļ." Dažādības gan neizbēgamas kā skolēnos, tā skolotājos (valodas atkrīt, jo lieta grozās tikai ap latviešu valodu), bet metožu izvēlē runa ir par labākām, vieglākām un ātrākām sekmēm, un šinī ziņā pieņemama viena no iztirzājamām, tā, kuŗa statistiski pierādītos par veiksmīgāko, lietojot klasē zināmā laikā un ievērojot arī bērna intelliģenci. Mums šādas statistikas nav, bet to varētu iegūt no Vācijas vai Šveices skolām, kur, cik zināms, analitisko metodi ar jūtami labākām sekmēm lieto jau no 20-to gadu beigām. Intelliģentāks bērns, lai kāda metode, vienmēr būs sekmīgāks. Protams, daļa sekmju atkarājas arī no skolotāja personības, no viņa aroda prasmes, cik viņš šim darbam piemērots; bet labam skolotājam jāsajūt arī metodes nepilnības vai trūkumi, ja tādi saskatāmi, un praktiskā darbā jāprot izpalīdzēties ar savu ierosmi. Bet tas nenozīmē, ka metode nemaz nebūtu svarīga un juku jukām varētu lietot abas, pilnīgi pretējas.

Liekas, Dr. E. Kāpostiņš ar šādu nenoteiktību nav lietderīgi pakalpojis Kultūras biroja nolūkiem. Tas būtu labāk panākts, ja, noliekot pretī E. Upatnieces ieteiktai analitiskai metodei, varētu parādīt skaņošanas metodes priekšrocības, vai vismaz šīs metodes skaidrus principus un psīchologiskos pamatojumus, jo lasīt mācīšanās, kā tas pat nekompetentam vērotājam saprotams, taču saistās ar kādu psīchologisku norisi. Skaidrs arī, ka abas šīs metodes nav apvienojamas un nav sastādāma tāda universāla ābece, kas noderīga katrai metodei. Acimredzot autoram nav pieredzes praktiskā darbā. Tas redzams arī no tā, ka viņš censās [illegible], ka abas populārās metodes Valodiņa un Viegla gaita atšķiroties tikai ar to, ka „pirms no tām katrā lappusē [illegible] seciba otrādā". Diemžēl, autors nav saskatījis šo ābeču būtiskās atšķirības. Viegla gaita sastādīta pēc noteikta principa, proti, katrā lappusē pa jaunam, vēl nepazīstamam burtam un tekstos sastopami tikai iepazītie. Grūti saskatīt, pēc kādiem principiem sastādīta Valodiņa.

(Nobeigums 8. lpp.)

LATVIEŠU MĀKSLINIEKU PANĀKUMI

Grāmatu Surgery, — Richard Warren, W. B. Sounders Co. Philadelphia, 1963., 1387 lpp. illustrējis latviešu mākslinieks Jānis Cīrulis; grāmatā 983 zīmējumi tušas technikā.

Jānis Cīrulis pagaidām ir vienīgais latviešu mākslinieks, kam izdevies ielauzties Harvardas universitātes rediģētā izdevuma illustrēšanā, kur guvis izcilus panākumus. Jau pirms dažiem gadiem viņš illustrēja prof. V Hovela grāmatu „Mankind in the making" ar zīmējumiem antropoloģijā, bet agrākos izdevumos Zviedrijā deva archaioloģisko izrakteņu zīmējumus. Tagad J. Cīrulis pilnīgi pievērsies medicinai un domā arī turpmāk pie tās palikt, jo tur atveŗas plašs darba lauks. Cīrulis ir saistīts darbā pie Harvardas universitātes kā mediciniskais illustrātors.

Jaunā grāmata „Chirurģija" (Surgery) ir 24 autoru darbs, ko rediģējis Harvardas universitātes medicīnas fakultātes chirurgs Ričards Vorrens, kuŗš strādā par chirurgu arī Brinhama slimnīcā.

Min. grāmatas autori ir speciālisti, tā ka grāmatai būs ievērojama vieta zinātnes laukā. Dr. med. Vorrens šai grāmatā izteic jaunākās atziņas un principus chirurģijā, tā veltīta universitātes autoritātei Dr. Hūmanim.

Latviešu mākslinieks ik dienas pavada slimnīcās ārstu — chirurgu sabiedrībā un vēro izdarītās operācijas, kuŗās pēc atmiņas zīmē, īpaši atsevišķo organu detaļas un to funkcijas. Arī latviešu lasītājam būtu drīz redzama viņa illustrētā Dr. med. Baidiņa grāmata, ja tās autors nebūtu tik pēkšņi aizsaukts aizsaulē. Protams, mākslinieks strādā arī glezniecībā un ar saviem jaunākajiem darbiem piedalīsies Dzintarzemes un ALA's rīkotajās izstādēs Ņujorkā ziemas otrā pusē. J. Cīrulis vairākus gadus darbojās arī LPB centrālajā valdē, Bostonā.

Pamatzināšanas anatomijā Cīrulis ieguvis Latvijas mākslas akadēmijā, kur šo priekšmetu mācīja prof. K. Prīmanis. Par pēdējā stingrību savā priekšmetā mākslinieks arvien pateicīgs bij. L.U. profesoram.

Oskars Akmentiņš.

Mākslinieks Jānis Cīrulis ar dzīvesbiedri Martu aplūko Harvardas universitātes prof. R. Vorrena grāmatu „Surgery". Šai grāmatai 1.000 tušas zīmējumus devis Jānis Cīrulis.

Kārlis Upatnieks

ATMIŅU LEĢENDAS

ANŠLAVA EGLĪŠA ATMIŅU ROMĀNS PANSIJA PILĪ. GRĀMATU DRAUGS, 1962. G. ILLUSTRĒJIS AUTORS.

Trimdas laikā mums ir iznākušas vairākas atmiņu grāmatas, taču neviena no tām nav nosaukta par romānu; arī Irma Grebzde savu Sveicināta, mana zeme, kas pilnīgi ietilpst mākslas novadā, sauc tikai par atmiņām. Ar kādu aplēsi Anšlavs Eglītis savas atmiņas varēja nosaukt par romānu? Parastais pieņēmums — romāns bez varoņa nav nekāds romāns. Tad nu par tādu būtu jāuzskata pats autors, jo visi grāmatā aprakstītie notikumi cieši savijas ap viņa personu. Taču autora pozicija tajos gan neatbilst atmiņu būtiskajam garam. Lai arī to virknējuma daudzās vietās pavīd viņa pārdzīvojumi, tomēr viscaur viņš ir vairāk vērotājs, nekā savu pārdzīvojumu izteicējs. Bez visa tā, romāna varonim jācīnās ar visādiem konfliktiem un sarežģījumiem, beigās nonākot pie atrisinājuma. To nu gan var saskatīt arī šinī romānā, bet samezglojumos nav iepīts vienīgi autors, bet blakus viņam par to pašu, ne pretēji, cīnās arī citi ģimenes locekļi; ar to atkrīt varoņa loma.

Bet ko tad lai par tādu ieskata? Atbildot uz šo jautājumu, atklājas Anšlava Eglīša minētā romāna būtiskā un mākslinieciskā vērtība: tas ir pats Inciems, pusmuižas centrs ar vismaz 150 gadu veco „pili" un lielu parku, ko Viktoram Eglītim, autora tēvam, piešķīrusi jaunā Latvijas valsts. Visi notikumi saistās ar šo centrālo objektu. Personas, kam ar to sakars, kļūst it kā sekundāras, epizodiskas, bez paša Inciema it kā nenozīmīgas, tikpat daudz kā kuŗš katrs romāna lasītājs, kas ievilkts autora radītā pārdzīvojumā. Ar to Inciems, kā simboliska zīme, top dzīvs, ar miesu un garu. Lasītājs vairs neredz nedzīvās zīmes, bet jūt to silto spēku, kas no tās plūst, kas var ieņemt visnozīmīgāko vietu skaisto runu vidū par dzimtenes mīlestību. Inciems, savas zemes gars, ir tas, kas cīnās ar apstākļiem, lai plauktu, augtu un veidotos uz augšu. Cilvēki, kas romānā ar savām domām un rokām pieskaŗas nedzīvajai zīmei, ir šī gara izpausmes nesēji.

Materiālistiskās eksistences nozīmē, Inciems ir bijis galīgi nepraktisks objekts, un cilvēki, kas bija norūpējušies par tā uzplaukšanu, nav citādi. Tā savi jas „varoņa" konflikts ar apstākļiem; tie ir stiprāki par viņa gara tieksmēm, materiālajam skeletam jāpiekāpjas, jāpadodas pat līdz traģiskam pazemojumam beigu cēlienā (pēc atmiņu stāsta), bet gars, dzīvā dvēsele nekādiem līdzekļiem nav nomācama. Tā dzīvo vēl trimdinieku atmiņā un apzinīga var kļūt, kā šo atmiņu autoram, sastopoties tieši ar svešiem, lai arī krāšņiem un vareniem iespaidiem. Inciems autoram „joprojām liekas kā īstenās mājas". Mājas — burvīgi mistiskais vārds! Domājot par mājām, autoram „atmiņas sāk uzmākties ar joni. Senā, gaišā pasaule atveŗas . . . tagadne izbālē un liekas nenozīmīga — kā sapnis, salīdzinot ar pagājību". (Atmiņu ievadā). — No tāda viedokļa arī jāvērtē šī grāmata.

Pēc Inciema un to iemītnieku reljefa notēlojuma, pirmā lielākā notikuma aprakstu (epizods ar govs pārvešanu no Rīgas) autors nobeidz ar vārdiem: „bet pēc nedēļas viss bija kārtībā, ceļa grūtības aizmirstas, palikusi tikai varonība, kas pamazām izvērtās leģendā" (29. lpp.). Ja kādam nav skaidrs, kas ir leģenda, der izlasīt šo Anšlava Eglīša grāmatu. Katras leģendas pamatā kāds notikums īstenībā, no kuŗa nobiruši visi liekie sīkumi un gruži, sakarību saites ar tā laika apstākļiem, palicis tikai kā kodols — gars, kas to vadīja. Tā leģendāri notikumi glabājas tautas atmiņā, tā vārda mākslinieks pieiet pie tēlojamām parādībām. Nav svarīgi, vai atmiņu stāsts tiešām saskan ar kādreiz notikušo, ja tikai to dziļākā jēga izskan stāstījumā, ja autora formu valoda spēj uzburt notikuma garu.

Viss romāna veidojuma pavediens savērpts no atsevišķiem, pilnīgi patstāvīgiem epizodiem, ko tikai Inciems satin vienā vesalā spolē. Inciems nav tikai fons ,gar kuŗu nodefilē vesela rinda dažādu personu, kā: īrnieki, pansijas un autora ģimenes viesi, starp kuŗiem sastopam pazīstamus māksliniekus — Ūbānu, Toni, Sutu, Virzu — un citi, kam saskare ar Inciemu, bet visi viņi ļoti nozīmīgi paša Inciema vaibstu veidošanā, jo katra nes sev līdz savu garīgo seju, kaut ko vienreizīgu un īpatnēju. Tie nav tipi, bet individi ar savu personisko stāju, kas tēlojumam piešķiŗ spilgtumu un fascinējošu aizrautību. Tādi nav tikai prominentie apmeklētāji mākslinieki, bet visi pansijas viesi un citas personas. Var jau būt, ka autors nav pieminējis visus pansijas viesus, bet tikai dažus savdabīgākos un raksturīgākos, kas iezīmīgāki raksturo visu Inciema situāciju. Romāna faktiskais laiks velkas 17 gadus, un nav teikts, ka pansija būtu tikai vienu vasaru, bet pieminētie viesi ierodas viens pēc otra, nekad vairāki, vai vairākas ģimenes reizē. Vispārīgi laika sprīži nav atzīmēti, un nejūt arī tā vajadzību. Iezīmējas tikai gaŗāki periodi, kā autora skolnieka gadi, ar aizrautīgu sportošanu un stadionu iekārtošanu Inciemā un 4 kilometrus kaimiņos dzīvojošā Voļa (Volfganga Dārziņa) rezidencē, pansijas turēšana un mēģinājums no dārzsaimniecības iegūt ienākumus. Bet arī periodu secībā atsevišķi notikumi nav cieši ar tiem saistīti. Pēc pārmērīgas sportošanas, kad autors galīgi sabeidzis veselību, nāk gaŗāks pārtraukums, kad autors nedzīvo Inciemā, bet veseļojas Šveices kalnu gaisā.

Pēc atgriešanās, kad nomirst autora māte, Inciems pārdzīvo pirmo smagāko krizi. Palikušie 3 vīrieši pa plašo Inciemu staigā „kā Dieva nepieņemti"; nekas vairs neliekas tīkams kā agrāk, un viņi sāk cilāt domas par pārdošanu. Krize tiek pārvarēta ar Ed. Virzas ciemošanos. Virza, ar savu vulkānisko temperamentu, sajūsmināts par Inciema plašumu, dzejiskā iztēlē tā pārvērš kaŗa laikā nobružātās un nodzīvotās telpas, ka par pārdošanu vairs netiek domāts: tad seko pansijas periods. Pēc neveiksmēm ar pansiju un dārzsaimniecību Inciemam pienāk otra vissmagākā krize. Tiek ne tikai cilātas domas par pārdošanu, bet ir jau atrasts piemērotāks objekts Mellužos, plaša vasarnīca ar zemeņu dārzu. Bet izšķirīgajā brīdī, kad jābrauc uz Jūrmalu pateikt galīgo vārdu, autoram kopā ar brāli, kā vilcinoties un negribīgi ejot uz staciju, „kājas pašas" viņus aiznes uz autobusu, kas ved uz Inciemu. Visu rītu, pošoties uz Jūrmalu, viņi ir bijuši saīguši, tikai, iekļuvuši autobusā, saskatās un sasmaidās. Inciems ir glābts!

Bet ne jau raibā notikumu un personāžu rinda izsveŗ romāna

(Noslēgums 8. lpp.)

LATVIEŠU TAUTAS TEIKAS UN PASAKAS

1. sēj. ZVĒRU UN PUTNU PASAKAS, 480 lapp. $ 7.80
2. sēj. ĪSTĀS PASAKAS, I daļa, 540 lapp. 7.80
3. sēj. ĪSTĀS PASAKAS, II daļa, 520 lapp. 7.80

Aplūkojiet šo izdevumu, tas ir visās grāmatnīcās.

LATVJU GRĀMATA

Latvieši Kanādā

MĀCĪTĀJAM KĀRLIM KAMPEM 60 GADU

1949. gadā Kanādā, Toronto, no Zviedrijas ieradās dedzīgs un centīgs latviešu tautas darbinieks Kārlis Kampe. Personiskās dzīves nodrošināšanai strādājis par grāmatvedi. K. Kampe bija ļoti rosīgs latviešu sabiedriskajā dzīvē: bija Toronto latviešu biedrības priekšnieks, Latviešu federālistu centrālās valdes priekšsēdis, LNAK valdes loceklis, Latviešu ev.-lut. baznīcas pagaidu pārvaldes Kanadā valdes loceklis un juriskonsults. Ļoti bieži bija lasāmi K. Kampes raksti laikrakstā Latvija Amerikā par politiskiem un sabiedriskiem jautājumiem, kā arī par filozofiskām un teoloģiskām problēmām, jo Kārlis Kampe bija ne tikai jurists un rosīgs sabiedrisks darbinieks, bet arī teologs. Līdztekus visām daudzajām sabiedriskām aktīvitātēm un darbam K. Kampe vienmēr turpināja papildināties teoloģiskās studijās, ko viņš jau bija sācis Latvijas universitātē. 1961. g. 30. aprīlī, Čikāgā, prof. Dr. K. Kundziņš, tagadējais archibīskaps un toreizējais archibīskapa vietnieks, ordinēja K. Kampi par mācītāju Latvijas ev.-lut. baznīcā. Drīz vien jau pēc tam tālā Vankuveras latviešu draudze Britu Kolumbijā Kampi aicināja par savu draudzes ganu. Un tā kopš 1962. g. mācītājs K. Kampe dzīvo un darbojas Vankuverā par turienes latviešu draudzes mācītāju, līdztekus strādājot arī par krievu valodas lektoru Britu Kolumbijas universitātē.

Mācītājs K. Kampe dzimis 1903. g. 8. februārī Priekuļu pagastā, Cēsu apriņķī kā dzirnavnieka dēls. Beidzis Valmieras vidusskolu, viņš studējis Latvijas universitātē un to beidzis ar mag. iur. gradu. Latvijas neatkarības laikā bijis miertiesnesis Daugavpilī, bet vācu okupācijas laikā darbojies Jelgavas apgabaltiesā, pēdējā darba vieta Latvijā bijusi Ventspilī. No turienes 1943. g. oktobrī zvejnieku laivā devies bēgļu gaitās uz Zviedriju. Zviedrijā strādājis archiva darbu un vēlāk bijis ierēdnis provinces pārvaldē Falanā, kā

arī lektors Tautas augstskolā. Pēc Zviedrijā pavadītiem pieciem gadiem svešniecības gaita gājusi tālāk, un tā Kampe nonācis Kanadā.

Kanadā mācītājs Kampe piedzīvojis sava lielā dzīves aicinājuma un uzdevuma piepildījumu, kad kļuvis par iesvētītu un aicinātu Dieva vārdu sludinātāju un savas tautas brāļu ticības stiprinātāju. Šim visaugstākajam pienākumam mācītājs Kampe nodevies ar visu sirdi, tām pilnīgi pakļaujot savu dzīvi, atstājis aiz sevis laicīgās dzīves ērtības un nodrošinājumus. Tā līdzās savam regulāram draudzes darbam Vankuverā mācītājs Kampe vikarē arī apkārtējās latviešu draudzēs, kā pašreiz Sietlā, un labprāt kalpo kaimiņu draudzēs kā Visaugstākā uzticīgs māceklis.

Lai sekmīga ir šī cēlā kalpošana, un lai darba prieks un svētība pavada centīgo un pašaizliedzīgo darbinieku!

Mācītājs J. Cilnis.

KATOĻU DRAUDZES PILNSAPULCE

Toronto latviešu katoļu draudzes pilnsapulcē bija ieradušies ap 50 dalībnieku. Tā uzklausīja amata personu ziņojumus, pieņēma darbības pārskatus, ievēlēja amata personas tekošam gadam un nosprauda vadlīnijas turpmākai darbībai.

Par valdes līdzšinējo darbu ziņoja valdes priekšsēdis P. Zvīdris, no dāmu komitejas — p.-ce T. Dubrovska, kasieris A. Rēķis, pārstāvis LNAK J. Niedra, Mežciema saimniecības priekšnieks V. Miklaševičs un par draudzes garīgo darbu — prāvests B. Kokins. Kases atlikums 1.094 dolari. Bez tiešā draudzes darba veikti arī aprūpes pienākumi Kanadā un Eiropā. Dāmu komitejas darbs bijis ļoti rosīgs, sevišķi katoļu dienu laikā pagājušā rudenī. Lauku īpašumā Mežciemā veikti plaši tīrīšanas un izveidošanas darbi. Uzcelta viena ēka, izrakta aka, izveidota peldvieta un iekārtots sporta laukums. Daļa lauku īpašuma sadalīta apbūves gabalos un no tiem 22 jau iznomāti draudzes locekļiem. Uz dažiem apbūves gabaliem jau pagājušā rudenī sākti būvdarbi. Cerams, ka šinī pavasarī pacelsies vairākas mītnes. Saimniecības iepriekšējā gada budžets izpildījies ar atlikumu. Prāvests B. Kokins ziņoja, ka draudzes garīgā rosība arī aiztecējušā gadā turpināsies līdzšinējā veidā. Latviešu dievkalpojumi notiek reizi mēnesī. Visumā tie labi apmeklēti. Dzimstību nebijis daudz, bet arī miruši maz.

Jaunā valdē ievēlēja: P. Zvīdri, A. Stikutu, A. Rēķi, A. Vuciņu, V. Miklaševiču, A. Jaudzemu un J. Zepu. Revizijas komisijā E. Zariņu, P. Loginu un J. Čakulu. Par vienības pārstāvi LNAK ievēlēja A. Batņu. Nolēma Mežciemā celt sabiedrisku ēku, kādām vajadzībām saimniecības pārvaldei jau tagad nodeva 1000 dolarus. A. Stikuts ziņoja par Toronto latviešu nama celšanas priekšdarbiem un aicināja visus nākt talkā ar savu ārtavu. Pilnsapulce atzina kā latviešu nama nepieciešamību, tā LNAK vajadzību un nozīmi, un izteica apņēmību abus pasākumus balstīt. Nolēma apvienot visus pastāvošos palīdzības fondus vienā, nosakot gada iemaksu 3 dolarus no katra strādājošā. Valdei uzdeva pētīt bēru fonda pārveidošanas iespējas ar nolūku sagādāt efektīvākas izmaksas miršanas gadījumos. Tāpat valdei uzdeva pētīt iespējas par zemes gabala iegūšanu pie latviešu kapsētas katoļu nodalījuma iekārtošanai.

Sapulci vadīja J. Niedra, bet protokolēja A. Stikuts un B. Logins.

KANADAS DAUGAVAS VANAGU DELEGĀTU PILNSAPULCE 23. UN 24. FEBRUĀRĪ

DV KV sēdi š. g. 3 februārī DV namā Toronto vadīja valdes priekšsēdis R. Epneris. Starp ienākušiem rakstiem nolasīja DV CV norādījumu:

„Trimdas saimē vairāki tautieši, nokļūstot labākos apstākļos un dzīvojot pārpilnībā, atraujas no latviešu vides un neparāda ne mazāko vēlēšanos sniegt kādu ārtavu grūtdienu atbalstam un ideoloģiskās cīņas veicināšanai Latvijas labā. Daudzi no šiem tautiešiem saņēmuši Latvijas valsts un kultūras fonda atbalstus savas izglītības iegūšanai un ārzemju ceļojumiem, bet tagad to visu aizmirsuši un negrib apzināties pienākumus pret latviešu tautu un tēvzemi.

DV CV uzaicina trimdas latviešus neņemt sev par paraugu šos materiālisma pārņemtos tautiešus, bet būt lepniem latviešiem, ņemot aktīvu līdzdalību trimdas sadzīvē, jo tikai vienoti, kopīgiem spēkiem, būsim spējīgi būvēt ceļu atpakaļ uz mūsu tēvzemi, kur mūs sauc tautas brāļi un māsas un uz kurieni doties mūs aicina mūsu asins balss."

Latviešu nacionālā padome Lielbritanijā publicējusi grāmatu Practical Latvian. Šī grāmata domāta bērniem, kam ir grūtības ar savu mātes valodas apgūšanu. Šī grāmata pieprasāma Latv. nac. pad. Lielbritanijā: 72 Queensborough Terrace, London W. 2 England. Cena 40 ¢, neskaitot sūtīšanas izdevumus.

Pārrunājot ģenerāļa Dankera 80 g. svinību sarīkojumu 26. martā Toronto, nolēma atbalstīt un aicināt visas DV nodaļas šo atceri atzīmēt. Jubilāram domātās veltes iesūtāmas līdz 10. martam rīcības komitejai.

Kanadas Daugavas Vanagu delegātu pilnsapulce notiks 23. un 24. februārī Toronto. To ar svētbrīdi solījis atklāt māc. A. Lūsis.

Amerikas latviešu kultūras birojs aicina abonēt biroja Biletenu. Tā kā šinī rakstu krājumā ir ļoti daudzi darbi ar vērtīgu un bagātu saturu, nolēma Biļetenu pasūtināt visām DV nodaļām Kanadā.

Jaunatnes nozares vadītājs P. Broks ziņoja par šaušanas sacīkšu organizēšanas norisi. Nozare izstrādājusi mērķtiecīgu darbības plānu jaunatnes organizēšanai un iesaistīšanai latviskā kopībā.

I. Jankovskis pie ziņojuma par apgāda darbu uzsvēra ļoti sekmīgu Ziemsvētku tirdziņa organizēšanu un pateicās šī pasākuma veicējam Čivželim un pārējiem talciniekiem. Tirdziņš devis $ 963,- tīra atlikuma, no kura daļa izmantota apgāda darbības paplašināšanai. Ļoti sīki un precizēti ir pārējie apgāda darbības skaitļi, kas liecināja par vadītāja rūpīgo un nesavtīgo darbu. I. Jankovskis aicināja ikvienu pielikt roku un līdzekļus, lai laikraksts varētu plaukt par svētību latviešu vienībai un ideoloģiskās cīņas uzdevumu veikšanai.

Kasieris J. Ronis referēja par atsevišķo DV nodaļu darbību skaitļos.

Aprūpes daļas vadītājs A. Kvēps minēja daudzus gadījumus, kur palīdzība bijusi nepieciešama un devusi vajadzīgo atvieglojumu trūkumā nonākušiem tautiešiem svešumā un izsūtījumā Sibirijā. Līdzekļu vākšanai Ziemsvētku kartīšu akcijā vēl daži tautieši nav paspējuši norēķināties par saņemtām kartītēm.

Kanadas vanagu pr-ce I. Breikša minēja vanadzes, kas ar lielu centību strādājušas visos DV pasākumos un tā veicinājušas DV darbu Kanadā.

Kultūras nozares vadītājs J. Treijs ziņoja, ka mākslinieku ģimene Gleškes (ASV) izteikusi vēlēšanos rīkot arī Kanadā senlatviešu kāzu uzveduma izrādes. Ja par DV KV teātri iesūta pozitīvu un peļošu kritiku, abas būtu jāievieto laikrakstā.

Noslēgumā K. Bencons nolasa revīzijas komisijas ziņojumu.

Sēdi ar savu klātbūtni pagodināja arī Latvijas konsuls V. Tomsons. Konsuls sniedza ieskatu par savu darbību diplomātiskā laukā un novērojumiem Kanadas latviešu sabiedriskā dzīvē.

ĢENERĀLKONSULS
Mr. R. N. BRYSON
Toronto, tel. 465-1169,
118 DANFORTH AVE.

KONSULS
VILIS TOMSONS
Tel. RE 8-7798, Montreal, P. Q.
5210 VICTORIA AVE., APT. 16.

RAKSTAMMAŠĪNAS
par visizdevīgākām cenām
ALEKSANDRS KANBERGS,
65 Ferrier Ave., pie Danforth Ave, Tel: 463-2667

LASĪTĀJU VĒSTULES

Montreālas Latviešu b-ba 19. un 20. janvārī svinēja 15 g. darba svētkus. Tie bija izdevušies svētki ar daudz pozitiva. Bet nevar saprast, kāpēc b-bas valde savā decembra „Ziņotājā" rakstot par svētku kārtību, bija paredzējusi kā 5. punktu, ka Latv. b-bas biedri lūgti apmeklēt savu konfesiju dievkalpojumus, ja tajā laikā notika Jāņa Jaunsudrabiņa rīts? Šis bija nenoliedzami vērtīgs sarīkojums, bet tika nevajadzīgi stiepts garumā. Tas ieilga pāri parastajam dievkalpojuma laikam. Biedri, protams, nevar būt reizē abās vietās.

G. K., MLB biedrs.

PILNSAPULCE

1963. g. 10. februārī Daugavas Vanadžu kopas valde sasauc Daugavas Vanadžu kopas pilnsapulci plkst. 4 p. p. 123 Huron ielā.

Kvoruma nesanākšanas gadījumā pilnsapulce būs likumīga pl. 4,30 p. p. pie katra ieradušos dalībnieču skaita.

Darba kārtība:

1. Sapulces vadības vēlēšanas.
2. Iepriekšējās pilnsapulces protokola nolasīšana un pieņemšana.
3. Valdes ziņojumi.
4. Jaunas valdes vēlēšanas.
5. Dažādi jautājumi un ierosinājumi.

Toronto rīkotā Brīvības festivālā skaistuma sacensībās 2. vietu ieguva latviete Māra Liepa.

PRAKTISKAJĀM IESPĒJĀM PIEDER PĒDĒJAIS VĀRDS

PIEZĪMES PIE ARN. LŪŠA RAKSTA LA 8. NUMURĀ

Bijušais LNAK valdes pr-ža vietnieks Arn. Lūsis LA ievietojis ievērības cienīgu rakstu, pieskaroties LNAK līdzšinējam darbam un paceļot jautājumus, kas būtu apspriežami nākamā padomes sesijā. Domāju, ka katrs laikraksta lasītājs, bet sevišķi LNAK aktīvie darbinieki ir priecīgi par mūsu centrālās organizācijas darbam veltīto uzmanību, ko tas patiesi ir pelnījis. Tomēr, lai novērstu eventuālus pārpratumus, atrodu par lietderīgu sakarā ar rakstā lasīto izteikt dažas piezīmes.

Līdzekļu sagādes jautājums LNAK, tāpat kā daudzām citām organizācijām, ir bijis patiess sāpju bērns. Varētu daudz ko pasākt un labāk veikt, ja līdzekļu būtu vairāk. Nevar tomēr teikt, ka centrālā pārstāvība būtu maz darījusi šinī virzienā. LNAK vienmēr ir centusies izvērtēt reālitātes un vadījusies no konkrētiem dzīves faktiem ar senas latviešu parunas gudrību — labāk zīle rokā, nekā mednis kokā. Tāpēc nav tikuši iedzīvināti pasākumi, kuri neko iepriecinošu nav solījuši.

Autoram jāpiekrīt, ka būtu ļoti vajadzīgs pastāvīgs kancelejas darbinieks, pat labs angļu valodas pratējs, bet pirms tam vēl vairāk vajadzīga pati kanceleja, jo pašlaik šis jautājums tikai daļēji nokārtots. Līdz tam laikam, kamēr tas nāks, ir labi, ka mums ir kāds stūrītis, kur apmesties, ir labi, ka kancelejas darbā talkā nāk nesavtīgi tautieši; ir labi, ka varam ko veikt un virzīt uz priekšu. Citādi būtu tukšums un klusums. Lai nerastos nepareizi secinājumi, jāpiezīmē, ka no LNAK kancelejas līdz šim izejošie raksti ir bijuši nevainojamā angļu valodā, kur tā bijusi vajadzīga.

Arī LNAK budžeta projekts nākamam gadam ir sastādīts, vadoties no līdzšinējās pieredzes. Ja izrādīsies, ka nākamā gada ienākumi pārsniegs mūsu šī gada pazemīgās cerības, par to priecāsimies. Vienu gan, liekas, nevajadzētu darīt — dalības maksu paaugstināt uz 5 dolariem gadā. Šāds eksperiments var ļoti bēdīgi beigties. Līdzekļu iegūšanai ir jāmeklē citi ceļi, tādi, kas neatbaida dalībniekus.

Toronto latviešu kreditsabiedrība ir tapusi LNAK ierosmē. Tai piekrīt liels nopelns LNAK darba sekmēšanā. Būtu ļoti iepriecinoši, ja kreditsabiedrība uz priekšu LNAK varētu sniegt vēl izpalīdzīgāku roku. Tomēr nebūtu īsti pareizi teikt, ka LNAK dalībnieku skaita pieaugums pēdējā laikā radies sakarā tikai ar kreditsabiedrību. Ir nākuši daudzi jauni dalībnieki, kuriem nav nekā kopīga ar kreditsabiedrību. Bet tas kreditsabiedrības lomu ne mazākā mērā nemazina.

Starp ieteikumiem mūsu kultūrāli sabiedriskās dzīves aktīvizēšanai rakstā ir pāris tādi, kas var radīt lielas kontroversijas. Viens no tiem ir kultūrālo sakaru uzturēšana un kultūras vērtī-

(Nobeigums 8. lpp.)

TORONTO

● Konsuls V. Tomsons Toronto apmeklējuma laikā piedalījās arī DV Toronto nodaļas valdes sēdē un Tērvetes skautu vienības vadītāju un vecāku draudzības sarīkojumā DV Toronto namā.

● Brīvības festivāls, kas pag. nedēļas nogalē pulcināja tūkstošiem apmeklētāju, aizmirdzēja īstā krāsu krāšņumā un svētku noskaņā.

Sarīkojumu ar savu klātieni pagodināja arī Federālās valdības pilsonības un immigrācijas ministrs Ričards Bells.

Kanadas 100 gadu svinību oficiālais vadītājs Fišers savā uzrunā ar atzinību atzīmēja Eiropas kultūras sniegumus, ko iebraucēji no vecā kontinenta pārveduši uz Kanadu, tā darīdami šo zemi kultūrā daudz bagātāku.

Priekšnesumos bija pārstāvēti arī latvieši.

Mūsu Dižđancis nodejoja divas dejas: Tītaviņas un Munsturis. Pēdējā ir veca lībiešu deja.

Varēja vērot, ka publikas piekrišanu izpelnījās tā izpildītāju grupa, kurai bija lielākais pašu tautiešu apmeklētāju skaits zālē. Diemžēl, latviešu skaits nebija liels.

● Toronto latviešu biedrības Sestdienas skola meklē darbvedi, kas varētu uzņemties kasiera, sekretāra, mantziņa un bibliotēkāra pienākumus. Vēlams labs jeb laba mašīnrakstītāja. Sākuma atalgojums $ 1.50 stundā. Interesentus lūdzam zvanīt skolas vecāku padomes priekšsēdim A. Budrēvicam, HI 4-0528, līdz š. g. 15. februārim.

T.L.B. Sestdienas skolas padome.

● Lai citugad netraucētu TLTA Sestdienas ģimnazijas Draudzīgā aicinājuma sarīkojumu, Viestura koŗa koncertballi, kā arī preses balles Ņujorkā u. c., LPB Kanadas kopa nolēmusi nākošgad preses balli Toronto rīkot 1. februārī līdzšinējā Columbus zālē.

● Alfreda Brūveŗa gleznu skate DV namā atvērta ik dienas no plkst. 5 p. p. līdz 10 vakarā. Izstādi slēgs svētdien plkst. 6 p. p.

● Latviešu strēlnieku biedrības Kanadā valde paziņo, ka notikušas sekošas pārmaiņas valdē: Sakarā ar biedrības valdes sekretāra P. Rudzīša atteikšanos no amata, viņa vietā ar 1962. g. 24. novembri stājies R. Purvs. Turpmāk sarakstī ar sekretāru lūdz adresēt uz R. Purva vārdu 271 Boston Ave, Toronto 8, Ont.; tālr. HU3-1640.

Pārējās amata personas ir: valdes priekšēdis Fr. Freibergs, priekšsēža vietnieks P. Lukss, un kasieris K. Briedis, biedrzinismantzinis P. Ieviņš.

● Sv. Jāņa draudzes budžets uzrāda atlikumu uz 1962. gada 31. decembri. Ieņēmumos kopā ar iepriekšējā gada atlikumu draudzes kasē ienācis $ 28.713,86. Pie tam šinī summā nav ieskaitīti Saulaines, dāmu komitejas u. c. ieņēmumi.

Kaut gan noslēgtajā gadā nekāda īpaša ziedojumu vākšana baznīcas celšanai nav notikusi, šinī fondā tomēr gada laikā iemaksāti $ 11.645,54. Uz 1. janvāri fonda kasē skaitās $ 55.228,80. Draudzes padome par šo atsaucību ir pateicīga un neparedz nekādas grūtības iecerētā dievnama celšanā.

Saulaines kasieris J. Škrastiņš ziņo, ka 1962. g. ieņemts $15.219,50. Izdevumi $ 14.973,90. Virtuves un mazgājamo telpu izbūve izmaksājusi $ 5.362,79.

VANKUVERĀ

Tālbraucēju kapteinis Alfreds Brenkopfs un viņa laulātā draudzene Olga janvāra mēnesī atskatījās uz 50 laulībā kopā nodzīvotiem gadiem. Brenkopfs dzimis 1884. gadā Dundagā. Jubilāri ir patiesi dziļa kristīga gara cilvēki. Viņi nekad nav domājuši par sevi vien, bet vienmēr arī par citiem cilvēkiem. Brenkopfu pāris, pateicībā par Dieva žēlastību, kas viņus vadījusi un sargājusi, savu laulības jubileju atzīmēdami, dāvināja Vankuveras latviešu ev.-lut. draudzei divas kristalla puķu vāzes altāŗa greznošanai. Alfreds Brenkopfs uzņēmās arī šis draudzes pērmindera amatu.

Mākslinieka Alfreda Brūveŗa jaunāko darbu skati pag. sestdienā DV namā atklāja izstādes goda protektors V. Tomsons. Uzņēmumā no labās: māksl. A. Brūveris, dzejniece V. Toma, konsuls V. Tomsons, LPB Kanadas kopas priekšniece B. Senkēviča, DV KV pārstāvji A. Kvēps un K. Bencons Toronto mākslas draugu vidū pēc izstādes atklāšanas. Foto JAK

Sarīkojumu kalendārs

TORONTO

5. februārī — plkst. 8 vak. Sv. Andreja b. zālē TLTA popul. - zinātn. lekc. un diskus. cikls „Šodienas mūzika skaņražu un klausītāju skatījumā. Lektors prof. T. Ķeniņš.
7. februārī — pianista Artūra Ozoliņa koncerts. Koncertapvienības sarīkojums. I. Unitarian Church auditorijā, 175 St. Clair W.
9. februārī — Gaujas gaidu un Rīgas skautu vienību gada svētki Sv. Andreja baznīcas sarīkojumu zālē.
10. februārī — Elza Živerte un Alfreds Strombergs mūzicēs Hart Hause zālē, plkst. 4 p. p.
13. februārī — Komp. J. Cīruļa piemiņas koncerts Sv. Andreja baznīcas sarīkojumu zālē pl. 7,30 vakarā.
15. febr. Mākslinieku karnevāls Columbus zālē, Toronto.
17. februārī — Sv. Andreja baznīcā plkst. 7 vakarā Garīgs koncerts.
23. februārī — TL Katoļu vienības balle plkst. 7.30 vakarā Columbus zālē.
2. martā — TLB slēgta kostīmu balle: „Uz plika āķa" plkst. 7,30 vakarā, 245 College St., Ungāru namā.
8. martā plkst. 8. vakarā Club Kingsway telpās, 100 The Queensway, Swansea, Toronto korporāciju kopas sarīkojumā gadskārtējā Plkv. O. Kalpaka bataljona atceres balle.
9. martā — Kalvis koncerts Sv. Andreja baznīcas zālē.
14. martā — dziedones Ritas Dzilnas - Zaprauskas koncerts. Koncertapvienības sarīkojums. I. Unitarian Church auditorijā, 175 St. Clair W.
15. martā — Studentu kopas masku balle „Nakts latīņu kvartālā" Regency Towers viesnīcā.
16. martā — LKOK ģen. Oskara Dankera 80 mūža gadu atcere Igauņu namā, 958 Broadview Ave.
17. martā — Viestura koŗa koncerts skolai par labu Sv. Andreja bazn. sarīkojumu zālē.
23. martā — Lielā ilūzija — DV teātŗa Kanadā izrāde plkst. 7,30 Sv. Andreja bazn. sar. zālē.
29. martā — LKI apv. Toronto nod. Balle - Bazārs, Columbus zālē.
27. aprīlī — Sv. Andreja baznīcā I ev. - lut. draudzes koŗa koncerts.
27. aprīlī — TL Katoļu vienības sarīkojums ar priekšnesumiem plkst. 7.30 vakarā Lansdowne Assembly Hall.
30. martā — TLB rīko teātŗa izrādi.
5. maijā — Ģimenes diena Sv. Andreja bazn. sarīk. zālē.
11. maijā — Maija balle. DV sarīkojums.
12. oktobrī — ALT Bostonas ansambļa viesizrāde Eaton auditorija.
9. novembrī — ALT Vašingtonas ansambļa viesizrāde Eaton Auditorium.

HAMILTONĀ

10. februārī plkst. 5.00 Latviešu namā inž. G. Liepiņa referāts „Kas ir atomiskie nokrišņi un kā no tiem izsargāties.
16. februārī — 8. karnevāls Pigbridžā. DV sarīkojums.
8. martā — Ritas Dzilnas - Zaprauskas koncerts latviešu baznīcas zālē. Pie klavierēm Edīte Timermane.
30. martā 1963. g. — Prof. J. Vītola 100 gadu dzimšanas dienas atceres koncerts

SV. KATARĪNES

16. martā — Sv. Katarīnes Mednieku un makšķernieku kluba balle Atlanta kluba telpās.
23. martā — koŗa „Kokle" rīkotais koncerts - balle Atlanta Hotel, Geneva St.
14. septembrī — Sv. Katarīnes Mednieku un makšķernieku kluba balle Atlanta kluba telpās.

LONDONĀ, ONT.

9. martā — Ritas Dzilnas - Zaprauskas koncerts pilsētas bibliotēkas zālē. Pie klavierēm Edīte Timermane.

Dzīve Savienotās Valstīs

ĢENERĀLKONSULS
Mr. R. N. BRYSON
Toronto, tel. 465-1169,
118 DANFORTH AVE.

KONSULS
VILIS TOMSONS
Tel. RE 8-7798, Montreal, P. Q.
5210 VICTORIA AVE., APT. 16.

RAKSTĀMMAŠĪNAS
par visizdevīgākām cen
ALEKSANDRS KANDERS
65 Ferrier Ave., pie Dan
forth Ave, Tel: 463-2667

LASĪTĀJU vēstules

Montreālas Latviešu b-ba 19. un 20. janvārī svinēja 15 g. darbības svētkus. Tie bija izdevušies svētki ar daudz pozitīva. Bet nevar saprast, kāpēc b-bas valde savā decembra „Ziņotājā" rakstot par svētku kārtību, bija paredzējusi kā 5. punktu, ka Latv. b-bas biedri lūgti apmeklēt savu konfesiju dievkalpojumus, ja tajā laikā notika Jāņa Jaunsudrabiņa rīts? Šis bija nenoliedzami vērtīgs sarīkojums, bet tika nevajadzīgi stiepts garumā. Tas ieilga pāri parastajam dievkalpojuma laikam. Biedri, protams, nevar būt reizē abās vietās.

G. K., MLB biedrs.

PILNSAPULCE

1963. g. 10. februārī Daugavas Vanadžu kopas valde sasauc Daugavas Vanadžu kopas pilnsapulci plkst. 4 p. p. 123 Huron ielā.

Kvoruma nesanākšanas gadījumā pilnsapulce būs likumīga pl. 4,30 p. p. pie katra ieradušos dalībnieču skaita.

Darba kārtība:

1. Sapulces vadības vēlēšanas.
2. Iepriekšējās pilnsapulces protokola nolasīšana un pieņemšana.
3. Valdes ziņojumi.
4. Jaunas valdes vēlēšanas.
5. Dažādi jautājumi un ierosinājumi.

...jumu kalendārs

17. martā — Viestura koŗa koncerts skolai par labu Sv. Andreja bazn. sarīkojumu zālē.
23. martā — Lielā ilūzija — DV teātŗa Kanadā izrāde plkst. 7,30 Sv. Andreja bazn. sar. zālē.
29. martā — LKI apv. Toronto nod. Balle - Bazārs, Columbus zālē.
27. aprīlī — Sv. Andreja baznīcā I ev. - lut. draudzes koŗa koncerts.
27. aprīlī — TL Katoļu vienības sarīkojums ar priekšnesumiem plkst. 7.30 vakarā Lansdowne Assembly Hall.
30. martā — TLB rīko teātra izrādi.
5. maijā — Ģimenes diena Sv. Andreja bazn. sarīk. zālē.
11. maijā — Maija balle. DV sarīkojums.
12. oktobrī — ALT Bostonas ansambļa viesizrāde Eaton auditorijā.
9. novembrī — ALT Vašingtonas ansambļa viesizrāde Eaton Auditorium.

HAMILTONĀ

10. februārī plkst. 5.00 Latviešu namā inž. G. Liepiņa referāts „Kas ir atomiskie nokrišņi un kā no tiem izsargāties."
16. februārī — 8. karnevāls Pigbridžā. DV sarīkojums.
8. martā — Ritas Dzilnas - Zaprauskas koncerts latviešu baznīcas zālē. Pie klavierēm Edīte Timermane.
30. martā 1963. g. — Prof. J. Vītola 100 gadu dzimšanas dienas atceres koncerts.

SV. KATARĪNES

16. martā — Sv. Katarīnes Mednieku un makšķernieku kluba balle Atlanta kluba telpās.
23. martā — koŗa „Kokle" rīkotais koncerts - balle Atlanta Hotel, Geneva St.
14. septembrī — Sv. Katarīnes Mednieku un makšķernieku kluba balle Atlantā kluba telpās.

LONDONĀ, ONT.

9. martā — Ritas Dzilnas - Zaprauskas koncerts pilsētas bibliotēkas zālē. Pie klavierēm Edīte Timermane.

Milvoku DV apvienības darbība

Apvienības gada sapulce notika 27. janvārī apvienības namā, 1557 N. 33. ielā un tajā piedalījās 56 apvienības biedri, kas noklausījās apvienības pārvaldes nozaru ziņojumus par 1962. gada darbību un pārrunāja daudzus darbības jautājumus.

Sapulci vadīja E. Peniķis, protokolēja St. Belkovskis.

Pagājušā gada pilnsapulces protokolu nolasīja E. Šļaukstiņš, ko sapulces dalībnieki ar nelieliem grozījumiem pieņēma.

Valdes ziņojumu sniedza apvienības priekšnieks V. Aparjods; Apvienības biedru skaits pieaudzis līdz 212 biedriem (pirmā ASV apv-ba, kuŗai biedru skaits pārsniedz 200). Valdei bijušas 10 sēdes, izdoti 11 apkārtraksti, kas piesūtīti ne tikai DV, bet gan visiem Milvoku tautiešiem un tuvākās apkārtnes latviešiem. Notikuši pavisam 22 dažāda rakstura sarīkojumi, kas gada sākumā bijuši vājāk apmeklēti, bet gada otrā pusē atsaucība bijusi lielāka. Pie apvienības darbojas Vanadžu kopa Z. Vilciņas vadībā, vīru koris (diriģents V. Aparjods, koŗa pr-ks R. Prūsis), teātŗa ansamblis (rež. M. Valtera-Einberga), jaunatnes kopa (vad. Ā. Peniķis), šaušanas sekcija (Ž. Butkus), filatelistu sekcija (A. Lasmanis), šacha sekcija (L. Gaigals), bibliotēka (S. Nagobads un V. Berģis) un pag. gadā diezgan aktīvas bijušas divas tautas deju trupas M. Peniķes un St. Graudiņas vadībā.

Vīru koris darbojas no apvienības dibināšanas un pag. gadā savā koncertā atzīmēja koŗa desmit gadu pastāvēšanu. Ļoti aktīvas bijušas vanadzes, sarīkojot patstāvīgus sarīkojumus un referātus. Vanadzes savā gadskārtējā sarīkojumā piešķīra $50,- stipendiju kādai savai biedrei — studentei, kā arī materiāli atbalstījušas latviešu ģimnaziju Minsterē. Vīru koris un vanadžu kvartets ne tikai kuplinājis DV sarīkojumus, bet 6 reizes piedalījies arī citu organizāciju sarīkojumos. DV nams p. gadā 241 reizi izmantots dažādām sanākšmēm un sarīkojumiem. Aprūpei nodots $ 1.430,30. Ziemsvētku ziedojumu vākšanas akcijā ienācis $1345,30, par apm. 10 proc. vairāk nekā iepriekšējā gadā. DV nama pag. gadā izdarīti dažādi remonti un ielikta gāzes apkure. Namam piegulošā iela paplašināta, kas prasījis no apvienības lielākus izdevumus.

Apvienībai ir labas sadarbības attieksmes ar citām Milvoku organizācijām, it sevišķi ar „Dzimtenes" un E. Brusubārdas jauktiem koriem.

Kases pārskatu nolasīja kasieris J. Vilciņš. No ziņojuma izrietēja, ka, kaut gan bijuši ārkārtēji izdevumi (nama remonti, ielu pārbūve u. c.), apvienības valde saimniekojusi budžeta robežās. Revīzijas komisijas ziņojumu sniedza pr-dis V. Krēlis, atzīstot valdes darbību par sekmīgu un lietišķu.

Pēc plašām un lietišķām pārrunām sapulces dalībnieki vienprātīgi izteica valdei pateicību par līdzšinējo darbu.

Par apvienības priekšnieku vienprātīgi izraudzīja līdzšinējo V. Aparjodu, kas apvienību vada jau desmit gadu. Apvienības valdē ievēlēja: E. Peniķi, J. Vilciņu, R. Prūsi, V. Zālīti, O. Blūmu, I. Burģeli, E. Cakānu un J. Mundeciemu, bet valdes kandidātos V. Jaunkalnieti, S. Skuruli un H. Šamīli. Revīzijas komisijā izraudzīja V. Krēli, J. Grundsbergu un P. Rudzīti. Goda tiesā ievēlēja Ž. Butku, R. Čaku un O. Skostiņu. Par delegātu ALA's kongresam izraudzīja apvienības priekšnieku.

Dažādos jautājumos sapulces dalībnieki pārrunāja vairākus darbības jautājumus un nodeva valdei savus vēlējumus turpmākai darbībai.

Pēc sapulces čaklās vanadzes dalībniekus pacienāja ar kafiju un maizītēm.

ep.

KUR ZAĶĪT'S ZIEMU GUĻ?

KUR PALIEK JAUNATNES DARBINIEKI STARP JAUNATNES SVĒTKIEM?

Tā vien liekas, ka vēl vienai mūsu centrālai organizācijai kārtējais Jaungada solījums darboties rosmīgāk šogad nopietnāk vērtējams. Vismaz tā izklausījās ALJA's Vidienes apgabala konferencē š. g. 26. janvārī Čikāgā, kad tās jaunais priekšsēdis Ivars Bērziņš bez gaŗiem ievadiem nosauca virkni ierosinājumu tonī, kas necieš pretrunas. Vienīgais šķērslis te varētu būt darbinieku skaits; kas, piem., šinī konferencē, ieskaitot lektorus, viesus, goda biedrus, vecākās paaudzes ziņkārīgos un rīkotājus, — nepārsniedza 25. Pie tam izrādās, ka procentuāli tas nemaz nav tik maz, ja zina, ka pagājušā gadā ALJA'ā ASV apmēros reģistrējušies 270 biedru. Tāpēc nolemts, ka šogad aktīvie ALJA's dalībnieki vispirms koncentrēsies uz biedru skaita pavairošanu. Domāts arī par biedru - veicinātāju piesaistīšanu. Tā kā atsevišķo pilsētu jaunatnes pulciņi ir un paliek ALJA's mugurkauls, izcilus vērība veltāma pulciņu aktīvizēšanai. Un tā kā viens no svarīgākiem faktoriem šāda veida darbībā ir tās financiālā puse, tad arī tā nav aizmirstama. ASV apstākļos pierādījies, ka šāda apmēra organizācijai nepieciešams vismaz viens algots darbinieks, kas veiktu praktiskos darbus. Tā kā ALJA's biedru nauda ir 1 dol. gadā, tad starpību jālūko izspiest no vairāku sarīkojumu atlikumiem. Piem., gandrīz sīkumos rādās būt izstrādāts Jaungada baļļu projekts. Tās notiktu vienlaicīgi 3 ASV apgabalu centros, ar ie- spējami vienveidīgu programmu, labās telpās ar labu orķestri un taptu dēvētas par ALJA's ballēm, ar biedru piesaistīšanas komiteju pie durvīm. „— Visa tā paka būtu apsieta ar prievīti," kā Bērziņš izteicās.

Šogad ALJA centīsies pabalstīt iespējami daudz tuvināšanās vakaru baltiešu studentu un citu tautu starpā, sevišķu vērību veltot studentiem no Afrikas un Āzijas. Un cerams, ka pienācīgo atsaucību radīs ALJA's valdes ierosinātais Amerikas jauniešu lidojums uz ELJA's kongresu, kas notiks šovasar, no 25. — 31. jūlijam Kēnigšteinā, Rietumvācijā. Savervējot pietiekamu skaitu līdzdalībnieku, brauciens būtu turpat uz pusi lētāks. Turklāt šis būtu ceļojums ar ideoloģisku nozīmi un ne bez priecīgās puses. Kaut arī pieaugušās paaudzes tautieši līdz šim nav tieši izcēlušies kā dāsni devēji un mecenāti, varbūt tomēr katrs latviešu pagasts varētu uzskatīt par goda lietu samest tos pāris simts dolarus vismaz vienam pārstāvim? Viena biļete šim grupas lidojumam maksā 244 dol.

Ivars Bērziņš ir drosmīgs jauns cilvēks, kas nebaidījās atzīties, ka viņš, tāpat kā lielākā daļa viņa laika biedru, ir polītisks analfabēts attiecībā uz komūnismu, kāpēc nesen viņam nācies rakties veselu nedēļu grāmatās pēc informācijas. Tomēr arī pretkomūnisma darbībā Bērziņam bija savi priekšlikumi, no kuŗiem ievērojamākais rādās būt mēģinājums piesaistīt jaunatni Latvijā ar pašu jauniešu gatavotu radio programmu, ko regulāri noraidītu no Eiropas. Tas viss ir jauki un labi; tomēr, iekāms Ivars Bērziņš vēl vienu reizi publiski par šo tematu runā, vai drīkstētu viņam ieteikt pastudēt komūnisma lietas vismaz v ē l vienu nedēļu???

☆

Kongresa galvenie lektori bija Augusts Vanags un Valdis Muižnieks, abi runājot par tematu: Latviešu jaunatne Amerikā, tās problēmas un mērķi. Augusts Vanags, aizrādīdams uz sarežģīto un neparedzamo laikmetu, kuŗā dzīvojam, konstatēja, ka atrodamies fiziskā un garīgā ielenkumā, un jāpielieto visi spēki, lai no tā izkļūtu. Minēdams mūsu tautas prometejiskos garus un filozofu atziņas, Vanags pierādīja, kāda nelaime ir tautības zaudēšana, un prasīja pēc dumpīgas jaunatnes, kas attaisnotu mūsu esmi šeit.

Pieskaŗoties praktiskām ALJA's problēmām, Vanags prasīja, vai organizācija, kuŗas kodolā ir ļaudis ap 30 gadiem, būtu saucama par tipisku jaunatnes organizāciju, un vai daļai vecāko jauniešu nederētu pāriet vispārējā sabiedriskā darbā? Vanags arī novērojis īpatnējo faktu, ka dažs labs jauns, apdāvināts sabiedrisks darbinieks cītīgi strādā Jaunatnes svētku sagatavošanā, lai pēc tam nozustu kā meteors tumšā naktī — — līdz nākamiem Jaunatnes svētkiem. Ko viņi dara starplaikā? Tāpat viņš minēja dīvaino faktu, ka konferencē nemanīja neviena sestdienas skolas skolotāja, arī no latviešu ģimnazijas klasēm ne.

Valdis Muižnieks, ilggadīgs jaunatnes darbinieks, savā referātā vispirms sadalīja mūsdienu jauniešus 5 dažādās grupās: pēc tā, cik daudz viņi zina par savu tautu, apskatot tuvāk arī katras grupas mentālitāti. Viņš norādīja, ka jauniešiem, kas izauguši šeit, manāma nedrošība latviskās darbības laukā. „Zinādami, cik neērti vecākās paaudzes latvieši ar ierobežotām angļu valodas zināšanām jūtas amerikāņu vidū, varbūt varam saprast, kā jūtas šie jaunieši, kuŗu zināšanas latviešu valodā dažkārt nepārsniedz t. s. Basic Latvian," Muižnieks teica. Ar šādām zināšanām jaunietim jāstājas visai bargu kritiķu priekšā, kas kļūmes nepiedod, bet palīdzību bez izsmiešanas vai vēlākas aptenkošanas nesniedz. Tāpēc nebūtu jābrīnās, ka dažma labam jaunietim vienkārši bail. Bez tam, pie jaunākās grupas esot, izmanāma pienākuma apziņas zema pakāpe, Muižnieks teica. Vispār, daļa sabiedrības uz sarīkojumiem ejot pienākuma apziņas dzīti, bet šāda situācija nevarot vilkties ilgi, ja tur nav klāt mīlestības un kalpošanas gribas. Daudziem latviešu sarīkojumiem esot piekarināms šāds kompliments: latviešu jaunatnes aizbaidītāji. Jaunatne prasa pēc programmas, kas kvalitātīvi būtu līdzvērtīga citiem viņu apmeklētiem sarīkojumiem, Muižnieks teica.

Runādams par jaunatnes organizāciju vietu un mērķiem, Muižnieks nosauca tās par glābējkomandām jauniešiem, kas alkst pēc latviskās vides. Svarīgākie uzdevumi būtu: radīt uzticību, nezaudēt nevienu darītāju un domāt par to, kā piesaistīt citus. Kā to vislabāk paveikt, parasti atrod jaunieši paši. Visbeidzot Muižnieks piezīmēja, ka vajadzīga arī laba administrātīvā daļa, kas latviešu organizācijās parasti klibo.

Konferences II daļā Valters Nollendorfs vadīja diskusijas par jaunatnes pulciņu darbību, pārcilājot tādus jautājumus, kā: kāpēc jaunatnes pulciņi vairs nav aktīvi, kas noticis ar jaunatnes vadītāju sagatavošanas kursiem, kādām jābūt jaunatnes pulciņu darbības nozarēm, un kā dabūt jauniešus kopā.

(Nobeigums 8. lpp.)

VIENĪBAS DRAUDZES SVĒTKU DIENA GRAND RAPIDOS

Vienības draudzes 10 gadu jubilejas svinības Grand Rapidos ievadīja dievkalpojums, kuŗu vadīja un sprediķi teica Amerikas latviešu ev. - lut. draudžu apvienības priekšnieks māc. A. Veinbergs. Tajā vēl piedalījās māc. J. Turks, māc. Kr. Hermanis un pašu draudzes māc. J. Lazda. Dziedāja Daugavas Vanagu apvienības sieviešu ansamblis V. Siliņas vadībā. Ērģelniece bija Laila Karlsone.

Laicīgā daļa notika baznīcas apakšējās telpās, un tās norisi visai atjautīgi vadīja H. Ritums. Tāpat viņš sniedza pārskatu par draudzes darbību aizvadītos 10 gados, pasvītrojot, ka mazais draudzes locekļu skaitliskais sastāvs nav nevienā radījis mazvērtības sajūtu, un piederība pie amerikāņu sinodes nav kavējusi kopt latvisko garu un tradicijas.

Sevišķu cildinājumu starp vairākiem draudzes darbiniekiem saņēma brāļi Paulis Ritums un Aug. Redlichs, kuŗu darbs izpaudies visdažādākās nozarēs.

Mācītāja J. Lazdas dzīves gaitas 30 gadu ilgajā garīdznieka darbā raksturoja Ed. Avots. Apsveikumu virkni ievadīja Amerikas latviešu ev. - lut. draudžu apvienības priekšnieks māc. A. Veinbergs, nesot sveicienus arī no archibīskapa prof. K. Kundziņa un Vašingtonas latviešu draudzes Kalamazū. Sv. Jāņa draudzes vārdā laba vēlējumus nodeva māc. J. Turks, Grand Rapidu un apkārtnes latviešu ev. - lut. draudzes māc. Kr. Hermanis un draudzes priekšnieks prof. O. Jirgensons, Kalamazū Sv. Jāņa draudzes pārstāvis A. Krūmiņš, ģen. O. Dankers, latviešu skolas — V. Lībants, Vienības draudzes svētdienas skolas — Z. Lapsiņa, latviešu skautu priekšnieks A. Grigors, inž. O. Leimanis u. c.

Rakstiski un telegrafiski draudzi un mācītāju bija atcerējušies prāv. A. Birnbaums, mācītāji — P. Ķirsons, A. Piebalgs, V. Liventāls, Ed. Ķiploks, J. Strautnieks, Ed. Putniņš, V. Izāks, J. Kugrēns u. c., gan mācītāja personīgie draugi ,gan draudžu pārvaldes.

Beigās vārdu ņēma Vienības draudzes priekšnieks K. Krūmiņš un dāmu komitejas priekšniece Jūl. Rumberga, kuŗi izteica pateicību visiem dāvanu devējiem un apsveicējiem, no draudzes nododot māc. J. Lazdam skaistu adresi. Pateicības vārdus visiem veltīja arī draudzes māc. J. Lazda.

V. Z.

ČIKĀGAS IMPRESIJAS

Šķiet, kaut kas būtu darāms, lai latvisko svētku dienu aktus labāk apmeklētu. Nupat Čikāgā noklausīties vērtīgu Jāņa Cedriņa referātu un labu Melliņas koncertu bija ieradušies tikai 60—70 klausītāju. Kā referents, tā mākslinieces, un arī rīkotāji, bija daudz pūlējušies, sagatavodami sarīkojumu. Un tomēr tik maz apmeklētāju.

Vai mūsu nopietnie kultūras sarīkojumi zaudējuši pelnīto ievērību? Nedomāju. Iespējams gan, ka šad tad aizmirstam, ka viss pasaulē mainās, arī mēs paši. Ja jaunatnes žurnāla Mēs sarīkojumu apmeklēja simtiem jauniešu, tad abām paaudzēm draudzīgi lietas pārrunājot, varētu šādus sarīkojumus apvienot. Draudzīgais aicinājums nenoveco. Dāvināsim mūsu jauniešiem, skolām, draugiem ,organizāciju bibliotēkām žurnālus „Mēs", „Jaunā Gaita", „Mazputniņš", Krāslavieša un citu jauno autoru, tāpat arī vidējās un vecākās paaudzes grāmatas. Trūcīgiem tautiešiem sanatorijās Vācijā un zemu valūtu zemēs — avīžu abonementus (nešaubos, ka mūsu laikraksti šādu mērķi atbalstīs ar pazeminātām abonēšanas maksām!) un grāmatas. Mūsu neredzīgiem nepieciešamas skaņu lentē ielasītas grāmatas. Ir daudz vajadzību un nepieciešamību.

Popularizējot Draudzīgā aicinājuma ideju visās paaudzēs, panāksim daudz. Jauns vai vecs — mēs visi esam latvieši. Ja mēs tie nebūtu, neiznāktu mūsu laikraksti, žurnāli, grāmatas. Jaunu pieeju, sirds siltumu (neesam tik tukši, kādi mēdzam izlikties, kad nāk ziedojumu vācēji) un īstu patriotismu! Tad kultūras sarīkojumos ar vērtīgu programmu ieradīsies simti, ne — desmiti.

Pianiste D. Miške, KLB pr-ks R. Viļumsons, dziedone S. Jansone un M. Miliko pēc koncerta Klīvlendā (Raksts 3. lapp.) Foto A. Ņešpors

Izraudzīta vērtēšanas komisija

Latvijas skautu prezidenta ģenerāļa Kārļa Goppera balvai latviešu jaunatnes literātūrā 1962. gadam iesūtītos darbus vērtē komisija, kuŗas sastāvā darbojas T. Dukāts, V. Hāzners, V. Kalve, G. Saliņš, B. Šmits. Balvas ieguvēju paziņos 2. aprīlī — ģenerāļa Goppera dzimšanas dienā.

Slidošana mums sagādā prieku. Foto J. Liģeris

ŅUJORKA

● Ņujorkas latviešu ev. - lut. draudzes 1963. gada budžeta projekts sastādīts uz 58.500 dolariem, iepriekšējā gadā 55.000 dol. Ar draudzes nodevām paredzēts ieņemt 40.300 dolarus, kollektēs 7.900 dol., Ziemsvētku un Pūpolu svētdienas ziedojumi 7.000 dol.

Izdevumos 20.700 dol. paredzēts atlīdzībām mācītājiem, darbvedei un ērģelniekiem. Baznīcu īrei paredzēti 2.800 dol., draudzes namam $ 5.030, šeit ieskaitot arī apkures ierīču pārbūvi.

Gandrīz piektā daļa no budžeta aiziet latviskai audzināšanai, jo svētdienas skolu uzturēšanai paredzēti $ 10.850. No tā skolotāju algās izmaksās $ 8.900,- pārējo skolu telpu īrei. Pie jaunatnes audzināšanas izdevumiem varētu pieskaitīt arī $ 2.000 draudzes īpašumam Elka parkā, Katskilu kalnos, kur vasarā ir bērnu nometnes.

● Ziemsvētku ziedojumu akcija invalidiem šogad devusi $ 4.400. No tiem atpūtas nama izbūvei Katskilu kalnos ziedoti $700, Brāļu kapu fondam gandrīz $ 400, bet bibliotēkai $ 163. Brāļu kapu fonda kasē pašreiz $ 775.

● Plkv. P. Līča 75 gadu jubilejas sarīkojums paredzēts maija beigās atpūtas namā „Rota".

I.

ČIKĀGA

● DV apvienība Čikāgā ar Latviešu jaunatnes pulciņu rīko š. g. 16. februārī, plkst. 8.00 vakarā Somu zālē, 4219 N. Lincoln Ave., karnevālu - balli „Bez Kvoruma".

Masku godalgošana, atspirdzinājumi ,bufete u. c.

Spēlēs paplašināts deju orķestris. Lai nodrošinātu vietas pie galdiņiem ,lūgums tos iepriekš pieteikt pie L. Lapiņa, tālr. ES 9-7232, vai A. Ozoliņas, DE 7 9288 Apmeklēt lūdz rīkotāji. Ieeja: dāmām $ 2,-, kungiem $ 3,- un maskām $ 1,-.

V. H.

KOLORĀDO SPRINGA, COLO.

● Latviešu biedrības gada sapulce notika 20. janvārī. Valdes ziņojumā lielākais ieguvums ir, ka biedrība iestādēs ir atzīta par bezpeļņas organizāciju. Valdē no jauna ievēlēja B. Ranci, pārējie valdē, revīzijas komisijā un dāmu komitejā ievēlēti līdzšinējie. Budžetu apstiprināja $ 453,- apmērā. Sapulci vadīja A. Jaunarājs, protokolēja A. Timermanis.

KALAMAZŪ

Latviešu b-ba, koncerta cikla ietvaros, rīko pianista Artura Ozoliņa koncertu 9. februārī, plkst. 7-os v. Kalamazū Stetson kolledžas telpās. Programmā Bacha, Bēthovena, Šūmaņa, Šopēna un citi darbi. Ieejai derīgas abonenta kartes vai $2,00, mācības iestāžu audzēkņiem $1-, bērniem līdz 12 gadu veciem ieeja brīva.

GRAND RAPIDI, MIČ.

● Grand Rapidu un apkārtnes latviešu ev. - lut. draudzē iesvētes mācība sāksies 3. martā; pieteikšanās līdz 24. februārim pie draudzes mācītāja.

● Pag. gadā Floridā mira Andrejs Vilsons, kuŗš daļu no savas atstātās mantas novēlējis Grand Rapidu un apkārtnes latviešu ev. - lut. draudzei. A. Vilsonam Sav. Valstīs nebija neviena piederīgā.

● Š. g. 26. janvārī Grand Rapidu un apkārtnes latviešu ev. - lut. draudzē viesojās Amerikas latviešu ev. - lut. draudžu pr-ks no Vašingtonas māc. A. Veinbergs. Viesis teica sprediķi svētvakara dievkalpojumā. Pēc tam baznīcas apakšējās telpās viesis atskaņoja skaņu lenti no archibīskapa prof. K. Kundziņa amatā ievešanas svinībām un atbildēja uz dažiem jautājumiem par draudžu apvienības darbību. Māc. A. Veinbergs atzinīgi vērtēja Grand Raapidu un apkārtnes latviešu ev. - lut draudzes kopīgos veikumus savā iepirktā dievnama izbūvē un izdaiļošanā.

V. Z.

AIZRĀDĪJUMS

Ziedojumi Ziemeļamerikas Kultūras fondam sūtāmi: Sav. Valstīs uz American Latvian Association vārda, Room 806-7, Edmonds Building, 917 - 15th St., N. W., Washington 5, D. C., bet Kanadā uz Latvian National Federation vārda — P. O. Box 285, Terminal A, Toronto, Ont., Canada.

ASV BAZNĪCĀS

ŅUJORKA

Gada sapulce svētdien, 10. februārī Betlemes baznīcas zālē.

ČIKAGA

Čikagas latviešu ev. - lut. Ciānas draudze, 5015 W. Ferdinand St

10. februārī plkst. 10 bērnu dievvārdi un svētdienas skola, plkst. 11 dievkalpojums, māc. A. Rautenšilds.

BURLINGAME (Kal.)

Burlingamā, Lutheran Church of the Good Shepherd, 301 Burlingame Ave.

9. februārī, plkst. 7,15 vakarā māc. G. Kness Knezinskis noturēs dievkalpojumu

LOSANDŽELOSA, KAL.

Dienvidkalifornijas draudzē, 2450 Griffin Ave., L. A. 31.

OKLANDE

Oklandē, Centrālā luterāņu baznīcā, 215 Ridgeway avenijā.

10. februārī plkst. 3 p. p. dievkalpojums.

SAKRAMENTO

Sacramento, Sv. Krusta ev. lut. baznīcā, 45. un H ielā.

Latvijas ev. - lut. baznīcas Sv. Pāvila draudze — 1648 So. 11th Ave., Meivudā. Mācītājs Pāvils Ķirsons, tel. FI 3-2420.

Dievkalpojumi katru svētdienu plkst. 11-os. Svētdienas skola un koŗa mēģinājums plkst. 9.30. Visi laipni aicināti.

Prof. V. Klīve.

Mūsu baznīca un jaukto laulību jautājums

Jautājums par baznīcas nostāju jaukto laulību gadījumos, kas nepārtraukti pieaug mūsu draudzēs, ir viens no tiem jautājumiem, par kuriem mēs labprāt nerunājam. Mēs visi zinām, ka šī problēma kļūst ar katru dienu akūtāka, bet tajā pašā laikā daudziem ir izjūta, ka tā pēc savа rakstura ir neatrisināma. Jautājumu īpaši sarežģī tas apstāklis, ka tā noskaidrošanā savijas gan nacionālas, gan reliģiskas problēmas. Bez tam jauktās laulības ir tik ļoti dažādas (latviešu luterāņu un sveštautiešu luterāņu starpā, latviešu luterāņu un sveštautiešu citu protestantu starpā, latviešu luterāņu un sveštautiešu katoļu starpā, kristīgo un nekristīgo starpā, u.t.t.), ka grūti izveidot kādus vispārinājumus.

Pārrunājot jaukto laulību jautājumu, bieži ir minēti vairāki iemesli, kādēļ te ir tik grūti kaut ko teikt. Vispirms, laulība un ģimenes dzīves nodibināšana ir uzskatāma par katra cilvēka „personisku lietu," kurā neaicinātiem padomdevējiem nav īpaša vieta. Otrkārt, baznīcas vai kādu citu, piem., mūsu nacionālo organizāciju, ieskatiem vislabākā gadījumā var būt niecīga nozīme, jo cilvēka vēlēšanos nodibināt ģimenes dzīvi un laulības partneŗa izvēli noteic viņa jūtas un dziņas, kas nav padotas prāta apsvērumiem un ieteikumiem. Pat vecāku uzskatiem bieži nav lielas nozīmes. Treškārt, gadījumos, kur ir mēģināts izdarīt šo jūtu kontroli, rezultāti ir bijuši taisni pretējie. Mums visiem ir zināmas smagas ģimenes traģēdijas, nelaimīgas dzīves, izārdītas laulības, kas radušās taisni tādēļ, ka ir vienā vai otrā veidā mēģināts ietekmēt kāda cilvēka jūtu dzīvi no „ārpuses." Ceturtkārt, vienmēr ir bijis iespējams norādīt uz veselu rindu jaukto laulību, kas ir bijušas ļoti laimīgas un kur to dalībnieki nav ne aizgājuši no mūsu baznīcas, nedz arī atstājuši latviešu sabiedrību. Tajā pašā laikā var norādīt uz gadījumiem, kur laulības latviešu luterāņu starpā nav nodrošinājušas palikšanu latviešu draudzē un sabiedrībā. Beidzot, pats svarīgākais jautājums — vai baznīcai kā kristīgai baznīcai ir tiešām kaut kas teoloģiski pamatots ko teikt jaukto laulību jautājumā, piem., kur precas latviešu luterticīgais ar amerikāņu luterticīgo.

Tajā pašā laikā ir vesela rinda apstākļu, kas neļauj mūsu baznīcai paiet jaukto laulību jautājumiem vienaldzīgi garām. Daudzos jaukto laulību gadījumos ir novērojama vispārēja atraušanās no draudzes dzīves, īpaši sakarā ar bērnu reliģisko audzināšanu. Tas ir arī psicholoģiski labi saprotams, jo vienam vai otram laulības partnerim būs grūti iejusties latviešu vai sveštautiešu draudzē. Iznākumā ir novērojama zināma „neitrālitāte," lai neviens nejustos neērti vai neapvainotos. Visskaidrāk tas ir novērojams gadījumos, kad bērni nāk svētdienas skolas vecumā. Lai nerastos saspīlējumi jautājumā, vai bērni sūtāmi latviešu svētdienas skolā vai ne, ērtākais „atrisinājums" ir tos nesūtīt nekur! Visa tā iznākumā baznīca izrādās zaudētāja. Ir arī gadījumi, kad jauktās laulības aizved mūsu draudzes locekļus vispār projām no kristīgās ticības, nemaz nerunājot par luterticību.

Tas ir vispār zināms psicholoģisks fakts, ka ikviena jaukta laulība (nacionālā, reliģiskā, izglītības, rasiskā vai pat saimnieciskā ziņā) ir **potenciāli vairāk apdraudēta** nekā tā, kuras locekļi nāk no visumā vienādas reliģiskas, etniskas, kultūrālas u.t.t. izcelsmes. Tas nenozīmē, ka ikviena jauktā laulība nobeigtos ar traģēdiju, vai šķiršanos, bet gan, ka briesmu jaukto laulību gadījumā ir vismaz teorētiski daudz vairāk nekā citās reizēs. Jauktu laulību gadījumos, kur izceļas šādi smagi saspīlējumi, bieži vien baznīca kā dvēseļu kopēja ir aicināta nākt talkā. Baznīca ir gribot vai negribot iesaistīta šais jautājumos un tai ir jāsaka savs vārds. Vecāki, latviešu draudžu locekļi, kuŗu bērni gatavojas doties jauktās laulībās, griežas pie mācītāja pēc padoma. Vecāki, kuŗu bērni ir jau noslēguši šādas laulības, atrodas jaunu saspīlējumu priekšā; tie meklē baznīcas atbalstu šo saspīlējumu izlīdzināšanā. Bērni meklē jaunu attieksmju izkārtojumu ar saviem vecākiem u. t. t. Jaunieši, kas grib nodibināt jauktās laulības, šad tad nāk pie baznīcas ar jautājumiem. Visos šais gadījumos baznīcai ir nepieciešama kāda noteikta atbilde, īpaši tā iemesla dēļ, ka baznīca vienmēr sevi ir uzskatījusi par ģimenes dzīves sargu.

Ja skatāmies vēsturē, tad atklājam, ka visos laikos baznīca nav izturējusies vienaldzīgi jaukto laulību gadījumos. Vecās Derības draudze nekad nav vienaldzīgi pagājusi garām laulībām ārpus Israēla reliģiski nacionālās vienības. Ezra un Nehemija var mums izlikties neparasti stingri savās prasībās sakarā ar jauktām laulībām, bet tie liecina vienu, ka Bībele nekad nav pagājusi šiem jautājumiem garām. Tāpat Jaunā Derībā mēs atrodam noteiktu nostāju jautājumos, kas skaŗ laulības kristīgo un nekristīgo starpā. Būtu savādi, ja mūsu baznīca klusētu arī šajā gadījumā.

Savā būtībā baznīcas interese par jauktajām laulībām ir pamatota tās apziņā, ka laulība ir Dieva iestādījums, ko cilvēkiem nebūs šķirt. Baznīca svētī tās nodibināšanu un viņai rūp tās pastāvēšana. Kristībā laulība atrodas kristīgās ģimenes pamatā, un ja pirmā ir apdraudēta, grūti iedomāties, kā varētu pastāvēt un augt arī otrā. Ja tā, baznīca nevar neievērot visus tos apstākļus, vienalga, kādi tie arī nebūtu, kas kaut kādā veidā apdraud laulības pastāvēšanu un kristīgās ģimenes veidošanos. Kristīgās baznīcas uztverē nav tā saucamo „personisko lietu," kas jebkad atrastos ārpus kristīgās vēsts robežām.

Baznīca nevaŗ aizliegt jauktās laulības. Tas neatrodas tās spēkā, ne arī tas būtu saskaņā ar evaņģelija vēsti. Gadījumos, kad to mēģināts darīt, baznīca ir piedzīvojusi neveiksmes. Baznīca var nepiedalīties zināma veida laulību iesvētīšanā, bet tas ir ļoti bargs solis, kas atstājams tikai izņēmuma gadījumiem. Bet šīs divas lietas neaptveŗ visas tās iespējas, kas atrastos baznīcas rīcībā. Baznīca savā audzināšanas programmā var uzņemt šo jautājumu kā vienu no svarīgākajiem. Mēs bieži vien atstājam visu cilvēka sagatavošanu ģimenes dzīvei it kā pašplūsmas ziņā. Svētdienas skolā un iesvētes mācībā mēs paejam šiem jautājumiem viegli gaŗām, jaunatnes sanāksmēs mēs par tiem runājam, jo tie var izklausīties „komiski," parastajā intervijā pirms laulībām mēs runājam par laulību ceremonijas technisko izkārtojumu — un tādā veidā visas iespējas pieskarties šiem jautājumiem nopietni it kā paslīd garām, un mēs esam vienā vai otrā veidā nostādīti laulības fakta priekšā. Bet šādu ieviesušos iekārtojumu ir iespējams grozīt un reliģiskās audzināšanas programmā ietilpināt arī jaukto laulību problēmu. Bez šaubām, šāda veida audzināšana nebūt nav viegla, un tā var nenozīmēt jaukto laulību skaita samazināšanos mūsu draudzēs, bet tā padarītu inteliģentākus mūsu draudžu locekļus un, varbūt, atsevišķos gadījumos pat novērstu dažu rūgtu traģēdiju.

7.000 BOJĀ GĀJUŠO PIEMIŅAI

Šī gada 31. janvārī pagāja 18 gadu kopš lielākās jūras katastrofas pasaulē. Titanika katastrofa Atlantijas okeānā 1912. gadā ar 1.517 bojā gājušiem ir tikai maza nelaime, salīdzinot ar to, kas notika 1945. gada naktī uz 31. janvāri, kad Baltijas jūrā krievu torpēdas nogremdēja 26.000 tonnu lielo vācu tvaikoni Wilhelm Gustloff ar 7.900 bēgļiem. Tvaikonis bija ceļā no Gdiņas uz Ķīli. No 7900 izglābās tikai nepilni 800. Bojā aizgāja arī vairāki simti latviešu bēgļu.

Par šo lielo traģēdiju uz jūras 1945. gadā klusēja kā vācu admirālitāte, tā krievu virspavēlniecība. Sevišķi pēdējā bija ieinteresēta šī necilvēcīgā kauna darba noklusēšanā. Vēlāk, ar gadiem tomēr no aculieciniekiem ir kļuvusi visos sīkumos zināma šī visu laiku lielākās jūras katastrofas norise.

Kad krievi bija okupējuši lielāko daļu Latvijas teritorijas un tālu iespiedušies Rītprūsijā, vācu rokās atlikušajās Baltijas jūras ostās bija saplūduši desmitiem tūkstošu bēgļu gan no Baltijas valstīm, gan pašas Rītprūsijas. Gdiņa bija viena no ostām, kur šo bēgļu saplūda visvairāk, jo no turienes bija lielāka cerība izkļūt uz Vāciju un tā paglābties no boļševiku gūsta un deportācijas uz Sibiriju.

26.000 tonnu lielais agrākais tūristu izpriecu braucienu tvaikonis Wilhelm Gustloff bija lielākais pasažieru tvaikonis tai laikā vācu rīcībā. Tas Gdiņā bija ieradies no Norvēģijas. To tad arī 30. janvārī lielā steigā sagatavoja bēgļu uzņemšanai. Lai atbrīvotu vairāk vietas cilvēkiem, lielās glābšanas laivas atvietoja ar mazākām. Tās nenostiprinot novietoja uz klāja. Arī kajītes, atpūtas salonus, kino telpas un peldbaseinu noklāja gulammaisiem u. t. t.

Pirmos uz kuģa uzlaida armijas piederīgos, galvenā kārtā zemūdeņu personālu un pie armijas piederīgās sievietes. Tikai pēc to uzņemšanas sāka uzlaist arī civilos bēgļus no ostā pārplūdušās nepārredzamās bēgļu masas.

30. janvāra pēcpusdienā kuģa bija uzņemts pēc oficiāliem sarakstiem, 7.900 personas, bet tas bija četrreiz vairāk nekā normāli varēja uzņemt, bet visi bija laimīgi, ka drīz nokļūs — Ķīlē vai Lībekā.

Tūliņ 30. janvāra pēcpusdienā trīs velkoņi tvaikoni izveda atklātā jūrā. Tā bija nemierīga un daudzus sāka mocīt jūras slimība. Tvaikonis brauca bez apgaismojuma un tādēļ, baidīdamies no krievu zemūdenēm, zig-cak.

Lielā aukstuma dēļ visi no kuģa klāja centās nokļūt iekštelpās, tā saspiestību padarot vēl neciešamāku. Stāvokli vēl vairāk pasliktināja ārkārtīgi izplatījusies jūras slimība un daudzi bija spiesti atgriezties stindzinošā aukstumā uz klāja.

Kuģa radio skaļruņi visu laiku raida kārtējo vācu radio programmu, pa starpām pārtraucot to ar kuģa vadības ziņojumiem. Kaut ko saklausīt tomēr grūti, jo skaļruņus pārkliedz bērnu raudas un sieviešu vaimanas. Vienā no ziņojumiem tika paziņots, ka tikko uz kuģa piedzimst viens zēns.

Tad pēkšņi 15 minūtes pēc pl. 21 tvaikoni satricina milzīgs sprādziens, kam seko vēl divi citi. Ugunis nodziest. Kuģis nosvēras uz vienu sāniem, cilvēku masas tiek notriektas gar zemi, atskan griezīgi nāves baiļu kliedzieni, vaidi. 8.000 cilvēkus pārņem pānika . . .

Pēc brīža izdodas iedarbināt rezerves agregātus un iedegas atkal uguns. Visos kuģa stāvos redzama neiedomājama aina. Cilvēki notriekti gar zemi, gul krustām šķērsām cits uz cita un velti mēģina nostāties uz kājām. Apakšējie kliedz un vaid sāpēs. Elpošana vēmekļu piesātinātā gaisā kļūst ar katru brīdi apgrūtinošāka.

Tvaikoni ir trāpījušas trīs krievu torpēdas. To sprādzienos visvairāk cietusi kuģa apkalpe, sevišķi mašīnu telpās. Pa torpēdu izšautiem milzu caurumiem kuģis strauji pildās ar ūdeni. No komandtilta sāk raidīt briesmu signālus un radio telegrafists nepārtraukti raida SOS . . . SOS . . . Nepārtraukti kauc arī tvaikoņa sirēnas, bet tās pārkliedz šausmu pārņemtie cilvēki . . .

Pēc kāda laika izdodas uzņemt radio kontaktu ar kreiseri Prinz Eugen. Tas ziņo, ka pašam ir vairāk kā 1.500 bēgļu, un atsakās nākt palīgā.

Atlikusī kuģa apkalpe cīnās, lai atbrīvotu piesalušās glābšanas laivas un nolaistu jūrā. Tas, cilvēkiem pārpildītā klāja un nemierīgās jūras dēļ, izdodas tikai pa daļai.

Gaisma kļūst arvien vājāka, jo agregātu telpas pildās ar ūdeni. Pānikas pārņemti cilvēki cenšas no apakšējiem stāviem izkļūt uz kuģa klāja. Apkalpes virsnieki ar uzvilktiem revolveŗiem censas šausmu pārņemtos cilvēkus aizturēt, jo cilvēkiem pārpildītās glābšanas laivas draud apgāzties. Kuģa priekšgals ir jau pilnīgi zem ūdens. Daudzi lec izmisīgi turas ar pēdējiem spēkiem uz kuģa klāja.

No sprādziena brīža ir pagājusi pusstunda. Kuģa sirēnas vēl arvien kauc nepārtraukti. Tad no mašīnu telpām atskan apdullinošs troksnis, tur mašīnas atlūzušas no slīpi gulošā kuģa pamatiem un kuģis vēl vairāk sasveras uz sāniem un strauji pazūd dzelmē. Tam līdzi aiziet tūkstošiem sieviešu un bērnu, kas ieslēgti apakšējos stāvos un nav spējuši izkļūt ārā.

Uz klāja esošie metas vētras sabangotā un ledus aukstā ūdenī. Vairums citu lielajos viļņos neprot peldēt, un daudzi citi, jau uz kuģa pārsaluši, tūliņ pazūd viļņos zem ūdens. Tomēr pāris tūkstošu nelaimīgo turpina cīņu, pieķērušies pie glābšanas laivām un no kuģa atlūzušām daļām. Daudzi lai spētu iekļūt laivās ar sastingušām rokām turas pie laivu malām līdz laivas pārslogotas apgāžas atkal tiek grimušā tvaikoņa dūmeni, kas arvien vēl redzams virs ūdens.

Tikai pēc dažām stundām katastrofas vietā ierodas kāda vācu torpēdlaiva un sāk uzņemt no glābšanas laivām dzīvos. Bet drīz tomēr glābšana jāpārtrauc, to tuvumā parādās krievu zemūdenes un sāk raidīt torpēdas. Torpēdlaiva dodas tām pretī. Atskan mesto dziļumbumbu sprādzieni. Torpēdlaiva katastrofas vietā vairs neatgriežas, bet tās vietā tumsas aizsegā ierodas daži citi mazāki kuģīši un uzņem vēl atlikušos dzīvos. To nav vairs daudz . . .

31. janvāŗa rīta ausmā pēc šausmu nakts krastā izkāpa apm. 800 no gandrīz 8000. Vairāk kā 7000 cilvēku, galvenā kārtā sievietes un bērni, bija nogrimuši Baltijas jūŗas dzelmē. Daudzi no lielās pārpūles un pārsalšanas vēlāk mira slimnīcās.

LAUSKS SPEŖ MAZLIET PAR VIEGLU

(VĒSTULE NO ANGLIJAS)

(A. P.) Kad lasīsit šīs rindas, var gadīties, ka mūsu ciešanas no ilgā sala jau būs beigušās, bet pagaidām lausks vēl speŗ jo krietni, un statistiķi lēš, ka sala radītie zaudējumi visā valstī sniegsies pie 200 milj. mārciņām. Nedomāju, ka to var jau atzīt par galīgo summu, jo diendienā vēsti par aizvien lielākām nelaimēm un lielāku postu. Tieši šo aukstuma periodu neoficiālai streikošanai „pēc noteikumiem" bija izvēlējušies elektrisko spēkstaciju darbinieki, lai ar to pastiprinātu spiedienu savai prasībai pēc paaugstinātām algām. Dažu dienu uz vairākām stundām viņi darbus pat pilnīgi pārtrauca, tā atstājot salā un tumsā plašus kvartālus Londonā un tās priekšpilsētās. Lieki bilst, kādas ciešanas tas radīja plašām tautas masām, kam nebija, kur „pārslēgties" pēc gaismas un siltuma, kādas iespējas pastāv tikai lielākām slimnīcām. Vai bilst, kas uz šo nosodāmo rīcību elektriķus uzmušinājis? Varbūt paši uzminēsit, pie kādām aprindām tie pieder.

Sakarā ar šo neoficiālo streiku gan atskanējušas kritiskas balsis pret mistiskajiem noteikumiem, pēc kuŗiem strādājot, tomēr iespējams radīt plašiem tautas slāņiem lielas ciešanas un neērtības. Līdzīga notikuma mistika pastāv arī daudzās citās ražošanas nozarēs, bet, diemžēl, neviens vēl nav papūlējies gādāt, varbūt pat baidījies to darīt, lai tās normalizētu.

Jau kopš pāris nedēļām daudzās pilsētās pārāk lielā patēriņa dēļ nācies racionēt gāzi, samazināt elektrības jaudu, pārsprāgušo vadu dēļ iedzīvotājus apgādāt ar ūdeni, to izvadājot cisternās. Slēgtas arī daudzas skolas, tāpat dzinējspēka trūkuma dēļ arī daudzas fabrikas; ir pilnīgi apstājušies visi būvdarbi u. t. t. Tas viss jūtami vairojis bezdarbnieku skaitu, kas 2 mēnešu laikā pieaudzis par 1/4 miljonu un pašreiz pārsniedz 814.000. Lielā bezdarbnieku armija rada daudz raižu valdībai, kas šīs problēmas atrisināšanai un mīkstināšanai iecēlusi sevišķu valdības locekli un blakus nule paaugstinātām vecuma pensijām, par 10 šil. (apm. $ 1½) nedēļā paaugstinājusi bezdarbnieku pabalstu. Šos dažus šiliņus tomēr izmaksās, tikai sākot ar marta mēnesi.

Sala dēļ ievērojami būs pārsniegts arī tautas veselības kopšanas budžets, jo slimnīcas pārpildītas apsaldējušamies veciem ļaudīm, arī ārsti žēlojas par pārpildītiem kabinetiem. Par ļoti lieliem zaudējumiem sūdzas arī lauksaimnieki un augļu tirgotāji, kas tūkstošiem tonnu dažādu sakņu un augļu spiesti norakstīt zaudējumos. Nav, šķiet, nevienas nozares, kuŗu sals nebūtu skāris tieši vai netieši. Ja par publikas trūkumu žēloties sāk pat krodzinieki, tad varat spriest, ka tā lieta tiešām ir ļoti nopietna.

Sala dēļ pilnīgi apstājusies arī sportošana. Cerot uz pozitīviem rezultātiem, dažas bagātākās biedrības gan izmēģinājās savus sasalušos un sniega klātos laukumus notīrīt un atsaldēt, bet bez panākumiem — nelīdzēja nedz sāls, nedz smagie buldozeri, zeme kā bija, tā palika sasalusi. Kāda biedrība pat izmēģinājās izkaisīt kādu speciālu ķimikāliju, kāda cita no īpašiem aparātiem pūta virsū karstu gaisu, bet arī tas „atkusnis" bija īslaicīgs.

Kāds laikraksts, vākdams ziņas, vēsta, ka kādā pilsētā nācies pat atlikt kādu pūtēju orķestru sacensību, jo aukstā telpā atstātie pūšamie instrumenti visi aizsaluši. Kāds rags sasalis, pat mūzikantam to pūšot.

Lai futbolistu kājas „neierūsētu", jo laba komanda tās nav spējusi ielocīt kopš pag. gada 3. decembra, dažas pirmās līgas komandas bija projektējušas treniņa sacīkstes notur vai Francijā, bet arī no turienes pienāca bēdu vēsts par sasalušiem laukumiem.

Beidzot šo sala rakstu, atzīmēšu vienīgos apmierinātos, kas priecātos, ja sals vēl turpinātos. Tie ir tirgotāji, kas pārdod dažādas gāzes, elektrības, eļļas vai citas kurtuves. Viņu veikali zeļ. Dažuviet esot pat grūti atrast un nopirkt kādu mazu sveču gaismu.

Arī šīs vēstules rakstītājs gaida siltās dienas, jo, rakstot šīs rindas, ļoti salst.

DAUGAVAS VANAGU MĒNEŠRAKSTS

DAUGAVAS VANAGU CENTRĀLĀS VALDES VĀCIJĀ IZDEVUMS. 6. NUMURS.

Titullapā iespiests V. Grantes dzejolis Kaujas karogs, veltīts Melburnas D V Austrālijā. Seko J. Rankas raksts Gadu mijā, kurā autors cita starpā saka: „Septiņpadsmit svešumā pavadīti gadi ar dzelžainu loģiku un skarbumu runā uz mums kopš tās nozīmīgās dienas, kad dzeloņstiepļu iežogojumā fiziski saliektais, bet garīgi neuzvarētais latviešu kaŗavīrs lika pamatus Daugavas Vanagu organizācijai. Ir dzirdēts, ka tie ugunsvārdi, kas latviešu kaŗavīru iznesa cauri Kurzemes lielkaujām un Pomerānijas juklim, it kā kļuvuši lieki, ka izaugusi jauna audze, kurai tie šodien vairs neder. Tiesa, ar šiem vārdiem neviens pie svešām namdurvīm maizi un savas tēvzemes brīvību ubagot nav gājis un neies, bet—šodien tāpat kā rīt—šie vārdi runā un runās ar to pašu dvēseles spēku un pārliecību. Tikai mūsu sirdis ir nocietinājušās, un gars apstulbis svešuma spožajā drazā.—

P. Ozoliņš rakstā Pārdomas pie pārdomām pēc DVCV sēdes oponē DVM sniegtajiem P. Grīnberga un A. Vītrupa rakstiem par minēto temu: Kaujas laukos slēgtā draudzība nerūs. Kur gan vērosim tik priecīgu atkal redzēšanos, kā satiekoties tiem, kuŗi kopā „oduši frontes dūmus". Kritizētāji pielaiž, ka piedalīšanās (DVCV sēdēs) būtu nepieciešama, kaut vai pa pāris gadiem reiz. Raksta autors tomēr domā, ka „Pārstāvju braucieniem domāto līdzekļu izlietošana uz vietas citām vajadzībām ir daudz svētīgāka." Tālāk P. Ozoliņš savā rakstā skaŗ dažas aktuālas DV problēmas. Neviena sistēma un neviens darbs nevar būt pilnīgs. Ja ne cits, tad laiks savā tecējumā, ar visu, ko nes sev līdz, spiež ienest pārgrozības darbībā. Tas tomēr nenozīmē visa vecā noārdīšanu, bet vienīgi korriģēšanu. Ļoti sarežģīts ir jautājums par spēku sadrumstalošanu, censoties veikt darbus dažādajās nozarēs, kaut nepietiek ne līdzekļu, nedz kvalificētu darbinieku.

Seko A. Bagun—Bērziņa raksts Palīgs referentiem, kurā autors savu nolūku min jau pašā sākumā.

Zīmīgu epizodu no latviešu kaŗavīru gaitām sniedz R. Rīdzenieks savā stāstiņā „Baltā roze". R.Čaks 45 g. jubilejas rakstā „Skauti pasaules tālēs aug vienoti Latvijai" saka: „Nepilnos piecos gadu desmitos mūsu skautu organizācija ir izaugusi par latviešu ģimeņu kustību. Daudzi kādreizējie skauti un gaidas ir pašreizējo skautu un gaidu vecāki. Skautisms viņu sirdīs palicis jaukā atmiņā, kādēļ tagad tie veicina un sekmē savu bērnu gaitas šajā jaunatnes organizācijā.

Kaŗavīriem veltītu dzeju Sardžu vīri sniedz V. Skaistlauks.

Apskatā, recenzējot A. Silgaiļa grāmatu Latviešu leģions, apgāds Imanta Dānijā, U. Ģērmanis saka: „Latviešu leģions aptveŗ visas latviešu bruņotās vienības Otrā pasaules kaŗā. A. Silgailim ir liela personiska pieredze kaŗa notikumos, cauri viņa rokām gājuši daudzi svarīgi dokumenti. Autora stils ir kareiviski lietišķs un skaidrs, tā ka arī nespeciālists var brīvi sekot viņa tēlojumam. Kaut arī viņš nekur necenšas pēc drāmatiskiem efektiem, šo grāmatu grūti lasīt bez satraukuma un saviļņojuma. Latviešu kaŗavīru izmisīgajām cīņām Otrā pasaules kaŗā piemīt traģiska fonumentālitāte, kas, laika atstarpei pieaugot, arvien vairāk noskaidrojas."

A. Liepiņš brošūru Latvija atzīst par kodolīgu un labi apstrādātu stāstījumu par Latviju; brošūra ir noderīga sveštautiešu informēšanai.

Literātūras kritiķis J. Rudzītis, recenzēdams A. Irbes noveļu grāmatu Mums nav svētvakaru, izsakās: „Ar šo noveļu grāmatu, kuŗu — skaidri jūtams — devis īsta talanta īpašnieks, mūsu pārāk *sastingušajās prozas tradīcijās* beidzot parādījusies griba iet tālāk, atbrīvoties no ērtajām visiem saprotamām tautas rakstnieka manierēm, meklēt jaunas iespējas izteiksmē, tēlojuma un vēstījuma veidā, tuvoties eksperimentiem, kādiem nodevušies vairāki lielo tautu modernie prozas rakstnieki Rietumos."

Pieskaroties DVCV Informācijas daļas izdevumam DV Report, A. Bagun - Bērziņš atzīst, ka Daugavas Vanagu organizācijas darba ietvaros DV Report ir apsveicams jaunievedums. Šis izdevums aizpilda lielu robu tieši praktiskajā pretkomūnisma darbā un papildina mūsu arsenālu ar jaunu vērtīgu ieroci.

DVM sestā numura beigu daļā atzīmēti DV dzīves notikumi: Pirmās DV dienas Anglijā, DV Zviedrijas salidojums, Vanadžu salidojums ASV, Milvoku vanadžu darbs, Latviešu tautas tērpu skate Londonā. Sniegta intervija ar Kanadas vanadžu priekšnieci I. Breikšu. Seko DV jubilāri un DV visā pasaulē.

DV 6. numurs ir saturīgs, atliek tikai vēlēties, lai apgāds neslimotu ar trimdiniekiem tik pazīstamo kaiti — nokavēšanos.

K. Z.

Nama mātei

LIETOSIM VAIRĀK MEDUS!

Kaut gan medus ir veselīgs un lēts uztura līdzeklis, mēs to lietojam samērā maz. Tā kā medus ir vērtīgāks un veselīgāks par cukuru, tad centīsimies to lietot vairāk — gan saldos ēdienos, gan cepumos, gan kā saldinātāju dzērieniem — cukura vietā.

MEDUS - ĀBOLU SACEPUMS

4 tases sagrieztu (nomizotu) ābolu, ½ tase šķidra medus, 1 ēdamkarote citrona sulas, ½ tase miltu, ¼ tase brūnā cukura, ¼ tējkarote sāls, ¼ tase eļļas vai sviesta.

Sagrieztos ābolus beŗ ietaukotā sacepumu traukā, pārlej ar medu un citrona sulu.

Miltus, cukuru un sāli sajauc, pievieno eļļu vai sviestu, izveidojot drupačas, ko pārbeŗ āboliem. Cep pie 375° F apm. 30 minūtes — kamēr āboli mīksti. Galdā pasniedz ar pienu vai putu krējumu.

MEDUS KŪKA

4 olas, 2 ēdamkarotes eļļas, 1 tase cukura, 6 unces saldētās apelsīnu sulas, 1 tase šķidrā medus, 1 tase stipras kafijas, 3½ tases miltu, ¼ tējkarote sāls, 2½ tējkarotes cepamā pulveŗa, 1 tējkarote smalkā kanēļa.

Olas kuļ, pusputotām pamazām pievieno eļļu, tad cukuru, apelsīnu sulu, medu un kafiju, beidzot kopā ar cepamo pulveri izsijātos miltus. Labi sajauc.

Pilda divās ietaukotās pannās (9 x 5 x 3 inči) un cep pie 325° F apm. 50—60 minūtes. Gatavās kūkas pārkaisa ar pūdercukuru.

RUPJU KVIEŠU - MEDUS CEPUMI

4 tases rupjo kviešu miltu (Whole wheat flour), ½ tase sviesta, ½ tase medus, 3 olas.

Olu dzeltenumus puto ar sviestu un medu. Pievieno stingri saputotus olu baltumus, pārmaiņus ar rupjiem kviešu miltiem. Ar tējkaroti liek uz ieeļļotas plāts nelielas kaudzītes. Cep apm. 15 minūtes vidējā siltumā.

MEDUS DZĒRIENS I

¼ tasi medus izšķīdina ½ tasē ūdens. Pievieno 1 tasi apelsīnu sulas, ½ tasi citronu sulas, 2 tases vīnogu sulas un 1¾ tases ūdens. Visu samaisa un atdzesē. Ļoti atspirdzinošs dzēriens.

MEDUS DZĒRIENS II

2 kv. ūdens uzvāra, padzesē, pievieno ½ mārciņu medus un 1 mazo gabaliņu svaigā rauga. Labi izmaisa un siltā vietā pārsegtu raudzē līdz nākošai dienai. Pasniedz atdzesētu.

DAŽĀDAS KRĀSU FILMAS
ATTĪSTĪŠANAI UN KOPĒŠANAI.
ĀTRA UN PIRMKLASĪGA APDARE DAŽĀDOS LIELUMOS
PIEŅEM:
DV. GRĀMATNĪCA, 123 HURON ST., TORONTO 2-B.
Darba laiks no pl. 9—6, sestdienās no pl. 9—1 dienā.

Vairāk kā P
person
KANADA
kopš Kanadas pavalstni
1947. gadā.
1962. gadā vien vairāk
va uzticības zvērestu un
das sabiedrībā.
Šis ir sirsnīgs aicinājum
kas likumīgi uzņemti šī
un deviņiem mēnešiem,
valstniecību.
Baudi visas tiesības un p
nadas loceklis:
— tiesības vēlēt,
— tiesības uz Kana
— tiesības uz sabie
— pilnīgas balss ti
jautājumu izšķi
Veidlapu pavalstniecība
tuvākā pavalstniecības
ship, County or Distric
nadian Citizenship, Otta
Pavalstniecības departa
52 - 16

NOTIS
V. Dārziņa — 200 latviešu tautas dziesmas
— 200 latviešu tautas dziesmas
— Sonata No 2 Klavierēm
— Treludes
— Sonatina G
— Sonatina F
— Mazās svītas
— Divas Prelūdes G
— Tiade de Preludes
— Trittico Barbaro
— Suite A
— Spēlējiet pirkstiņi I-II klav
— 25 latviešu tautas dz. viegli a
V. Dārziņa Sonāte I
E. Dārziņa — Melancholiskais valsis — kl
Jēkabs Poruks — Es dziesmu meklēju I —
Valdemārs Ozoliņš — Sarmotai dvēselei —
A. Jurjāna — Kantāte
— Lūgšana un E. Dārziņa Rez
— Jel nevaicā
Arvīds Purvs — Zelta Rasa, garīgu dziesm
koriem
Dabūjamas
DAUGAVAS VANAGU GR
123 HURON STREET, TORONTO
Lūdzam nošu pasūtījumiem pa pastu
izdevumiem.

LATVIJAS AMERIKĀ
PIEŅEM VISĀDA VEIDA
IESPIEDUMDARBU PAS
LAULĪBU un IESVĒTĪBU IELŪGU
VIZĪTKARTES,
DOKUMENTUS BIEDRĪBU
KONCERTU PROGRAMMAS
SARĪKOJUMU BIĻETES,
PLAKĀTUS, DZIESMU L
GRĀMATAS un ŽURN
VĒSTUĻU VEIDLAP
PASŪTĪJUMUS PIEŅEM:
LA BIROJĀ, 123 HURON IELĀ,
ONT., CANADA.
Pasūtinājumus lūdzam nodot laiku

...AS VANAGU ...ŠRAKSTS

...TRĀLĀS VALDES VĀCIJĀ IZDE- ...6. NUMURS.

...šoties veikt darbus dažādajās nozarēs, kaut nepietiek ne līdzekļu, nedz kvalificētu darbinieku.

Seko A. Bagun—Bērziņa raksts Palīgs referentiem, kurā autors savu nolūku min jau pašā sākumā.

Zīmīgu epizodu no latviešu karavīru gaitām sniedz R. Rīdzenieks savā stāstiņā „Baltā roze". R.Čaks 45 g. jubilejas rakstā „Skauti pasaules tālēs aug vienoti Latvijai" saka: „Nepilnos piecos gadu desmitos mūsu skautu organizācija ir izaugusi par latviešu ģimeņu kustību. Daudzi kādreizējie skauti un gaidas ir pašreizējo skautu un gaidu vecāki. Skautisms viņu sirdīs palicis jaukā atmiņā, kādēļ tagad tie veicina un sekmē savu bērnu gaitas šajā jaunatnes organizācijā.

Karavīriem veltītu dzeju Sardžu vīri sniedz V. Skaistlauks.

Apskatā, recenzējot A. Silgaiļa grāmatu Latviešu leģions, apgāds Imanta Dānijā, U. Ģērmanis saka: „Latviešu leģions aptver visas latviešu bruņotās vienības Otrā pasaules karā. A. Silgailim ir liela personiska pieredze kara notikumos, cauri viņa rokām gājuši daudzi svarīgi dokumenti. Autora stils ir kareiviski lietišķs un skaidrs, tā ka arī nespeciālists var brīvi sekot viņa tēlojumam. Kaut arī viņš nekur necenšas pēc drāmatiskiem efektiem, šo grāmatu grūti lasīt bez satraukuma un saviļņojuma. Latviešu karavīru izmisīgajām cīņām Otrā pasaules karā piemīt traģiska fonumentālitāte, kas, laika atstarpei pieaugot, arvien vairāk noskaidrojas."

A. Liepiņš brošūru Latvija atzīst par kodolīgu un labi apstrādātu stāstījumu par Latviju; brošūra ir noderīga sveštautiešu informēšanai.

Literātūras kritiķis J. Rudzītis, recenzēdams A. Irbes noveļu grāmatu Mums nav svētvakaru, izsakās: „Ar šo noveļu grāmatu, kuru — skaidri jūtams — devis īsta talanta īpašnieks, mūsu pārāk sastingušajās prozas tradījās beidzot parādījusies griba iet tālāk, atbrīvoties no ērtajām visiem saprotamām tautas rakstnieka manierēm, meklēt jaunas iespējas izteiksmē, tēlojuma un vēstījuma veidā, tuvoties eksperimentiem, kādiem nodevušies vairāki lielo tautu modernie prozas rakstnieki Rietumos."

Pieskaroties DVCV Informācijas daļas izdevumam DV Report, A. Bagun - Bērziņš atzīst, ka Daugavas Vanagu organizācijas darba ietvaros DV Report ir apsveicams jaunievedums. Šis izdevums aizpilda lielu robu tieši praktiskajā pretkomūnisma darbā un papildina mūsu arsenālu ar jaunu vērtīgu ieroci.

DVM sestā numura beigu daļā atzīmēti DV dzīves notikumi: Pirmās DV dienas Anglijā, DV Zviedrijas salidojums, Vanadžu salidojums ASV, Milvoku vanadžu darbs, Latviešu tautas tērpu skate Londonā. Sniegta intervija ar Kanadas vanadžu priekšnieci I. Breikšu. Seko DV jubilāri un DV visā pasaulē.

DV 6. numurs ir saturīgs, atliek tikai vēlēties, lai apgāds neslimotu ar trimdiniekiem tik pazīstamo kaiti — nokavēšanos.

K. Z.

---

aparātiem pūta virsū karstu gaisu, bet šis „atkusnis" bija īslaicīgs.

Kāds laikraksts, vākdams ziņas, vēstī, ka kādā pilsētā nācies pat atlikt kādu pūtēju orķestru sacensību, jo skatuves telpā atstātie pūšamie instrumenti visi aizsaluši. Kāds rags sasalis, pat mūzikantam to pūšot.

Lai futbolistu kājas „neierūsētu", jo daža laba komanda tās nav spējusi ielocīt kopš pag. gada 3. decembra, dažas pirmās līgas komandas bija projektējušas treniņa sacīkstes noturēt Īrijā vai Francijā, bet arī no turienes pienāca bēdu vēsts par sasalušiem laukumiem.

Beidzot šo sala rakstu, atzīmēšu vienīgos apmierinātos, kas priecātos, ja sals vēl turpinātos. Tie ir tirgotāji, kas pārdod dažādas gāzes, elektrības, eļļas vai citas kurtuves. Viņu veikali zeļ. Dažuviet esot pat grūti atrast un nopirkt kādu mazu sveču galiņu.

Arī šis vēstules rakstītājs gaida siltākas dienas, jo, rakstot šīs rindas, ļoti salst.

CANADA

Vairāk kā PUSMILJONS

persοnu ir kļuvuši

KANADAS PILSONI

kopš Kanadas pavalstniecības likuma spēkā stāšanās 1947. gadā.

1962. gadā vien vairāk kā 72.000 jaunieceļotāji nodeva uzticības zvērestu un kļuva pilntiesīgi locekļi Kanadas sabiedrībā.

Šis ir sirsnīgs aicinājums visiem jaunieceļotājiem, kas likumīgi uzņemti šinī zemē pirms četriem gadiem un deviņiem mēnešiem, pieprasīt **tagad Kanadas pavalstniecību.**

Baudi visas tiesības un priekšrocības kā pilntiesīgs Kanadas loceklis:

- — tiesības vēlēt,
- — tiesības uz Kanadas pasi.
- — tiesības uz sabiedrisku amatu,
- — pilnīgas balss tiesības Kanadas publisku jautājumu izšķiršanā.

Veidlapu pavalstniecības pieprasīšanai var saņemt no tuvākā pavalstniecības ierēdņa (Clerk of the Citizenship, County or District Court or Registrar of Canadian Citizenship, Ottawa) vai apgabala tiesā, kā arī Pavalstniecības departamentā Otavā.

52 - 16

R. A. BELL,
Pavalstniecības un Immigrācijas Ministrs.

Dziļās sērās ziņojam, ka š. g. 23. janvārī no mums šķīrās

Vilma Turauskis, dzim. Greizis,

dzim. 1910. gada 23. decembrī Katvaru Brūveļos,
apglabāta 26. janvārī Detroitā.

PIEDERĪGIE.

Mūsu apvienības ilggadīgais biedrs

Eduards VASERMANIS

Dzimis 1925. gada 6. martā, Rīgā,
miris 1963. gada 15. janvārī, Čikāgā.

Viņu mīlā piemiņā paturēs

DAUGAVAS VANAGU APVIENĪBA ČIKĀGĀ.

Dr. ROMAN PNEWSKY
Ilggadīga prakse slimnīcās Vācijā, Polijā un Šveice.
Speciālists iekšķīgās, sieviešu un veneriskās slimībās.
3537 PARK AVE., MONTREAL, P.Q., tel. VI 5-7623, Montreal.
Runā vāciski un krieviski. Pieņem no pl. 8—9 vakarā.

FRANK VASS
B.A.
ADVOKĀTS - NOTĀRS
263 College ielā, Toronto,
(pie Spadina Ave.)
TEL WA 2-6112, 2-6111.

OPTIĶIS LUNSKY
470 College St., Toronto.
WA 1-3924.

TORONTO PILSĒTAS 1963. GADA ĪPAŠUMU NODOKĻI

Saskaņā ar Pašvaldības aktu, kas atbilst rīkojumam Nr. 21684, kuŗš savukārt pieņemts 1963. gada 8. janvārī Padomes sēdē, pirmie trīs 1963. gada nodokļu maksājumi izdarāmi šādos termiņos:

Rajoni	Pirmais	Otrs	Trešais
1., 2. un 3.	13. februārī,	10. aprīlī,	29. maijā
4., 5. un 6.	20. februārī,	10. aprīlī,	29. maijā
7., 8. un 9.	27. februārī,	10. aprīlī,	29. maijā

Augšminētie 1963. gada īpašumu nodokļu maksājumu termiņi sadalīti, pamatojoties uz iepriekšējā gada pusgada likmēm. Atlikumu paziņos gada vidū, un maksājumus iedalīs trijos termiņos. Jaunais nodokļu maksāšanas sadalījums sešos termiņos triju iepriekšējo vietā jums dod iespēju pēdējos maksājumus nokārtot vēlāk nekā tas bija iepriekš.

W. M. CAMPBELL,
Pilsētas Finanču Pārzinis.

NOTIS —

V. Dārziņa — 200 latviešu tautas dziesmas I-IV a .... $ 3.50
" — 200 latviešu tautas dziesmas II d .... $ 6.00
" — Sonata No 2 Klavierēm .... $ 2.50
" — Treludes " .... $ 2.00
" — Sonatina G " .... $ 2.50
" — Sonatina F " .... $ 2.50
" — Mazās svītas " .... $ 2.50
" — Divas Prelūdes G " .... $ 1.50
" — Tiade de Preludes " .... $ 2.50
" — Trittico Barbaro " .... $ 2.59
" — Suite A " .... $ 2.50
" — Spēlējiet pirkstiņi I-II klavierēm .... $ 2.50
" — 25 latviešu tautas dz. vieglā apstrādājumā $ 1.20
V. Dārziņa Sonāta I .... $ 2.50
E. Dārziņa — Melancholiskais valsis — klavierēm .... $ 0.70
Jēkabs Poruks — Es dziesmu meklēju I .... $ 2.50
Valdemārs Ozoliņš — Sarmotai dvēselei — solo dz. .... $ 5.00
A. Jurjāna — Kantāte .... $ 2.00
" — Lūgšana un E. Dārziņa Rezignācija
" — Jel nevaicā .... $ 1.20
Arvids Purvs — Zelta Rasa, garīgu dziesmu krājums koŗiem .... $ 6.00

Dabūjamas
DAUGAVAS VANAGU GRĀMATNĪCĀ,
123 HURON STREET, TORONTO, 2 - B, Ontario.
Lūdzam nošu pasūtinājumiem pa pastu pielikt 10 ¢ pasta izdevumiem.

ROYAL ALEXANDRA
KING ST. WEST OF UNIVERSITY AVE
no 13. februāra līdz 9. martam vak. pl. 8.30 (atskaitot 15. un 25. febr. un 4. martā pl. 7 vak.) Sestd. pēcp. pl. 2.
NATIONAL BALLET of Canada
★ COMPANY OF 60
★ NATIONAL BALLET ORCHESTRA
Klasiskais un modernais ba'ets, ieskaitot SWAN LAKE, THE NUTCRACKER, COPPELIA, LES SYLPHIDES, OFFENBACH IN THE UNDERWORLD.
Vak.: $ 1.50, $ 2.50, $ 3.25, $ 4.00.
Sestd. pēcp.: $ 1.50, $ 2.00, $ 3.00 un $ 3.50.

VECĀKA SIEVIETE
vajadzīga
pie 2½ g. v. bērna uzraudzīšanas.
5 dienas nedēļā.
Zvanīt pēc plkst. 5 vakarā, HO 3-6680, Toronto.

Vestonā
— Humber upes krastā —
IZĪRĒJAMS
3 ISTABU DZĪVOKLIS.
Zvanīt 741-0949, Toronto.

IZĪRĒJAMA
ISTABA ar VIRTUVI.
Zvanīt HO 6-1215,
TORONTO.

TRANSPORTA UZŅĒMUMS
BALTIC MOVERS

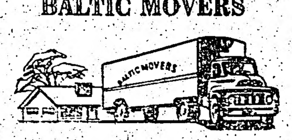

VIETĒJIEM un TĀLBRAUCIENIEM.
Tel. LE 4-1403, Toronto.

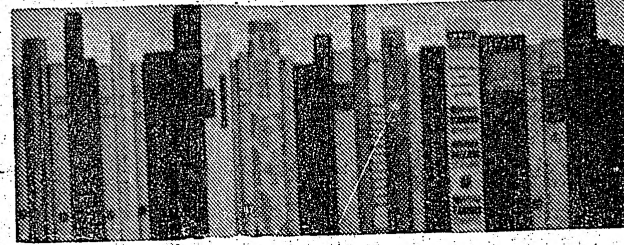

JAUNĀKĀS GRĀMATAS

Angelika Gailīte — CEĻINIECE .... $ 4.20
T. Zeltiņš, TILTU ATJAUNOTĀJI, romāns (Drupu republikas II d.) .... $ 4.50
O. Krolls, KARALIS GAIDA, atmiņas .... $ 5.50
Z. Lazda, STARU VIESULIS, dzejoļi .... $ 4.00
R. Tagore, GORA I daļa, romāns .... $ 4.50
R. Tagore, GORA II daļa, romāns .... $ 4.00
Ž. Žiono PASAULES DZIESMA, romāns .... $ 3.80
Anšl. Eglītis — PANSIJA PILĪ — atmiņu romāns .... $ 5.00
A. Dziļums — ZEME DZĪVO — romāns .... $ 4.50
V. Kārkliņš — ROMANTISKI IEMESLI — romāns $ 4.50
J. Veselis — BLĀZMAS STAIGĀTĀJI .... $ 3.80
G. Zariņš — CEĻŠ UZ PASAULES GALU — noveles $ 3.50
M. Barvika — ZIEMASSVĒTKU PASAKAS .... $ 2.80
A-A. Milns — Lācīša Pū brīnišķīgie piedzīvojumi .... $ 2.80
S. Cveigs — DEGOŠAIS NOSLĒPUMS — noveles ..... $ 3.60
H. grāfs von Lendorfs — AUSTRUMPRŪSIJAS DIENAS GRĀMATA .... $ 3.60
A. Silgailis — LATVIEŠU LEĢIONS .... $ 8.80
A. Dziļums — ZEME DZĪVO — romāns .... $ 4.50
I. Gubiņa — PAR SAPŅIEM NEMAKSĀ — noveles $ 3.80
V. Mobergs — VĒSTĪJUMS NAKTĪ — romāns .... $ 4.00
A. Niedra — TAS TRAKAIS KAVALIEŖU GADS, rom. $ 5.00
LATVIEŠU TAUTAS TEIKAS UN PASAKAS .... $ 7.80
J. Street — RĪTDIENAS PĻAUJA — romāns .... $ 5.20
Ed. Avota, LATVIEŠU VALODAS PRAKTISKIE VINGRINĀJUMI .... $ 1.00
N. Lečmanis — ZVAIGZNE LOGĀ — dzejoļi .... $ 1.50
E. Dunsdorfs — LATVIJAS VĒSTURE — 1600 - 1710 $ 12.50
A. Johansons — VĒJU MEZGLI — esejas .... $ 2.80
A. Daugule — SADEDZINĀTIE TILTI — romāns .... $ 3.00
A. Čika un A. Šmits — — SPORTA SMAIDS — atmiņas .... $ 3.00
T. Zeltiņa redakcijā — DZEJAS UN SEJAS — antaloģ. $ 7.50
J. S. Turģenevs — DŪMI — romāns .... $ 3.85
Guntis Zariņš — VARONĪBAS AUGSTĀ DZIESMA — stāsti .... $ 3.80
Ilze Šķipsna — VĒJA STABULES — stāsti .... $ 3.80
Dr. D. Biskaps — DZĪVES VĒJOS — ārsta dzīves un darba atmiņas .... $ 5.50
TILTS Nr. 42./43 — žurnāls .... $ 2.00
TILTS Nr. 44./45. — žurnāls .... $ 2.00
TILTS 46/47. — žurnāls $2.00
TILTS 48./49. — žurnāls .... $ 2.00
LATVJU ZELTENE — rokdarbu žurnāls Nr. 41 .... $ 1.00
LATVJU ZELTENE — rokdarbu žurnāls Nr. 42 .... $ 1.00
Irma Grebzde — KALNI KĀPJ DEBESĪS — noveles $ 3.60
Marg. Kovaļevska — POSTA PUĶE — romāns .... $ 4.00
F. E. Tamsāre — VELNS AR VILTOTU PASI — romāns $ 3.40
V. Kārkliņš — VAKARA ZVAIGZNES — romāns .... $ 4.00
Francis Molnārs — PĀVILIELAS ZĒNI — jaunatnes romāns .... $ 3.00
V. Krāslavietis — AR LAIKA DEGLI — dzejoļi .... $ 3.00
S. Lazdiņa — SADEGUŠIE SPĀRNI, II daļa — romāns $ 3.90
E. Dārziņš — PAVASAŖA STRAUMES — dienas grām. $ 3.50
Andr. Eglītis — LĀSTS — dzejoļi .... $ 4.25
LATVIJAS ATBRĪVOŠANAS KAŖA VĒSTURE, II d. $ 8.00
K. Kurbads — SILU ŠALKAS — dzejoļi .... $ 2.80
A. Irbe — MUMS NAV SVĒTVAKARU — noveles .... $ 3.20
E. Čirikova — TRIMDA — II daļa, romāns ——— $ 5.00
E. Čirikova — JAUNĪBA — I daļa, romāns .... $ 4.50
E. Čirikova — ATGRIEŠANĀS — III daļa, romāns .... $ 5.00
A. Brigadere — DRĀMA un NOVELES .... $ 4.00

Lūdzam pasta izdevumiem pievienot 5% no vērtības.
Grāmatas nosūtām nekavējoties, ja krājumi to atļauj.

Pasūtināmas DV GRĀMATNĪCĀ — 123 HURON IELĀ TORONTO 2-B, ONT.

LATVIJAS AMERIKĀ
MODERNĀ SPIESTUVE TORONTO
PIEŅEM VISĀDA VEIDA IESPIEDUMDARBU PASŪTINĀJUMUS:
- LAULĪBU un IESVĒTĪBU IELŪGUMU KARTES,
- VIZĪTKARTES,
- DOKUMENTUS BIEDRĪBU VAJADZĪBĀM,
- KONCERTU PROGRAMMAS,
- SARĪKOJUMU BIĻETES,
- PLAKĀTUS, DZIESMU LAPIŅAS,
- GRĀMATAS un ŽURNĀLUS,
- VĒSTUĻU VEIDLAPAS, APLOKSNES u. c.

PASŪTINĀJUMUS PIEŅEM:
LA BIROJĀ, 123 HURON IELĀ, TORONTO. 2-B, ONT., CANADA. TEL.: EM 8-0792.
Pasūtinājumus lūdzam nodot laikus.

Laikrakstam LATVIJA AMERIKĀ,
123 Huron St., Toronto, Ont., Canada

Lūdzu izsūtiet man laikrakstu LATVIJA AMERIKĀ
līdz .... uz .... mēnešiem uz šādu adresi:
Adrese: ....
Mr., Mrs., Miss ....
Pievienoju Money Order', čeku vai skaidrā naudā $ ....
.... abonementa uzsākšanai — pagarināšanai
(Nevajadzīgo svītrot).

Paraksts ....

Abonēšanas maksa: ~~$1.50~~ par 1 mēn., $ 4.50 par 3 mēn., $ 8.50 par 6 mēn., $ 16.00 par gadu.

SAV. VALSTĪS sazināties ar:
A. Lāci, 101 Brigthtwater Court, Brooklyn 35, N.Y.
J. Lāci, 611 Argyle Rd., Brooklyn 30, N. Y.
V. Zuti, 32 Dayton St., Newark 14, N. J.
A. Lībieti, 2528 W Becher St., Milwaukee 15, Wisc.
J. Ezergaili, 12102 Miles Ave., Cleveland 5, Ohio.
V. Hermani - Daly, 368 Heine St., Elgin, Ill.
A. Ozoliņu, 1643 N. Orchard St., Chicago 14, Ill.
V. Miķelsonu, 426 N. Prairie Ave., Kalamazoo, Mich.
V. Zirnīti, 138 Barklay N. E., Grand Rapids, Mich.
V. Irbi, 87 Ellwood St., New York 40, N. Y.

KANADĀ:
J. Gailīti, 12 Green Meadow Rd., Hamilton, Ont.
H. Grebli, 85 Maple St., St. Catharines, Ont.
J. Liģeri, 2325 Dunn St., Niagara Falls, Ont.
R. Epneri, 59 Langarth St. E., London, Ont.
J. Roni, 57 David St., Brampton, Ont.,
M. Ķivīti, 236 First Ave., Ottawa, Ont.

ANGLIJĀ:
DVF Grāmatnīcu, 72 Queensborough Terrace, London.
J. Turciņu, 64 Sholebroke Ave., Leeds.

ZVIEDRIJĀ:
DV Stokholmas nodaļu, P. O. 220, Stockholm.

DV Londonas, Ont., sekmīgs pagājušais gads

DV Londonas, Ont. nodaļas gada sapulce 27. janvārī noritēja labā saskaņā. Sapulci atklājot, valdes pr-dis R. Bērziņš aicināja godināt a. k. usuma bēdī mirušo biedri Borisu Lūsi.

Valdes ziņojumā pr-dis sākumā sniedza vispārīgu pārskatu, atzīmējot, ka pag. gadā valdes pārziņā bijuši sekojoši Londonas latviešu kopīgie sarīkojumi: Kalpaka atceres vakars, Jāņu sarīkojums un 18. novembra akts - koncerts. Bez tam vēl notikuši pieci nodaļas sarīkojumi: pieksla..jums, koncerts, gada svētku bankets-balle un trīs sabiedriski sarīkojumi ar priekšnesumiem.

Arī nodaļas šāvējiem pag. gads bijis sekmīgs, jo gūtas uzvaras Kičeneres-Vaterlū un Londonas nod. sacensībās, iegūstot nodaļas ceļojošo kausu. Tāpat Londonas šāvēji uzvarēja arī Kanadas valdes rīkotajās šaušanas sacīkstēs kā individuāli, tā komandu sacensībās. Individuāli Londonas labākais šāvējs A. Radziņš pirmoreiz izcīnīja „Real Estate Richards Neilands" dāvāto ceļojošo balvu.

Pag. gadā nodaļā iestājušies 14 jauni biedri un uz 1962. g. 31. decembri biedru skaits bija 121.

Laikraksta „Latvija Amerikā" abonentu skaits pag. gadā dubultojies. Atbalstot „LA", nodaļa, kopā ar vanadzēm, ziedojusi $200.— LA apgādam spiestuves paplašināšanai.

Pārspriežot Londonas latviešu skolas lietas, konstatēja, ka uz DV valdes ierosinājumu pag. gadā ir nodibinājusies skolas padome. Skolas padomes pr-dis J. Grāvītis ziņoja, ka apzināti visi latviešu bērni skolas gados, nodibināta jauna klase tiem bērniem, kas neprot latviski lasīt, kā arī pagarināts mācības laiks par vienu gadu. DV nodaļa atbalsta skolu materiāli, un arī šī gada budžetā tai paredzēti līdzekļi.

Tālāk valdes pr-dis sniedza pārskatu par budžeta izpildīšanos; tas noslēdzies ar $106,01 atlikumu; kā arī nolasīja tekošā gada budžeta projektu, ko pēc revīzijas komisijas ziņojuma sapulce pieņēma vienbalsīgi.

Līdzšinējais valdes pr-dis Roberts Bērziņš atteicās no kandidēšanas sakarā ar Londonas latviešu kreditsabiedrības darbības straujo pieaugšanu.

Valdē ievēlēja: par valdes pr-di T. Bērziņu, pr-ža val. un aprūpes d. vad. J. Strautu, sekretāru E. Aukmani, kasieri O. Zeru, kultūras un sarīkojumu daļas vad. T. Zandersonu, biedrzini - mantzini V. Rudzīti un vanadžu pr-di I. Bērziņu.

Revīzijas komisijā ievēlēja: V. Dauguli, H. Laviņu, J. Grāvīti. Delegāti DV Kanadas sapulcei A. Liepiņš un A. Beitāns. LNAK padomes delegāts: E. Aukmanis.

Sapulci vadīja J. Grāvītis, protokolēja E. Bite.

PRESES BALLE BIJA UN BŪS ATKAL

Vairāki simti Toronto latviešu kopā ar viesiem no citām Kanadas un ASV pilsētām 26. janvārī aizvadīja Preses balli. So balli ik gadus rīko Latviešu Preses biedrības Kanadas kopa, palīdzot kriētnam talcinieku pulkam. Izsakām sirsnīgu pateicību šī gada Preses balles vadītājam J. Dzegūzem, polonēzes vadītājam, deju skolotājam N. Svanebacham, jauko, asprātīgo dziesmu dziedātājiem „Toronto lāčiem" — J. Milleram un V. Adleram un zāles dekoratoram māksliniekam A. Jaunzemim.

Sogad bagātīgāk nekā citus gadus bija veltes: DV Kanadā „Latvija Amerikā" apgāds dāvāja ceptu pīli, Amerikas laikraksta „Laiks" īpašnieks H. Rudzītis un rūpnieks A. Kristapsons šampanieti un A. Kreija kdze torti. Sirsnīgs paldies devējiem, kā arī visiem pārējiem darbiniekiem, kas balles laikā paši gan nedabūja priecāties, bet rūpējās par citu priekiem.

Ceram, ka nākošo gadu mūsu talcinieku un viesu pulks būs tikpat atsaucīgs. Tiksimies atkal nākošajā Preses ballē 1964. gada 1. februārī turpat, Kolumbus zālē.

LPB Kanadas kopas valde.

ATMIŅU . . .

(Pārnesums no 3. lpp.)

vērtību; viss tas ir tikai atribūti, reālie objekti, kuŗus apmīļo autora mākslinieciskais skatījums. Vērtību nosaka dzīvā, sugestīvā formu valoda un skaidrā nostāja to skatījumā. Autors nešaubīgi parāda savu poziciju, savas attieksmes pret visu to raibumu. Tikai tādā skaidrā skatījumā var atklāties iekšējā forma, katra mākslas darba kodols un jēga. Katrā formu valodas vilcienā jaušams viņa tvirtais, katru lētu sentimentu nīstošais pārdzīvojums. Viss pagātnes skatījums „ievirmojas mundri un priecīgi, varbūt vēl niprāki nekā toreiz". Tā autors pats apzinās savu nostāju. Tas ieskaņojas arī lasītājā, un atmiņas par bijušo nav vairs sērīga nopūta, bet aktīvs spraigums, kas vairo un stiprina gara spēkus vienam vienīgam mērķim — paturēt neizdzēstu taisnības ideālu. Šī tēze raksturo atmiņu romānā iekšējo formu. Īsi pirms došanās svešumā, autors vēl apmeklē Inciemu un, zīmīgi, viņš nestāsta par kavēšanos jutekliskās pārdomās par šeit pavadītajām daudzām vasarām, bet domā, kad un kā varēs uzpost vecās nobružātās telpas, izmēri vajadzīgo spoguļu lielumus „spoguļu istabā" un paraugam paņem mazu skrandiņu no vecajām zīda tapetēm. 14 Venecijas spoguļiem jāatstaro jaunais krāšņums un jaunais gars! Kādreizējā nenozīmīgā ikdiena pārvērtusies par skaistu gara apdvestu leģendu.

Leģendāro iekrāsojumu pastiprina autora illustrācijas, starp kuŗām sevišķi spilgti izceļas vecā muižas sulaiņa Mārtiņa traģiski monumentālais tēls pie vecās liepas un citi. Autors pats sevi iezīmējis kā „pusabstraktu formu", bez sejas vaibstiem un ķermeņa reālām līnijām, pārvērzdams sevi par diedziņā raustāmu „ampelmani". (Te nav nekā ne „pusabstrakta", ne abstrakta, skaidrs reāls „ampelmaņa" zīmējums, tikai bez sejas, ar galvas formu vien.) Var būt dažādās domās par tādu pieeju, bet, kamēr, grāmatu lasot, nav pierasts pie tāda ķebuŗa, mākslinieciskā vienība traucēta. Grāmatas iespaidīgā formu valoda nelāgo iespaidu gan krietni notušē, jo tur autors parādās tāds, kāds viņš ir — cilvēks kā visi.

PRAKTISKAJĀM IESPĒJĀM PIEDER . . .

(Pārnesums no 4. lpp.)

bu apmaiņa ar dzimtenē palikušajiem tautiešiem. Okupētā dzimtene un tur palikušie tautieši mums vienmēr ir tuvi un mīļi. Viņu liktenis un mūsu tautas nākotne ir mūsu gara acu priekšā dienā un naktī. Tomēr, kā autors ir iedomājies kultūras vērtību apmaiņu ar okupēto dzimteni, ir grūti saprast. Mēs visi labi zinām, ka bez kompartijas un padomju uzraudzības iestāžu iejaukšanās mēs nevaram ne uz dzimteni ko aizsūtīt, ne no turienes ko saņemt. Mēs labi zinām, ka pašlaik no dzimtenes tiek izlaists tikai tas, kas kalpo internacionālajam komūnismam, un ielaists tikai tas, kas diskreditē brīvās pasaules latviešus. Kāda tad kultūrālo vērtību apmaiņa šādos apstākļos ir iespējama?

Otrs ieteikums, par nostājas maiņu pret izdevumiem, kas aizkarošā veidā izsakās par Latvijas neatkarības laiku, baznīcu vai nacionālām organizācijām, ir neskaidrs. Liekas, ka nav bijis gadījums, kad LNAK nebūtu ieņēmusi stāvokli pret katru nacionālu vai reliģisku aizkārumu. Ja autors šeit domājis mūsu trimdas izdevumus, kuŗos parādījušies dažādo paaudžu pieejas atšķirība, vērtējot lietas un notikumus, tad jāsaka, ka tie gan tanī kategorijā īsti neiederas.

LNAK ir bijušas grūtības ar atbilstošu darbinieku sameklēšanu dažādiem iestādījumiem, tas tiesa. Neviens no šiem iestādījumiem tomēr nav atstāts bez vadības, un esmu pārliecināts, ka darbā iesaistītās amata personas ir sniegušas to labāko savu spēju un iespēju robežās.

LNAK valdes domas radikāli atšķiŗas no autora ieskatiem par latviešu pārstāvēšanu pie cittautiešiem un kanadiešu iestādēm. Valdei nekad nav bijuši iebildumi, ja atsevišķi tautieši bijuši aktīvi cīņā par Latvijas brīvību vai latviešu labo vārdu. Iebildumi ir radušies tikai tad, kad šie individuālie cīnītāji savus personīgos ieskatus, kas ne vienmēr ir bijuši saskaņoti ar mūsu kopīgām interesēm, ir mēģinājuši latviešu sabiedrības vārdā celt priekšā sveštautiešiem vai Kanadas iestādēm. Šādi nesaskaņoti un reizēm nepārdomāti iesniegumi ne reizi ir bijuši par cēloni ilgi un pamatīgi plānota darba rezultātu izpalikšanai. Ja nemaldos, arī pats raksta autors bija pavisam citādos ieskatos tad, kad viņš bija LNAK valdes pr-ža vietnieks. Pēdējos valsts svētkos Toronto augsts Kanadas valstsvīrs izteicās, ka latviešu sabiedriskais svars šinī zemē esot augstāk jāvērtē, nekā to skaitliskais sastāvs rādot, latviešu labās organizācijas un saskaņotās rīcības dēļ. Vai tad tiešām tagad būtu mūsu labākās interesēs atkal atgriezties pie jau sen pamatīgi izdebatētiem, nokritizētiem un atmestiem nacionālā darba veikšanas paņēmieniem, tas ir, atsevišķu personu privātpolitikas?

Tagadējā LNAK valde, tāpat kā iepriekšējās, ir centusies darboties visu Kanadas latviešu interesēs, paturot vienmēr acīs lielos nacionālos mērķus. Saprotams, ka ne viss iecerētais un vēlamais ir piepildījies. Ceļā ir bieži bijuši grūti pārvarāmi šķēršļi. Bet tas nav mūs ne iedzinis pesimismā, ne licis apstāties. Vienmēr ir meklēti jauni ceļi un iespējas. Ja LNAK darbs kādā sektorā sekmējies, par to esam runājuši un rakstījuši, ne jau, lai izceltu Jāni vai Pēteri, bet gan, lai papriecātos par mūsu pašu kopīgā stādiņa augšanu. Ir patīkami, ja stādiņš ir audzis šogad, bet vēl patīkamāk būs, ja tas turpinās augt un veidoties nākamos gados. Vīri nāk un iet, idejas un spraustie mērķi paliek. Ja gribam objektīvi vērtēt padarīto, jāsummē panākumi un neveiksmes, bez kuŗām neviens darbs nav padarāms. Kas pārsvarā, tā zīmē lai tad arī krīt galīgais lēmums. Un runājot par nākotni, mums būtu stipri jārespektē praktiskās iespējas. Citādi drīzi vien atrausimies no zemes un ielaidīsimies iedomu padebešos.

Jānis Niedra

Kanadas Nacionālais Balets

šā gada 12. februārī sāk savu divpadsmito sezonu. Tas liels sasniegums mākslinieciskam pasākumam, kuŗa rašanos pirms vienpadsmit gadiem apsveica tikai maza entuziastu grupa, lielākai kanadiešu sabiedrības daļai skeptiski noraugoties un šaubās galvas grozot par tā spēju dzīvot un pastāvēt. Bet — neraugoties uz saimnieciskām grūtībām, gadiem aizritot, Nacionālais balets aizvien vairāk kļuvis par Kanadas mākslas dzīves paliekamu sastāvdaļu.

Šogad Nacionālajā baletā pirmoreiz viesosies Ņujorkas pilsētas baleta soliste, kanadiete Melisa Heidena, kas vienojusies ar baleta vadību par 4 nedēļu viesizrādēm. Heidena dejos Odeti-Odili Gulbju ezerā, Svanhildi Kopelijā, kā arī citas lomas. Premjērs Davids Adams, pēc gada viesošanās Londonā, šinī sezonā atgriezies Nacionālā baleta rindās. Solistos vēl redzēsim bij. Kijevas baleta dejotāju Galinu Samtsovu, Lilianu Džarvis, Andželu Lī un Ērlu Krolu.

Nacionālais balets šai sezonai paredzējis 4 jauniestudējumus, to starpā Čaikovska Serenādi (Balanšena choreografija), Antonija Tjudora satirisko Parīzes spriedums ar Kurta Veila mūziku no Trijgrašu operas. Baleta orķestra vadītājs ir Džordžs Krams.

Paredzētas arī izrādes bērniem 20. februārī — Gulbja ezera 2. un Riekstkoža 4. cēlieni, 27. februārī — balets Kopēlija, 6. martā — divertismenti. Bērnu izrāžu sākums plkst. 4,15 p.p.

Bez šiem jau redzētajiem baletiem un jauniestudējumiem, Nacionālais balets izrādīs Fauna pēcpusdienu, Barokālo koncertu, Nāvi un meiteni, Silfīdas, Cerīnu dārzu, Ofenbachu pazemē u. c. baleta uzvedumus.

IZĪRĒJAMA MĒBELĒTA ISTABA

ANNETTE - DUNDAS rajonā klusā mājā vieniniecei vai vieniniekam. Vārīšanas iespējas. Tel. RO 6-6343, Toronto.

KAKTIŅŠ

Veicam visādus transportus ar modernām mašīnām (mēbeļu, būvmateriālu u. c.). Lūdzam zvanīt katrā laikā:

LE 5-6619. 941 Dovercourt Rd., Toronto.

Visu sporta nodaļai domāto informāciju lūgums sūtīt šīs nodaļas red. Ž. Zentiņam, 46 Lynd Ave., Toronto 3, Ont. Tālrunis LE 5-1470.

LATVIEŠU BASKETBOLA MEISTARĪBĀ KANADĀ DV UZVAR TORONTO LATVIEŠU SPORTA KLUBU AR 61:48

DV cīņā pret TLSK bija pavisam neparastā sastāvā — aizsardzībā spēlēja vienības vadītājs R. Kadiķis ar J. Strautnieku, bet uzbrukumā — A. Spricenieks, I. Dūlmanis un Egils Petmanis, bez rezerves spēlētāja. Pirmā puslaika beigās DV bija 33, bet klubam 28 punkti. Arī otrā puslaikā rezultāts bija ļoti tuvs, un puslaika vidū DV draudēja iespēja palikt tikai 4 spēlētāju sastāvā, tāpēc viņi pretinieka groza tuvumā reizēm tikai saspēlējās, paturot bumbu ilgāku laiku savās rokās, kas viņiem arī lieliski izdevās. Šajā spēles posmā TLSK bija visas iespējas uzvaru nosvērt savā labā, taču klubieši bija pārāk vāji punktu guvēji, notika pretējais, pēdējo 5 minūšu laikā DV vēl rezultātu paaugstināja un uzvarēja ar 13 punktu pārsvaru, rezultāts — 61:48.

DV spēlēja: J. Strautnieks — 18, A. Spricenieks — 15, R. Kadiķis — 2, I. Dūlmanis — 4, E. Petmanis — 22.

TLSK: V. Prieditis — 7, J. Āboliņš — 4, V. Švirksts, Š. Roce — 2, G. Ātrēns — 10, V. Zvanītājs — 8, E. Skujiņš, J. Cīrulis — 17.

BASKETBOLS KANADĀ — DV JAUNATNE ZAUDĒ LIETUVIEŠU AUŠRAI AR 29-80

Vērojot DV jaunatni spēlē pret techniski labi spēlējošo lietuviešu vienību, jāatzīst, ka latviešu zēniem veicās pavisam vāji. Ja sezonas sākumā vienības progress no spēles uz spēli likās daudzsološs, tad tagad jākonstatē, ka pēdējā laikā vienība drīzāk regresējusi. Lai gūtu panākumus, tad ikvienam spēlētājam pavisam nopietni jāpiestrādā pie tādām lietām kā bumbas pārvaldīšana un jāprot arī bumbu precizi piespēlēt, nevis pasviest pa „roku galam", lai pēc tam vainotu draugu par tās nenoķeršanu. Neattaisnojams ir dažu spēlētāju individuālais spēles veids; basketbols ir vienības spēle, un viens spēlētājs nevar ne spēlē uzvarēt, ne arī ietekmēt rezultāta uzlabošanu. Šinī ziņā „bārienu" un „sukas" pelnījis J. Brāmanis, kuŗš bumbu „pavirši" piespēlē savam spēlētājam un tikai tad, kad pašam nav vairs kur sprukt. Šķiet, ka spēlētāju materiāls DV jaunatnei labs, bet ir jātrenējas, nepietiek ar gribu un cīņas sparu, kas arī ne visiem spēlētājiem ir. Pirmais puslaiks beidzās lietuviešu labā ar 33:15, bet visa spēle ar 80:29.

Žēl. Arī igauņu jaunatne sezonas sākumā zaudēja smagi, bet tagad tā bīstama ikvienai vienībai. Darbs dara meistaru, to derētu iegaumēt arī mūsu zēniem. rēja sūdzēties.

D. V.

LATVIETE VELTA ĀDMINE KANADAS VALSTS VIENĪBĀ GALDA TENISĀ

Velta Ādmine reprezentēs Kanadu sieviešu sacensībās galda tenisā Pasaules meistarsacīkstēs.

LABI IZDEVUŠĀS ASV LATVIEŠU MEISTARSACĪKSTES SLĒPĒŠANĀ

REIŅA UPES DĀVĀTO CEĻOJOŠO BALVU ALPU KAUSU SAŅEMS GRANDRAPIDIETIS VILNIS STRAZDIŅŠ

Balvas dāvātājs atgriežas aktīvi slēpētāju rindās.

Briar Hill. (Mich). V. Z. 27. janvārī Briar Hill slēpēšanas centrā Mičigenā risinājās ASV latviešu slēpēšanas meistarsacīkstes, kuŗas dalībnieku skaita ziņā tālu pārsniedza iepriekšējos gadus. Sacensības izdevās jo teicami. Protams, uzvarētājiem bija arī balvas, par ko, tāpat sacīkšu labo norisi, pateicība pienākas Grand Rapidu latviešu biedrības sporta kopas vadītājam Jūu. Riekstiņam. Alpu kausa sacensībā (slaloms un nobrauciens) šo balvu godam izcīnīja 21 g. v. grandrapidietis Vilnis Strazdiņš ar kopīgo laiku 32,9 sek., 2. v. L. Leikarts (Čikāga), 3. v. P. Daukšs (Grand Rapidi). Sievietēm slalomā un nobraucienā uzvarēja Māra Jotsone ar laiku 54,4 sek. (slalomā — 40,5, nobrauc. 13,9). Māra bija mērojusi pavisam tālu ceļu no Nebraskas. 2. v. Guna Presņikova (Saginava), 3. v. S. Daukša (Grand Rapidi). Vīriešu meistarklasē slalomā 1. v. Guntis Špīlbergs (Saginava) 77,7 sek., 2. v. Andris Kažmers (Leikvjū), 3. v. Kārlis Daukšs. Nobraucienā pārliecinoši uzvarēja vecmeistars Reinis Upe, kuŗš atkal nodomājis atgriezties aktīvo slēpētāju rindās, viņa laiks 16,6 sek., 2. v. Guntis Špīlbergs, 3. v. M. Kažmers. Nobraucienā jaunatnes klasē (zem 13 gadiem) 1. v. Aleksandrs Presņikovs (Saginava) — 14,4 sek., bet „mazajām dāmām', risinoties sīvai sacensībai starp Elgu Valdmani un Irenu Presņikovu ,par uzvarētāju kļuva Irene ar laiku 15.1. sek. Iepriekšējā vakarā Dr. N. Kažmers sacensību dalībniekiem un šī sporta entuziastiem rādīja vairākas filmas no latviešu un amerikāņu slēpēšanas sporta norisēm un dzīves.

V. Z.

Kur zaķīt's . . .

(Pārnesums no 5. lpp.)

Diskusijās piedalījās pārstāvji no Kalamazū, Klīvlendas, Vašingtonas, D. C., Čikāgas un Madisonas. Konferenci lietprātīgi vadīja ALJA's priekšn. vietn. Sandra Ēriņa un no lielas tālienes atbraukuši bija arī ALJA's sekretāri Dzintra Bunka un Jānis Upatnieks, tāpat arī Jānis Bunks, statūtu komisijas loceklis. Čikāgas pulciņa dalībnieces latviskā sirsnībā starplaikos gādāja par cienastu. Konference noslēdzās ar balli, kuŗā par dalībnieku trūkumu tiešām neva-

LAIMES ZĪLĒTĀJA

zīlē no rokas un kārtīm, stāsta par pagātni un tagadni. Atbild uz visiem jautājumiem un palīdz visās problēmās.

Bez maksas — mazs ziedojums tiek pieņemts, ja esat apmierināti

Pieņem no plkst. 9 r. līdz 9 v.

Zvaniet 921-4038, 36 Cecil Street, Toronto.

LASĪT MĀCĪŠANA . . .

(Pārnesums no 3. lpp.)

Dr. E. Kāpostiņš gan aizrāda, ka „skaņošanas metode balstās uz runas un rakstu valodu analizes", bet nepasaka, pēc kādiem principiem tas notiek. Tā jau ir šīs metodes nepilnība un bērna apgrūtināšana ar viņam nepanesamu nastu, ka vārds jāanalizē, kas ir pilnīgi abstrakta domāšana. Kā viņš to var veikt, kamēr nav aptvēris skaņas saistību ar burtu un skaņu komplekta jēgu redzamā vārdā? To viņš var izdarīt tikai tad, kad jau ir aptvēris šo sakarību; bet tādā gadījumā viņam „amats jau rokā" un nekāda „analize" vairs nav vajadzīga, tad viņš vārdus jau māk „analizēt" bez skolotāja palīdzības. Tāpēc jau vēsturiskā secībā skaņošanas metodei sekojošo sauc par a n a l i t i s k o, ka bērnam vispirms jāiemācās pazīt viss vārds, lai tad varētu analizēt, no kādām skaņām tas sastāv. Neskaitāmi piedzīvojumi rāda, ka pat 3 gadi vecs bērns nekļūdīgi prot nosaukt visus alfabēta burtus, bet līdz lasīšanai vēl tālu, kamēr nav uztvēris skaņu sakarību ar burtu; un to viņš visvieglāk un ātrāk uztveŗ ar vesela vārda palīdzību.

Dr. E. Kāpostiņš savas pārdomas nobeidz ar konstatējumu, ka „pašreizējās zināšanas ir tādas, ka būtu vēlams lasīt mācīšanas metodikā atturēties no jebkādas dogmatikas, bet aizvien prātā paturēt kā bērnu un skolotāju dažādību, tā arī skolas darbā it svarīgo eksperimentālo ievirzi". Tās „dažādības" jau aplūkojām; un „zināšanas", kā redzējām ,viņš smēlies no amerikāņu nedienām ar savu valodu. Eksperimentēt? Kā lai latviešu skola pie tā tiek? Atturēties no dogmatikas, ļoti labs padoms, bet vai autors pats tam sekojis? Par dogmām runājam tad, kad jābalstās uz ticības, bez racionāliem pierādījumiem, bet lasīt mācīšanas metodes izvēle ietelp racionālā saprāta robežās.

K. Briedums

KRIEVI . . .

(Pārnesums no 1. lpp.)

Rietumu sabiedroto starpā vēl vienmēr valda nopietnas domstarpības par atomlādiņu lietošanas noteikšanu. Sav. Valstis būtu gatavas apgādāt atomieročiem tiklab Angliju kā Franciju vienīgi ar noteikumu, ka atomlādiņu lietošana šādos ieročos var notikt vienīgi ar Sav. Valstu piekrišanu. To nosaka Sav. Valstu likumi un kongress vēl līdz šim nav uzskatījis par nepieciešamu tos mainīt.

Anglijas atomieroču attīstība, lai gan kā kvalitātīvi, tā kvantitātīvi tālu aiz Sav. Valstīm un Padomju Savienības, tomēr jau ir sasniegusi to līmeni, kad angļi gluži apmierināti vienīgi ar amerikāņu raķetēm; raķetēm nepieciešamos atomlādiņus viņi spēj ražot paši, līdz ar to paturot savās rokās šādu raķešu lietošanu. Francija, no otras puses, atomieroču attīstībā atrodas daudz tālāk no Anglijas nekā pēdējā no Sav. Valstīm un Padomju Savienības. Ja vien prezidents de Golls nebūtu tik supernacionālisma piesātināts, viņš saprastu, ka Rietumeiropas drošības labā, vismaz vēl pāris gadu, būtu daudz izdevīgāk pieņemt amerikāņu palīdzību uz amerikāņu noteikumiem, nekā mēģināt izdzīvot bez tās.

Patiesībā prezidenta Kenedija piedāvātie palīdzības noteikumi **Francijai bija daudz izdevīgāki** nekā tie, ko ministru prezidents Makmillans akceptēja Anglijai. Anglijai amerikāņi dos tikai Polaris raķetes, kamēr atomzemūdenes — kustošās raķešu izšaušanas bazes — un atomlādiņus angļi ražos paši. Frančiem, turpretim, prezidents Kenedijs piedāvāja visu — sākot ar zemūdenēm un beidzot ar atomdaķetēm. Gan ar diviem noteikumiem — šāda veida militārā palīdzība jāiesaista Ziemeļatlantijas organizācijā un, otrkārt, atomlādiņu kontrolei jāpaliek Sav. Valstu rokās.

PĀRSŪTĀM NAUDU

uz

LATVIJU

US $ 10.- pret 9 jauniem rubļiem.

Sūtīšanas izdevumi $ 3.50 līdz $ 35.-.

Pārējām summām 10 %.

Sūtījumi apdrošināti.

Saņemšana 14—21 dienu laikā.

DV SAINĪŠU NODAĻA,

123 HURON ST., TORONTO 2-B, ONT. CANADA.

KANADAS BAZNĪCAS

TORONTO

Māc. A. [illegible], 70 Scarboro Rd. Toronto, Ont., tel. OX 9-3331 Toronto Sv. Andreja baznīcā, Carlton un Jarvis ielu stūrī. Tel WA 4-1563.

Svētdien, 10. februārī, plkst. 11 rītā dievkalpojums. Svētdienas skola. Iesvētes mācība.

Svētdien, 17. februārī, plkst. 3 p. p. dievkalpojums.

Svētdien, 24. februārī, plkst. 11 dievkalpojums. Plkst. 1 p. p. draudzes gada sapulce.

Māc. A. Lūsis, 50 Dewson St. Toronto, Ont., tel. LE 6-2510. Sv. Jāņa draudze Toronto.

10. februārī, plkst. 2 p.p. Jāņa baznīcā dievkalpojums. Svētdienas skola. Iesvētes mācība vecākai konfirmandu grupai.

17. februārī, plkst. 2 p.p. Trīsvienības baznīcā dievkalpojums. Svētdienas skola. Jauniešu grupa.

24. februārī, plkst. 2 p.p. Jāņa baznīcā dievkalpojums. Svētdienas skola. Iesvētes mācība vecākai konfirmandu grupai.

Māc. A. Briedis, 44 Marilyn Cr., Toronto 16. Tel. PL 7-2739.

Toronto Austrumu ev. - lut. latviešu draudzes dievkalpojumi notiek Sv. Barnaba baznīcā, 361 Danforth Ave

10. februārī plkst. 2,30 p.p. dievkalpojums un svētdienas skola.

24. februārī plkst. 2,30 p. p. dievkalpojums un svētdienas skola.

Tūlīt pēc dievkalpojuma, plkst. 3,30 draudzes pilnsapulce baznīcas apakšējā zālē.

Bramptonā —

17. februārī plkst, 1,30 pēc p. **dievkalpojums Grace United baznīcā.** Pēc dievkalpojuma draudzes gada sapulce baznīcas blakus telpās.

HAMILTONA

Māc. E. Pavasars.

Hamiltonā, Latviešu ev. - lut. Kristus draudzē, 18 Victoria Ave. South.

10. februārī, plkst. 11 pr. p. dievkalpojums; plkst. 4 p. p. dāmu komitejas sanāksme pie P. Vītoliņa kundzes, 113 Charlton Avenue, West.

NORANDA

Norandas ev. -lut. latviešu draudzes dievkalpojums svētdien. 10. februārī, plkst. 4 p. p. United Church baznīcā. Prāv. A. Skrodelis.

VIRDŽINIJTAUNA

Virdžinijtaunas ev. - lut. latviešu draudzes dievkalpojums svētdien, 10. februārī, plkst. 1 p. p. anglikāņu baznīcā. Prāv. A. Skrodelis.

Māc. J. Prauliņš, 22 Academy St., Apt. 3, St. Catharines, Ont. Tel. MU 5-5098.

Londonas latviešu ev. - lut. draudzē, Trīsvienības lut. baznīcā, Oxford un Colborne St.

10. februārī, plkst. 1.30 pp. dievkalpojums, māc. J. Prauliņš.

Sv. Katarīnes latviešu ev. - lut. draudzē, Kristus lut. baznīcā, 140 Russel Ave.

17. februārī pl. 3,30 p.p. dievkalpojums, māc. J. Prauliņš.

Niagara Falls (Ont.) latviešu ev. - lut. draudzes anglikāņu Sv. Jāņa baznīcā, 580 Portage Rd.

VANKUVERA

Māc. R. Kampe, 1425 W 13-th Ave., Vancouver 9, B. C. tel. RE 8-8797, Vankuveras ev. - lut. latviešu draudze.

Vankuverā — Svētdien, 10. februārī, plkst. 3. p.p. dievkalpojums Kitsilano baznīcā. Pēc dievkalpojuma jauniešu sanāksme baznīcas zālē.

Svētdien, 3. martā, plkst. 3 p.p. Kalpaka un citu latviešu kaŗavīru piemiņas dievkalpojums Kitsilano baznīcā.

Svētdien, 24. martā, plkst. 3 p.p. dievkalpojums Kitsilano baznīcā.

MONTREĀLA

Māc. A. Voitkus, 5438 Rosedale Ave., Montreal 28, P.Q. Tel HU 9-3224.

Montreālas Latviešu ev. - lut. Trīsvienības draudze, Sv. Jāņa baznīcā, 4345 Marcil Ave..

Māc Viesturs Šēfers, 4571 Coolbrook Ave., Montreal 29, P. Q. Telef. 484-8394.

10. februārī, plkst. 2. p.p. dievkalpojums. Pēc dievkalpojuma draudzes pilnsapulce un draudzes darbinieku vēlēšanas.

24. februārī, plkst. 2. p.p. dievkalpojums. Pēc dievkalpojuma baznīcas lielajā zālē draudzes vakars ar tēju un krāsu - skaņu filmu Latvijas archibīskapa Dr. K. Kundziņa ievešana amatā.

Sv. Pāvila ev.-lut. latviešu draudzes Montreālā dievkalpojumi notiek Presbiteriāņu baznīcā, Hutchison un Viateur ielu stūrī.

Otavas latviešu ev. - lut. Miera draudze; māc. Edg. Lange, 364 Pleasant Park Road. Tel.: RE 3-3908.

TORONTO BAPTISTU

draudzes dievkalpojumi svētdienās pl. 4 p. p. un trešdienās pl. 8 Bībeles vakari [illegible] Road [illegible]

Toronto latviešu misiones kārtējie dievkalpojumi notiek sestdienās plkst. 8 vakarā — 106 Dorset Road, Scarboro, Stop 19.

Svētdienu rītos plkst. 10.45 — 11.00 garīgs radio raidījums — Brīdis ar Dievu. Viļņu garums 1350 — Otavas raidītājs